

EHP

**EMEKÇİ
HAREKET
PARTİSİ**

PROGRAM VE TÜZÜK
21 Ekim 2012

Emekçi Hareket Partisi

Program ve Tüzük

21 Ekim 2012

3. Danışma Konferansı Değişiklikleriyle

İmtiyaz Sahibi ve

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Işıl Kurt

Halaskargazi Mah. Rumeli Cad.

Matbaacı Osmanbey Sk. No: 67 K: 3

Beypazar Ap. Şişli/İstanbul

bilgi@ehp.org.tr

Basıldığı Yer

Emekçi Hareket Partisi'nin Amacı,

Marksizm-Leninizm ışığında ve işçi sınıfının önderliğinde, kapitalizmi, sınıfları, sömürüyü, yabancılaşmayı ve tüm ezen ezilen ilişkilerini yeryüzünden silip komünizme ulaşmaktır.

Emekçi Hareket Partisi,

Enternasyonalist, demokratik planlamacı, özyönetimci, özgürlükçü, çoğulcu, kadınların kurtuluşundan yana, LGBTT toplumuna yönelik ayrımcılığı reddeden, bürokrasi karşıtı, demokrasiyi içselleştirmiş bir sosyalizmi benimser.

Yöneten yönetilen çelişmesini, eşitsizlikleri, kafa emeği ile kol emeği, şehirler ile köyler arasındaki farkları, faşizmi, ırkçılığı, şovenizmi, sömürgeciliği, erkek egemenliğini, heteroseksizmi, gerontokrasiyi, doğaya tahakkümü, militarizmi, sınırları, emperyalist savaşları ve onların yarattığı şiddeti ortadan kaldırmak için mücadele eder.

Emekçi Hareket Partisi'nin Yolu,

Türkiye'de, emperyalist-kapitalist tekelci burjuva hakimiyetini, üretim araçlarının özel mülkiyetini, mevcut üretim ve bölüşüm ilişkilerini, emekçilerin kendi özgücünden başka güçlere bel bağlamadan, burjuvazi ve burjuva devletten bağımsız örgütlü mücadelesiyle aşarak, sosyalist devrimle emekçilerin iktidarını kurmanın engebeli, dolambaçlı, sarp ve devrimci yoludur.

Emekçi Hareket Partisi,

Kesintisiz devrim kurgusunu temel kabul eden, işçi sınıfının öncülüğünü ve iktidarını esas alan, üçüncü bunalım dönemi olan son uzun daralma sürecinin devam ettiği çözümlenmesini yapan, Kürt hareketini ittifakı olarak gören, aktüel enternasyonalist, kadınların, gençlerin, LGBTT toplumunun ezilmelerinin özgüllüğünü kuramlaştıran ve örgütlü olarak politize eden, sistem karşıtı ekolojist, Marksist-Leninist teorinin büyük ve bütünleştirici teori geleneğine bağlı, platonik üye ilişkisini reddeden, demokratik merkezîyetçi örgüt işleyişine sahip, teorik ve politik birliği olan bir partidir.

İnsanlığı Krizlerden, Savaşlardan ve Emperyalizmden Kurtarmak İçin Tek Yol Devrim

Dünya'nın Hali Nedir?

Dünyanın üzerinde bu kez komünizm değil emperyalizm ve savaş heyulası dolaşıyor.

Ne acıdır ki dünyayı analiz etmeye giriştiğimizde, yeryüzünü sarmış keder verici gelişmeleri ele alarak işe başlamak zorunda kalıyoruz. İnsanlığın yaşadığı dertlerin bütün yeryüzünü sarmış hali olan emperyalizm hala tarihten silinemedi.

Bir türlü diyetini ödeyemediğimiz emperyalizm cezası nedir?

En önce şunu belirtmek gerekiyor: Güncel olarak emperyalizmin, temel çelişkileri ve eşitsizliklerini hafifleten ya da yumuşatan yeni bir aşamasıyla karşı karşıya değiliz.

Sömürücü sınıf sözcülerinin ve maalesef bazı sol çevrelerin ileri sürdüğü gibi, emperyalizmin çelişkilerinin hafiflemiş olduğu "küreselleşme" aşamasına gelmiş olduğumuz tezi doğru değildir.

Aslında bu küreselleşmeci ideoloji sanıldığı gibi yeni ve özgün de değildir. Birinci Paylaşım Savaşı öncesinde Marksist hareketin reformizm ve Leninizm olarak bölünmesinin temelinde Lenin'in II. Enternasyonal içinde Kautsky ve Bernstein gibi ünlü isimlerle, emperyalizmin niteliği üzerine yaptığı şiddetli tartışmalar vardır. Bu günkü küreselleşmeci solun tarihsel kökenleri, Kautsky'nin temsil ettiği; ekonomi içerisinde tekellerin, tekeli, zoru ve fethi dışlayan bir politik tutumla bağdaşabileceğini ileri süren II. Enternasyonal reformizmine dayanmaktadır.

Emperyalizm:

- Tekellerin ve mali sermayenin egemenliğinin ortaya çıktığı;
- Sermaye ihracının birinci planda önem kazandığı;
- Dünyanın uluslararası tröstler arasında paylaşılmasının başlamış olduğu

› Dünyadaki bütün toprakların en büyük kapitalist ülkeler arasında bölüşülmesinin tamamlanmış bulunduğu bir gelişme aşamasına ulaşmış kapitalizmdir.

Emperyalizm, serbest rekabetin tekele dönüşmesi; şiddetlenmiş rekabetin emperyalistler arası dünya çapında bir savaşa yol açması ve sermaye ihracının birinci plana geçmesi şeklinde, kapitalizmin esas özelliklerinden bazılarının kendi tam karşıtlarına dönüştüğü bir aşamadır.

Emperyalizm, kapitalizmin tekelci aşamasıdır.

Dünya Çapında Yaşanan Ekonomik Kriz

Genel anlamda krizi, ekonomik istikrarın bozulması, devam eden bir sürecin iç çelişkileri ya da dış etkenlerle kesintiye uğrayarak yerini belirsizliğe ve denge-sizliğe bırakması şeklinde tanımlayabiliriz. Kriz asıl olarak kapitalist gelişme süreci içinde felaketvari bir çöküş anı değil toplumsal varoluşu sürekli istikrar-sızlığa sürükleyen kapitalizme için bir eğilimdir.

Dünya, 2. Paylaşım Savaşı sonrasında genişleyen ve büyüyen ekonomik süreç 1970'lerin başlarından itibaren tersine dönerek büyümenin durması ve gerilemesi noktasına gelmiştir.

Az sayıdaki büyük sermaye grubu dünyadaki üretim alanlarını denetimleri altında tutarak, ürün fiyatlarının fiyatının düşmesini engellemek ve karlılıklarını sürdürülebilmek amacıyla yatırım yapmaktan kaçındılar. Bu da talep sorunu yaratarak dünya ekonomisini bir durgunluğa sürükledi. Soğuk savaş koşullarındaki artan silahlanma, borçlanma ve israf ise durumu geçici olarak idare edebildi.

Mevcut sermayenin kullanılabilceği alanların kapitalizmin iç dinamiklerince geliştirilememesi sistemin belirleyici tıkanıklığıdır. Sermayenin çok köklü bir tercihle üretime değil, finansal spekülasyona yönelik büyük altüst oluşlar yaratacak niteliktedir. Kapitalizmin yeniden üretimi gerçekleştirmesinin motivasyonunu sağlayan, kâr amacıdır. Bu niteliksel özellik, kapitalizmi, ihtiyaca göre üretime değil, kârı maksimize etmeye yöneltmektedir. Kapitalizmin ideologlarının sistemin zaafını örtmek için ileri sürdükleri 'piyasaların' üretimi düzenledikleri iddiasının safsatadan ibaret olduğu yakın dönemde ortaya çıkan yıkıcı ekonomik krizlerle belgeleniyor.

Veryüzünde kapitalizmin 'piyasaların' dışına sürdüğü milyarlarca insanın temel ihtiyacı karşılanamazken, insanlığın yarattığı kaynaklar fazla üretimle çürümeye terk ediliyor veya kapitalizmin varlığını korumak için nükleer ve konvansiyonel silahların geliştirilmesine ve üretimine heba ediliyor.

Üçüncü Bunalım Dönemi Sürüyor

Dünya kapitalist sistemi daha önce de girdiği büyük krizlerden, büyük yıkımlarla çıkabildi ancak 1873-1896 yıllarında yaşadığı kriz sistemi Birinci Dünya Savaşı'na doğru sürükledi. Bu birinci bunalım dönemidir. Hemen ardından ortaya çıkan 1929'daki kriz ise İkinci dünya savaşına sebep oldu. Buna da ikinci bunalım dönemi diyoruz. 70'lerden itibaren uzayarak gelen ve dünyaya yayı-

lan finans alanındaki kriz ile en aşırı şekline bürünen dönem ise kapitalizmin üçüncü bunalım dönemidir. Bugün olan bitenler üçüncü bunalım döneminde cereyan edenlerdir. 2008 yılında ABD'de patlak veren kriz üçüncü bunalım döneminin en büyük volkanik patlaması olarak kabul edilebilir.

Aslına bakacak olursak 1970'lerle başlayan son uzun bunalım döneminin sürdüğü ayan beyan ortaya çıktı. 2. Paylaşım Savaşı'nın yıkımı üzerine kurulan "saadet devri" 1960'ların sonlarına doğru ömrünü tamamlamıştı. O zaman dilimi kapitalizm açısından tartışmasız bir düzeyde genişlemeydi. 70'lerle başlayan zaman dilimi ise dramatik bir farkla krizi işaret ediyordu. Bu başlangıçtan itibaren dönemi izleyecek olursak dünya kapitalizminin kendisini başka bir "saadet devrine" taşıyamadığını görebiliriz. Mevcut ağır ve hasta cüsse dereden atlayamadı.

Finansal Spekülasyon / Karıncanın Kanatlanması

Kar oranlarındaki düşüş kapitalistleri o kadar irrite etti ki çok keskin bir viraj aldılar. Bankalar o güne kadar Hispaniklerin ya da siyahların oturduğu mahallelere şube bile açmazken kapılarını çalıp, ya telefon edip yüksek faizle ev kredisi vereceklerini söylediler. O yoksul insanlar bir ev sahibi olabilmeyi düşündüler ilk defa ve elbette ki kabul ettiler. İrkçi dışlama sona erdi, ırkçı sömürü başladı. Kapitalistler için onların ırkının, gelir düzeylerinin ve geri ödeme kapasitelerinin önemi yoktu. İnsanı insan olmaktan, emekçiyi emekçi olmaktan ve en sonunda tüketiciyi dahi gerçek bir tüketici olmaktan kopardılar. Tüketici kabul ettiklerinin artık gerçek bir tüketici vasfında bile olması gerekmiyordu. Onlar için artık tüketici bile bir nominal değerd. Nominal tüketicilere kağıtları imzalatmak yeterliydi. Aslına bakacak olursanız artık kâğıtlar dünyası ile evler dünyasının hiçbir alakası yoktu. Zaten bankacılar da bunu biliyor ve bilmek ne kelime buna güvenerek iş yapıyorlardı. Bu şekilde üreyen kâğıtların değeri 1.000 trilyon dolar değerine ulaştı. Bu rakam dünyanın son 20 yıllık toplam üretimin değerine eşittir. ABD Merkez Bankası başkanı Greenspan bunu "bankaların sorumsuzluğu" olarak açıkladı ama tabii bu da bankaların etik ya da duygusal yönlerinden yola çıkan idealist bir açıklamaydı.

Finans dünyasındaki aktör, nakit veya nakde dönmesi çok hızlı olan parasal sermayedir. Tüm değerlerin büyük bir hızla paraya çevrildiği yer olan borsa bütün değerlerin emek gibi herhangi bir dışsal referansı yoktur. Finansal piyasa değerinin değeri olmadığı bir yerdir. Değer burada istikrar, süreklilik, nesnelik üzerine değil; istikrarsızlık, uçuculuk ve öznelik üzerine kuruludur.

Sermayenin gerçek her türlü üretim ilişkisinden koparak finansallaşması 2008 kriz patlamasını karakterize etmektedir. Ekonomik hareketlilik asıl olarak hisse senetlerinin, tahvillerin, kredi vermenin, borçlandırmanın, faaliyet dışı gelirlerin ve borsanın alanına kaymıştır.

SSCB'nin Çöküşünden Sonra Azgınlaşan Emperyalizm

1917 Ekim Devrimi'yle birlikte sosyalizme adım atarak insanlık tarihine yeni bir sayfa açılmıştı. Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'da yaşanan çözülmeye bir-

likte tarihsel bir dönem kapanmış oldu. Bu gelişme, işçi sınıfı mücadelesinin yaşadığı tıkanıklığa kendi çözümünü üretememesinden kaynaklandı.

1990'lara kadar ABD'ye karşı askeri, siyasi ve iktisadi bir güç olarak denge oluşturan Sovyetler Birliği, dünyanın iki kutuplu jeopolitik denge üzerinde şekillenmesinin öznelerinden biri oldu. Paris Komün'ünden sonra işçi sınıfının iktidarı ele almasının dünyada yol açtığı muazzam dönüşüm 20. yüzyılın karakterini belirledi. Devrimin önderleri tarafından saptandığı gibi kapitalizmin yeterince gelişmediği topraklarda gerçekleşen bu büyük atılımın, ekonomik, kültürel ve sosyal geriliği aşmaya olanak sağlayacak ileri kapitalist ülkelerdeki devrimlerin gerçekleşmemesi sonucu ortaya çıkan yalıtılmışlık, yaratılan ekonomik gelişmenin de askeri-sınai sektörde merkezileşmesine yol açtı.

Toplumsal kaynakların askeri harcamalarda yoğunlaşması sonucu toplumsal ihtiyaçların üretimi zaafa uğradı. SSCB, varlığını sürdürme yolunda dünya halklarının desteği ve atılımlarını esas almak yerine askeri gücünü kuvvetlendirerek, büyük devlet politikasını esas aldı. Bu da bütün kurumlarında bürokratikleşmenin derinleşmesine zemin hazırladı. Olumsuz şartlardan beslenen bürokratik katman, devrimin hedeflerinden uzaklaşarak eşitsizliğin rantından fayda sağlarken, statükonun savunucusu oldu.

Eski rejimlerden çok daha üstün bir demokrasinin kurulması bir yana, parti, en başta kendi kadrolarını şiddet uygulayarak tasfiye etti ve bu süreç bütün toplumsal alanlara yayılarak demokrasinin giderek daha da kısıtlanmasına yol açtı. Bütün bu şartların etkisiyle, Sovyetler Birliği kuşatma ve rekabete daha fazla dayanamayarak sahneden çekildi. Buna bağlı olarak da emperyalizm büsbütün sınır tanımaz hale geldi. Emperyalizmin sözcüleri açıkça "tarihin sonu"nu ilan ederek, insanlığı kapitalizmden başka bir çıkar yolunun olmadığını anlatmaya başladılar. Bu koşullardan hareketle emperyalizm, dünyayı kendi mantığı çerçevesinde yeniden düzenleyecekti ve bunun adı da (YDD) "Yeni Dünya Düzeni"ydi.

YDD fikri ile hayata geçirilmek istenenler, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'da yer alan, bürokrasinin hakimiyetindeki ülkelerde yaşanan çözülmeye önce de gündeme girmiş durumdaydı. Emperyalistlerce her alanda dünya halklarına karşı yeni saldırı mekanizmaları devreye sokuluyordu. Dünyayı emperyalizmin çıkarları doğrultusunda yeniden düzenlemenin istek ve iradesi olan YDD, insanlığın bütün etkinliğini piyasanın ve kârın konusu haline getirmek istemekteydi.

ABD, tam bir hakimiyet yaratmak için, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'daki ülkelerin, emperyalist ilişkilere sunduğu piyasa imkanı dışında kapitalizmin seçeneksizliğini pervasızca ilan eden büyük bir ideolojik-siyasal zafer kazandı. ABD kendince stratejisini oluşturmaya çalıştığı önümüzdeki on yılların dönemeçlerine, bütün bu var olan avantajlı tarihsel gelişmeleri arkasına alarak çıkıyordu.

Emperyalizme göre "sosyalizm ölmüştü".

Artık "emperyalizm" gibi sevimsiz aşamaları da geride bırakmıştık. Bundan böyle "bilgi çağındaydık", "sanayi sonrası toplumdaydık" ve "millennium'a giriyorduk".

Yeni bir dünya düzeni bize müjdelenyordu.

Emperyalizmin Yeni-Liberal Saldırısı

YDD'nin ekonomik düzeyi yeni-liberalizmdi.

Yeni-liberalizm stratejisi: Kriz içindeki uluslararası sermayenin, yeniden yapılanmasını sağlamak ve emekçilerin sınıflar mücadelesinde biriktirebildiği kazanımlara saldırısının yolunu açmak üzere; bütün engellerin kalktığı, meta, para ve üretim sermayesi akımlarının serbestleştirildiği politikaların bütünüdür.

Emperyalizmin bu politikaları:

- Ulus-devletlerin, kaynak transferleri, ortaklık oranları, sektörler konularında kural ve sınırlar getiren, gümrük koyan özelliklerinin aşılması; sermayenin uluslararası düzeyde her türlü kısıtlamadan kurtularak, yüksek bir akışkanlık içinde daha az kar, verimlilik ya da direnişle karşılaştığı her yerden daha uygun yerlere doğru hızla kayabilmesi,
- Sermayenin sermayedardan bağımsızlaşabildiği akışkanlığa karşılık; ulusal ekonomilerin sınırları içindeki, emek gücünün emekçiden bağımsızlaşmadığı koşulların emekçiler aleyhine kullanılması,
- Ulus-devletlerin, burjuvazinin müdahalelerine karşı emekçilerin bazı hak ve kazanımlarını muhafaza eden ve bu müdahaleleri frenleyen niteliğinin aşındırılması,
- Uluslararası burjuvazinin, mevcut üretim sürecinin karakteristik mekânı olarak, çok sayıda emekçinin birlikte çalıştığı büyük işyerlerini tercih etmemesi,
- Emekçilerin, çalışma süresini; koşullarını; ücretleri ve üsleneceği işlevi her an sömürücü sınıflar lehine değiştirmek üzere belirsizleştirerek, mevcut üretim sürecinin yeniden düzenlemesi,
- Yedek işsizlik ordusu yaratma ve düşük ücret verilen bölgelerin işçilerini, yüksek ücretlilere karşı kullanma politikaları ile emekçilerin pazarlık gücünün azaltılması,
- Emekçilerin mücadele gücü olan sendikal örgütlülüğün ve toplu sözleşme işleyişinin yok edilmesi,
- Ücretler genel düzeyinin düşürülmesine yönelik olarak "sosyal devlet" in tasfiyesi,
- Emek sürecinde ve iş yönetiminde sömürüyü arttırmak amacıyla, toplam kalite kontrolü ve kalite çemberleri, işçi sınıfını çekirdek ve çeper bölüklere bölme, esnek üretim teknikleri gibi yeni tekniklerin uygulanması,
- Sermayenin eski sektörlerinin daralması ya da tasfiyesi buna karşılık yeni sektörlerin yükselmesi; rasyonalizasyon, otomasyon, genel amaçlı esnek makine sistemlerinin uygulamaya konulması; ülkeler ve ülke içi bölgeler arasında üretimin yeniden yerleşmesi, buna bağlı olarak uluslararası işbölümünün yeniden biçimlenmesi,

- › Sendikaların teknolojik rasyonalizasyona engel olamayacağı bir güçler dengesinin yaratılması,
- › Uluslararası ticaret, para ve sermaye akımlarının serbestleştirilmesi,
- › Piyasanın uluslararası alanda hükmünü icra etmesinin önünde bir engel olarak duran kamu işletmelerinin özelleştirme yoluyla tasfiyesi olarak özetlenebilir.

“Küreselleşme” Kavramı İle Yaratılan Teorik Keşmekeş

“Filozoflar dünyayı yalnızca çeşitli biçimlerde yorumlamışlardır; oysa sorun onu değiştirmektir.” diyen Marks maalesef yanlış olarak “Demek ki dünyayı yorumlamak fazla önemli değilmiş” şeklinde de anlaşılabilir. Oysaki dünyayı doğru yorumlamaya çalışmak son derece zahmetli ve kıymetli bir süreçtir.

Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz.

Dünyadaki son dönem emperyalist-kapitalist ilişkilerin aldığı biçimlerin sol çevrelerce yetkinlikle yorumlanamayışının nedenlerinden biri de, solun kendi teorik-politik birikimine duyduğu özgüven eksikliğiydi. Geçmiş politik faaliyetinin başarısız sonuçlarıyla yüz yüze gelen sol teorik arka planına karşı da güvenini kaybediyordu.

Sanki bütün geçmiş teorik önermeleri ve eylemi itibarıyla kendini yenilmiş gibi hisseden sol, bu yenilgiler tarihinden kurtularak yeni bir dönem açma ihtiyacı içerisindeydi. Her teorik-politik düzeyde bir yenilik arama ve emperyalizmde de yeni bir aşama keşfetme meylinde bunun etkisi çoktur.

Geçmişle sürekliliği koparanlar bugünü eşsiz sanır.

Modanın sunduğu “malumatı” ayırmadan ve düşüncesizce tüketmeye yönelik bir solla karşı karşıyayız. Bundan beş yüzyıl kadar önce Amerika yerlilerinin aynalar ile renkli boncukların parıltısı karşısında yaşadıkları hayranlık ve sarhoşluk, bunun ardından ateşli silahların geleceğini görebilmelerini engelledi. Bugünkü uluslararası burjuvazinin en son yenilikleri ve gösterileri karşısında duyulan hayranlık bundan hiç de farklı değil.

Bugüne kadar devrimci teoriyi, sürekli hayatta karşılığı olmamakla, ampirik olmamakla ya da en haini fazla iyimser olmakla suçlayan ve her türlü klasik devrimcinin ezberini bozmaya heveslenenlerin “küreselleşme” ideolojisi karşısında gösterdikleri olgunluk takdire şayandır. O müthiş bilimsel kuşkuculuğun bu konudaki yatışmışlığı yerli yerinde.

Dünya çapındaki kapitalist ilişkileri, ABD üniversitelerinin işletme fakültelerinde geliştirilmiş bir kurguyu esas alarak “küreselleşme” terminolojisiyle çözümleyenler; olgulara emperyalizmi stratejik bir kavram olarak kullananlardan farklı biçimde bakıyor olacaklardır.

Bir hata, içindeki doğrunun çekirdeği ne kadar büyükse o kadar tehlikelidir. Elbette ki sermaye dünya çapında yoğunlaşmaktadır; uluslararasılaşmaktadır; finans-kapitalin hakimiyeti artmaktadır. Ancak bunlar zaten devrimci teorinin ele aldığı ve kavramsallaştırdığı konulardır. Ortaya çıkan yeni olgular mevcut saptamaların olgunlaşmış dışavurumlarıdır. Eğer bilhassa bir mucitlik yapıp-

mak istenmiyorsa devrimci teorinin uluslararası düzeyi açıklamak için geliştirdiği kavramların en çok parladığı dönemde; onları solcuların da kullanmayı tercih etmesi yerinde olur.

Sol için, “küreselleşme” terminolojisi ile değerlendirme yapmak bir hata.

Mevcut tarihsel, nesnel durumu burjuva ideologlarının iddia ettiği gibi “küreselleşme” aşaması olarak tanımlamak bir başka hata.

Hem öyle tanımlamak, hem de bunun yaramaz değil de aslında yararlı ve hatta solcuların işini kolaylaştıran-azaltan nitelikte görmek apayrı bir hata ve entelektüel-siyasal körelmedir.

“Küreselleşme” aşamasının yararlı yönleri olarak ya da yepyeni bir aşamayı ispat eden olgular diye sunulanlar gerçek hayatla çelişmektedir. Bunları irdelenecek olursak:

“Küreselleşme” Aşamasının Nitelikleri Diye Sunulan Çarpıtmalara Reddiye

Bölüşüm Çatışmalarının ve Eşitsizliğin Azaldığı Bir Türdeşlik Yoktur:

Lenin, kapitalizmin, savaşla sonuçlanabilecek düzeyde çelişkilerin keskinleştiği emperyalist aşamaya girildiği uyarısında bulunurken Kautsky çelişkilerin yumuşadığından bahsediyordu. Lenin'in emperyalizm analizlerinin savaşla doğrulanmasından çok sonra yine bugün, “küreselleşme” aşamasında olduğumuzu saptayan sol, çelişkilerin yumuşadığını ve hafiflediğini iddia ediyor.

Yeni aşama saptamak Lenin'le aynı ama sonuçlar biraz farklı.

“Küreselleşme” tezini ileri süren kapitalist ideologlar emperyalist ülkelere bağımlı olmanın yerini “karşılıklı bağımlılığın” aldığını iddia ediyor. Bu ele alışla dünya ekonomisinin hiyerarşik ve eşitsiz niteliği göz ardı edilerek, emperyalist ülkelerin hakimiyeti altındaki bütünleşme bütün ülkelerin çıkarı olarak sunuluyor.

“Küreselleşme” tezi, geri bıraktırlmış ülkelerden yapılan sistematik kaynak transferlerinin yarattığı bölüşüm çatışmalarının önemsizleştiğini ve piyasa ilişkilerinin genişlemesiyle sağlanan etkinlik artışlarından herkesin yararlanacağını söylüyor. Emperyalist ülke ve geri bıraktırlmış ülke ayrımları ortadan kalkıyor. Oysa ki son 15 yıl boyunca en gelişmiş bölgelerle dünyanın geri kalan kısmı arasındaki uçurum yüzde 85 artmış durumda ve şu anda gelişmiş kapitalist ülkelerdeki zenginliğe karşılık, dünyanın dörtte biri günde 1 dolarla, yarısı 2 dolarla yaşıyor.

Finans sektörünün, reel ekonominin gerekli tamamlayıcısı olmaktan çıkarak, gerçek yöneten güç haline gelmesi ekonominin sektörleri arasında bile bir eşitlikten ya da genel olarak bir türdeşlikten söz edilemeyeceğini gösteriyor. Sermaye klavyenin tuşlarında tüm dünyayı kat ediyorken işgücü hiçbir zaman aynı akışkanlığa sahip olamıyor.

Devletler Yok Olmuyor, Emekçilerin Kazanımları Yok Ediliyor:

Emperyalist güçlerin günümüzde emekçilere karşı uyguladığı ekonomik politika yeni-liberalizmken dünya egemenliğini sağlamakta izlediği uluslararası stratejinin adı küreselleşmedir. Bu iki faktör birbirine eklenmiştir. Yeni-liberal politikalar aracılığıyla devlet, bir yandan geçmişte kurduğu kamu işletmelerini hızla elden çıkarmakta ve sosyal harcamaları kısarak küçülmekte; fakat aynı zamanda çıkardığı yasalarla piyasalara müdahale ederek ekonominin hangi aktörlerinin uluslararası piyasaya girme koşullarına sahip olacağını politik olarak belirlemektedir. Bu ve buna benzer pek çok müdahale, devletin hem bir bütün olarak burjuvazinin çıkarlarını koruma ve kollama, hem de sermaye sınıfının çeşitli bileşenlerinin çıkarlarının uyumlulaştırılması görevinin sürdüğünü göstermektedir. Dahası, devlet ekonomiye burjuvazinin çıkarları yönünde müdahale ederek emekçilerin ekonomik ve sosyal kazanımlarını törpülemektedir.

Ekonominin ötesinde, başta çürümüş burjuva ideolojisini yaymak ve emekçi halkın bütün olumlu değerlerine saldırmak, bütün politik gelişmelerin haberlerini sermaye sınıfının lehine çarpıtmak üzere devletle bütünleşmiş tekelci basın ve yayın organları ve devletin ideolojisine sıkı sıkıya bağlı tek tip insanlar yetiştirmek üzere örgütlenmiş eğitim kurumları gibi ideolojik baskı aygıtları, çoğu zaman kendini burjuva hukuk kurallarıyla dahi sınırlandırmaksızın şiddet uygulamaktan kaçınmayan güçleri yanında, yasadışı paramiliter çeteleriyile ve dev bir bütçeye sahip askeri aygıtlarıyla son derece büyümüş bir devletle karşı karşıyayız.

ABD İkinci Paylaşım Savaşı'ndan bugüne silahlanmaya 19 trilyon dolar harcamaya yapmış bir ülkedir ve kısa dönem önceliği daha baskıcı bir polis aygıtı kurmak yönündedir.

Kaçınılmaz, Nesnellüğün Sonucu Bir Aşama ile Karşı Karşıya Değiliz:

"Küreselleşme" kaçınılmaz; tarihin, nesnellüğün, bilim ve teknolojinin zorunlu sonucu bir aşama değildir. Bu nedenle, 'böyle belirlenime karşı politik mücadele verilemez, verilmesine gerek yoktur' denilemez. Bu kadercilik ve teslimiyet yaratılmak üzere geliştirilen bir ideolojik çarpıtmadır. Haddizatında, en klasik anlamda kapitalizm gibi nesnel bir belirlenim bile olsa kapitalizme karşı ne yapıyorsa ona karşı da öyle yapardık. Bu çarpıtmaya göre, süreç emekçilerin kazanımlarına saldırıyor olsa bile bu kabullenilmeli; "küreselleşme"nin vaat ettiği demokrasi, insan hakları ve medeniyet gibi olanaklar genişletilmeye çalışılmalıdır.

Kapitalist sistemin ve kaçınılmaz denem sürecin özünü sorgulama yöntemi ortadan kaldırılmak istenmektedir. Gerçekliği değiştirme iradesini önlemek amacıyla, gerçekliğin üzerini örten tutucu bir ideoloji söz konusudur. Mevcut durum özel amaç ve çıkarların gereği olan, özel kararların sonuçlarıdır.

Ekonomik Liberalizm Demokrasiyi Geliştirmiyor:

Liberalizm ile demokrasi arasında tam bir paralellik kuranlar; yeni-libera-

lizmin yaygınlaşmasından hareketle demokrasinin de kendiliğinden gelişeceğine hükmeder. Demokrasi alanının burjuvazi tarafından sahiplenildiğini belirlediğinde ise; bunu beklemek, önemsiz destekçisi olmak ya da bu alanla artık hiç ilgilenmemekten başka bir çare kalmaz.

Yeni-liberal politikaların uygulanacağı her yerde asıl olarak emekçilerin mevcut kazanımlarına yönelik saldırı söz konusu olacağı için ancak bu saldırıya karşı emekçilerin muhalefeti ortaya çıkacaktır. Buna karşı da sistemin vereceği cevap baskı ve demokratik hakların daha da geriletilmesi olacaktır. Her halükarda esas diyalektik ilişki budur.

“Küreselleşme” diye iddia edilen aşamanın, savaş düzeyindeki hamlelerinin sonucu Afganistan ve Irak'a götürülen demokrasilerin iç yüzü ortadadır.

Refah Düşüyor:

Geçmişte üretim ve istihdam ilişkisi arasında paralel bir ilişki varken bugün daralma devresinde istihdamın keskin bir şekilde düşmesine karşılık; canlanma devresinde ya aynı kalıyor ya da geriden geliyor. Yaklaşık bir yüzyıllık mücadelenin sonucu olan iş güvencesi kurumları “esnekleştirme” politikalarıyla yok ediliyor.

Reel ücretlerde tafisi mümkün olamayacak düzeylerde düşüş söz konusudur. Ücretlerin alım gücü %50 azalmış durumdadır. En yoksul ülkelerde, nüfus yarısının kalori alma miktarı Nazi toplama kamplarındaki düzeye yaklaşıyor.

Yedek işsizler ordusuyla çalışan emekçilerin cendereye alınması bir yana, burjuvazi, kapitalizmin işleyişi açısından gerekli olmayan nüfus kesimlerinin olduğunu açıkça söylemektedir. Bu insanlar hiçbir şeyin yedeği olmadıkları gibi, informal sektör ile formal ? sektör arasındaki o hep vurgulanan eklemlenme ortadan kalkıyor.

Özelleştirme ve ekonomiyi düzensizleştirme politikaları emekçileri işsizleştiriyor ve çalışma koşullarını kötüleştiriyor. Özelleştirmeler emekçilere daha önce parasız olarak sağlanan sosyal hizmetleri sona erdiriyor. Eğitim, kültür, sağlık, sosyal güvenlik, spor ve altyapı hizmetlerine yönelik kamu harcamaları kısıtlanıyor

Kapitalizmin Tüketim Çılgınlığı ve Bireycilik

Birinci Paylaşım Savaşı sonrasında birçok ülkede ortaya çıkan görece refahla birlikte dayanıklı tüketim mallarına yönelik talep önemli bir artış gösterdi. Yoğun olarak konut, ev içi eşya ve araba satın alınması şeklinde ortaya çıkan tüketicili alışkanlıklarındaki değişim bireylerin artan ölçüde atomize olması, içe kapanması ve bireycileşmesini beraberinde getirdi. Kapitalizm artık yalnızca kendi hazlarını ve çıkarlarını düşünen bir insan karakterini yaratarak önümüze koydu.

Tüketim alanında artan bireycileşme insanları giderek temel insan ilişkileri dokusundan uzaklaştırıyor. Zaten bir dengesizlik, bunalım ve üretim alanlarındaki artan akıl dışılığın kaynağı olan çığ bencillik ruhu, bütün yıkıcılığını tüke-

tim ve boş zaman alanlarına da yayıyor.

Bu bireycilik insanların karşılıklı iletişim, birbirine karşı ilgili olma gibi yeteneklerini körelterek; onları daha derin bir yalnızlığa, kinizme ve ruhsal çöküntüye sürüklüyor.

Anlaşamazlar, Savaş Çıkarırlar

Kapitalistler kar oranlarındaki düşüklüğe ancak aralarında anlaşarak ve barışarak hep birlikte razı olabilirler. Bir önceki yüzyılda iki büyük dünya savaşı çıkarmış bir sistem için bu ihtimal komiktir. 70'lerden itibaren Almanya ve Japonya'nın ABD'ye rakip olması aşırı üretimi yoğunlaştırmıştır. Buna Fransa, G. Kore ile Brezilya'nın eklenmesi ve 90'lardan itibaren Meksika, Malezya, Hindistan'la birlikte en son olarak Çin'in ortaya çıkması 2008 finansal krizinin asıl zeminidir. 2008 finansal krizi ile birlikte otuz yıldan fazladır biriken gerilim birden patlamıştır.

1971'de Nixon doların altına olan bağımlılığını kaldırarak Bretton-Woods sistemine son verdiğinde bugünkü krizin tohumları atılmış oldu. 11 Eylül 2001'de İkiz Kuleler'e yapılan saldırının ve NASDAQ krizinin moral bozucu etkilerini ortadan kaldırmak ve bir ferahlama yaratmak üzere Amerika Merkez Bankası'nın faizleri %6,5'dan %1,75'e indirmesi finans alanındaki sanallaşmanın başlangıcıydı. Düşük faizle borçlanarak borsada oynamak herkesin uğraşı haline geldi. Faizin çok düşük ve bundan yararlanarak finans alanındaki yıllık net kar normunun çok yüksek olması, borçlanarak zenginleşme yönelimini ortaya çıkardı. Enronları, Freddie Macleri ve Lehmanları yaratan süreç budur. Ortalama ücretin alım gücü 25 yılda neredeyse hiç artmamışken, mülklülerin malvarlıklarının parasal değeri 17 kat arttı. Borsadaki kaydi zenginlik ile ücretlilerin sahip oldukları arasında uçurum çok büyüktü.

"Devlet güçlümelidir" derken korkunç büyüklükteki savaş aygıtını kuşanarak şişen ABD devleti, Irak'a saldırdı. Kapitalist ideologlar emperyalizm gittiği yere "serbest piyasa", "esneklik" ve "liberalizm"le birlikte diktatörlükleri yıkıp demokrasi götürdüğünü iddia ederken, direnişi sürdüren Irak Halkı onların bu demagojisine en iyi cevabı veriyor.

"En medeni" emperyalist blok Avrupa Birliği'nin üyelerinden Britanya hükümeti ABD'nin sadık hizmetkarı olarak binlerce sivilin öldüğü savaşı hararetle destekledi, ama Almanya ve Fransa, çıkarlarına tam uymadığı için mesafeli durdu. Kapitalist devletlerin birliğini hedefleyen AB'nin, paylaşım ve çıkarlar masaya geldiğinde çatırdaması, birliğin kapitalist rekabetin doğasıyla uyumadığını gösteriyor.

Petrol İçin Dönen Dolaplar

ABD, yaklaştığı görülen enerji krizinin önlenmesi için dünyanın tüm petrol rezerv alanlarını kendisinin tam denetimi altında olmasını istiyor. ABD'nin petrol rezervleri azalmaktadır. Artık gelecek açısından Ortadoğu'da Suudi Arabistan, Irak, İran; Orta Asya'da ise Türkmenistan, Kazakistan ve Kafkasya petrol-leri belirleyici önemdedir.

ABD, dünyanın petrol bölgelerini hakimiyeti altına alarak; petrole ihtiyaç duyan, gelecekteki büyük rakibi olarak gördüğü Avrupa'yı ve diğer emperyalist ülkeleri denetim altında tutmak ve onların inisiyatifini geriletmek istiyor. ABD bu yolla, karşısına rakip olabilecek Avrupa'ya karşı gücünü korumak istemektedir.

Müslümanların yaşadığı geri bıraktırlmış ülkeleri hedef tahtasına yerleştirmek açısından, emperyalist egemenlik ilişkilerini geçmişe dayalı olarak yeniden kuran "medeniyetler çatışması" tezi, bu strateji için uygun bir entelektüel arka planı oluşturuyordu. Her ne kadar Asya ve Ortadoğu'da yer alan Müslümanların yaşadığı geri bıraktırlmış ülkeler, emperyalistlerin kuklası yönetimlerin hakimiyetinde olsa da; bu yönetimlerle halk arasındaki gerilim emperyalistleri tedbirler almaya itiyor.

Siyasal İslam bir tehdit olarak görülse de, asıl olarak Müslümanların yaşadığı Ortadoğu, dünyadaki fosil kaynakların çoğuna sahip olma niteliğiyle kritik önem taşıyor.

Emperyalizm Kaldığı Yerden Devam Ediyor

Afganistan ve Irak'ta Savaş

Sosyalizmden umudu kesenlerce, Dünyaya siyasal yenilikler getireceği beklenen emperyalist kapitalizm çok eski bir oyunu oynamaya soyunuyor: Savaş.

ABD ve Britanya emperyalizmi, Irak'ı işgal ederek; Asya'ya yayılmak isteyen, uzun süreli bir savaşa yöneliyor. İnsanlık, emperyalistlerin yarattığı çok büyük yıkım ve katliamları yaşıyor.

El Kaide'nin İkiz Kuleler'e saldırısı, ABD'nin dünya çapında gerçekleştireceği operasyonlar için gerekli gördüğü bahaneleri yaratmıştı. Ve başlangıç noktası olarak Afganistan belirlendi. Çin, Japonya ve AB'nin Asya'da yayılma hamlelerine; Türki cumhuriyetlerle ilişkileri geliştirecek, Pakistan'ı denetim altına alacak, Çin, Rusya ve İran'a gözdağı verecek bir hamleyle karşılık veriliyordu. Afganistan'dan pahalı uçaklar Afganistan'ı bombaladı ve tam ABD'nin arzu ettiği türden "Hamid Karzai demokrasisi"ni oraya kurdu.

Asya'ya çekidüzen verme operasyonu sığağı sığağına, aslında El Kaide ile hiçbir alakası olmayan Irak ile sürdü. ABD kendisinden başka kimsede olmasını istemediği kitle imha silahlarının, Saddam'da olduğunu bin bir hileli bulguyla iddia ediyordu. ABD Afganistan'dan sonraki ikinci adım olarak Irak'ta başlattığı savaşla AB'yi sıkıştırarak parçalılığını ortaya çıkarmaya ve Euro'yu geriletmeye çalıştı. Bu manevralarıyla birleşik Avrupa düşüncesinin dünya sisteminde özerk bir siyasi rol oynamasını engellemek açısından önemli sonuçlar elde etti. Dahası bu savaş Çin, Rusya ve onlarla birlikte hareket edebilme ihtimali olanlara karşı ikinci büyük uyarıydı.

Irak'ın işgaline karşın, ABD'nin bu savaş sonucunda tam bir başarı elde ettiğini söylemek mümkün değildir. Bunun en önemli kanıtı Irak'taki işgal gücüne yönelik artan silahlı direniştir.

Irak Direnişiyile Vietnam Artık Daha Fazla

Mahir Çayan, emperyalizme karşı gelinemeyeceği, çünkü onun sonsuz güçlü ve akıllı olduğu dogmatizmini engellemek için, emperyalizmin kadiri mutlak olmadığını titiz bir şekilde anlatır. Mahir Çayan'ın mücadele tarihi, emperyalizmin oyunlarına ve hakimiyetine karşı biz zavallı olduğumuzu değil; ona karşı mücadele imkânlarının bulunduğu anlatmaya çalışır.

Eğer emperyalizm karşı gelinemez bir şekilde her şeyi yapabilirse bir tanrıdan ne farkı var?

Irak'ta tanrıya inancı yüksek direnişçiler, tanrı ile emperyalizmi ayırtıyor. O sönmez, yıkılmaz, geri çekilmez sayılan Amerikan emperyalizmi Irak'tan onursuzluk yaşamadan nasıl çıkacağına derdine düştü.

Irak'taki insanlar emperyalizme direndiler. Irak'taki insanlar Amerikan emperyalizmini ülkelerinden geri püskürttüler. Emperyalizmin oyunlarını da, senaryolarını da yırtıp attılar. Amerikan emperyalizminin kadrinin-kudretinin mutlak olmadığını dünya âleme gösterdiler.

Irak'ı Vietnamlaştırdılar Amerika için. Irak ABD'nin ikinci Vietnam'ı oldu. Vietnam daha fazlaydı artık.

ABD, Vietnam'dan çekilmesinden, Irak'ı işgal etmesine kadar geçen otuz sene; askeri aygıtını yeniden yapılandırmış ve çok daha ölümcül hale getirmiş olmasına rağmen oldu bunlar. Amerika'nın bütün hazırlıkları bir daha Vietnam gibi bir onursuzluk yaşamaması üzerine idi ama yine de olmadı.

Oysa ki Iraklı direnişçilerin Vietnamlılar gibi ağır silahları yoktu. Gerilla savaşında deneyimli değillerdi. Zaten gerilla savaşına müsait bir doğal çevreleri de yoktu. Sovyetler Birliği gibi bir gücün desteği de artık çok gerilerde kalmıştı. Yapayalnızdılar.

Demek ki emperyalizme direnilebilir.

Timurlenklere her şeyi yiyip sömüren filleri iade edilebilir.

Kitle İmha Silahları ve Geri Dönülmez Savaş

ABD stratejilerinde sözü geçen ileri teknoloji, bugünün kitle imha silahlarından çok daha etkili olan elektro-manyetik teknolojidir. Bununla birlikte nükleer, radyolojik, kimyasal ve biyolojik silahlar kitle imha silahı olarak kullanılmaktadır.

ABD'ye göre karşıt ülke ve gruplar, plütonyum gibi radyoaktif maddelerin, bilinen konvansiyonel patlayıcılarla bileşiminden elde edilen, çok daha ucuz, yıkıcı ve saklanması kolay silahları tercih edebilirler. Buna bağlı olarak, ABD'nin tek gözetebildiği "rasyonel", karşısında yer alan bütün geri bırakılmış ülkelere kitle imha silahlarına sahip olmalarını engelleme ve onlarla savaşıma planıdır.

Bundan daha beteri ve rasyonel olmayanı ise: Dünyanın yok olma tehlikesinden ötürü emperyalistlerin geri duracağı tahmin edilen nükleer silah kullanma konusunda tehlikeyi gösteren işaretler vardır.

ABD'nin 11 Eylül'den sonra aralarında Çin ve Rusya'nın da olduğu yedi ülkeye

nükleer saldırı yapma planları geliştirmeye çalıştığı basında yer almış durumdadır. ABD'nin yeni anlayışı, önceki zamanlardaki caydırıcılık yaklaşımından farklı olarak, olası bir savaşta nükleer silahı ilk kullanan taraf olmak yönündedir.

Nükleer silahın başka ülkelerde de bulunduğu koşullarda, 'ABD'nin nükleer silah kullanması çok zor olacaktır' şeklinde düşünülse de, dünyayı defalarca ortadan kaldıracabilecek bir nükleer silahın varlığı korkunçtur.

ABD'nin Gangster Stratejisi Kaos Yaratıyor

ABD, AB ve Japonya ile bir dayanışma ilişkisi içerisinde bulunuyorken bile, bir nevi ortak çıkarların savunucusu rolünde gözüke de, ganimetleri eşit olarak paylaşmak istememektedir. ABD, ikincil konumdaki müttefiklerine son derece sınırlı avantajlar sağlayarak, karar verme mekanizmalarında üçlü komisyon ve C-8 aracılığıyla ortaklık gibi imkanlar sunar gibi davranıyor ama aslında AB ve Japonya'nın kendisine tabi olma durumunu sürdürmesini istemektedir.

ABD'nin üstünlüğünü ve haklılığını inkar eden her ülke "karşıt ülke"dir.

ABD'ye göre hiçbir karşıt ülke, dikkate değer bir güç kazanabileceği doğal kaynakları ele geçirmemeli ve ileri teknolojiye sahip olmamalıdır. ABD'nin önderliği ve mevcut siyasi, ekonomik istikrarı konusunda hiçbir gelişmiş sanayi ülkesi pürüz yaratmamalı; rakip bir potansiyel güç gelişmemelidir.

ABD nin görünenden farklı olarak ekonomik, siyasi, kültürel değil; sadece muazzam bir askeri güce sahip olması böylesi bir stratejiyi ortaya çıkarıyor. ABD'nin mukayeseli üstünlüğe sahip olduğu tek sektör, tekelleşmiş ve devlet desteği alan silah sektörüdür. ABD üretim sektörlerinin hiçbiri bütünüyle rekabete açık bir dünya pazarında üstünlük sağlayacak durumda değil. Bunun kanıtı ABD'nin ticari açığıdır. 1989'da 100 milyar dolar olan açık 2000 yılında 450 milyar dolara yükseldi. ABD bu açığı şimdilik doların dünya ticaretinde ana değişim aracı olma üstünlüğüyle geçiştiriyor.

ABD ekonomisi dünya ekonomisi üzerinde bir asalak durumunda. Dünya üretiyor ve ABD tüketiyor. ABD açıklarını rızaya dayalı olarak ya da zorla başkalarına ödetiyor. Bu durum serbest piyasanın "özgür" kurallarına göre cereyan etmiyor elbette ki. Aksine ABD liberalizm ilkelerini hep kendi lehine çığnıyor; uydularına hiç kullanmayacakları silahları almayı dayatıyor. ABD emperyalizmi Ortadoğu ve Asya pazarında ticaretle, sermaye ihraç ederek, para kullanarak değil zora dayalı olarak hakimiyet kurmaya çalışıyor.

Hitler "Almanya coğrafyası Almanya'ya yetmemektedir, Almanya'nın yaşayabilmesi için yeni hayat alanlarına ihtiyaç vardır." diyordu, şimdi ABD kendisi için aynen böyle düşünüyor.

"Önleyici savaş"ı da elbette ki yalnızca kendisine hak gören ABD'nin, uluslararası hukuku ve BM'yi hiçe sayan tutumu faşist devletlerin 1930'lardaki Milletler Cemiyeti'ne yönelik tutumuyla tam olarak örtüşüyor. Roma İmparatorluğu'nun yozlaşma döneminde devlet, sıradan haydutlar gibi davranan rüşvetçi ve kanunsuz imparatorların elindeydi. Bugün de ABD devletinin yöneticileri, "iş dünyasının ahlak tarzı"ni taşıyan kovboylar grubudur. ABD'nin hegemonya

stratejisi, Hitler'in "Dünyanın efendisi olan halkın, dünyayı yönetmeye hakkı vardır" mantığından hareket eden vahşi bir kurguya sahiptir. ABD'nin bugün yapmak istediği, askeri şiddete başvurarak dünyayı denetim altına alıp, ekonomik ve siyasal güç dengesini kendi lehine değiştirmektedir.

Esas olarak ABD'nin askeri gücünün yenilmezliği saplantısına dayanan bu stratejinin büyük bir vahşet yaratmadan sürdürülebilmesi mümkün değildir.

Emperyalizmin Savaş ve Ekonomik Yıkım Politikalarına Karşı Dünya Emekçileri Direniyor

Tarihin sonunu ilan eden emperyalist ABD önderliğindeki kapitalist devletlerin uygulamaya koyduğu emekçilerin tüm sosyal haklarını budayan, kazanımlarını tehdit eden yeni-liberal politikaların dünyada yarattığı ekonomik yıkım ve yoksulluğun derinleşmesiyle, kapitalizmin temeli olan serbest piyasanın çözüm olmadığı ortaya çıkmıştır.

Kapitalizmin sürekli ekonomik büyüme ve refah sağladığının örnekleri olarak gösterilen "Asya Kaplanları" olarak adlandırılan Güney Kore ve Endonezya başta olmak üzere bölge ülkeleri ekonomik yıkıma sürüklendi, Japonya'nın refah efsanesi çökmüş durumda, Arjantin ve Türkiye'nin yaşadığı ekonomik kriz, borç sarmalının sonuçlarını ortaya koydu.

Küreselleşme propagandası ile birlikte dünyaya demokrasi getirecek paradigma olarak sunulan "yeni dünya düzeni" projesi iddialarının tersine Kafkasya'da, Balkanlar'da etnik iç savaş ve yıkımların önünü açtı, Avrasya demokrasinin değil, despotik rejimlerin beşiği haline geldi. Afganistan ve Irak'ın emperyalist işgale uğraması emperyalizmin yeniye değil, eskiye dönüş eğilimi içerisinde olduğunu gösteriyor, sömürgeci valilerle kolonyal sömürgecilik mezarından çıkmış bulunuyor.

Kapitalizmin seçeneksiz olduğu iddiası dünyanın ekonomik yıkım ve savaş cenderesi içine girmesi ile çöktü.

Tekellerin Dünya Ticaret Örgütü aracılığıyla önlerinde engel olarak gördükleri her şeyi temizlemek amacıyla sürdürdükleri yeni-liberal saldırı karşısında her türlü demokratik ve sosyal hakları budanmaya başlayan dünya emekçileri, ezilenler, dışlananlar Seattle'dan başlayarak ayağa kalktılar, milyonlar meşdanları dolduruyorlar.

Yine ABD'nin Irak'a saldırısı karşısında dünyanın dört bir yanında milyonlar sokağa döküldü. Bütün bu gelişmeler kapitalizmin ideologları tarafından yaratılan yeni-liberal politikaların ve küreselleşme propagandasının ideolojik saldırısına uğrayan kitlelerin bilincinde oluşan bulanıklığın dağılmakta olduğunu gösteriyor.

Emperyalist savaş ve ekonomik yıkıma karşı seçeneksiz olunmadığını gören emekçiler ve ezilenler mücadele azmine yeniden kavuşuyor, bu kitlesel direniş, tarihin son bulmadığının ve geleceksiz olunmadığının ispatıdır. Umudu canlandıran bu gelişme aynı zamanda yeni bir döneme girildiğinin de işaretleridir.

Kapitalizmin gerçek yüzü bizzat yaşananlarla teşhir oluyor. Kapitalizmin insanlığın geleceği için, demokrasi ve eşitlik için bir çözüm olmadığı ortaya

çıkıyor. İşte bu yeni dönemi saptayarak, başarısızlığa uğramış işçi sınıfı devrimlerinin yenilgiye uğramalarının nedenlerini tarihsel ve teorik olarak değerlendirek, eşitsizliğe ve baskıya neden olan bürokratikleşmenin önlemlerini şimdiden saptayarak, geçmişin bürokratik yozlaşmaya uğramış deneyimlerinden arınarak, demokrasiyi içselleştirmiş sosyalizmi toplumsal bir seçenek haline dönüştürecek emekçi hareketini örgütlemek başat görevdir.

Bu görev yerine getirildiği ölçüde dünyayı yıkıma sürükleyen emperyalizmin karşısında tek seçenek olan sosyalizmin yeryüzündeki zaferi, insanlığın sömürden, baskıdan, sınırlardan kurtuluşunun kapılarını ardına kadar açacaktır.

Arap Yarımadası ve Kuzey Afrika'daki Halkların İsyanı Haklıdır

Tunus'ta seyyar satıcılık yapan üniversite mezunu işsiz Tunuslu genç Muhammed Bauazizi, tezgahına el koyulunca kendisini ateşe verdi. Tunus'ta hükümeti deviren süreç böyle başladı. Devlet başkanı Zeynel Abidin Bin Ali ülkeden kaçmak zorunda kaldı. Ekonomisi güya istikrarla büyüyen ülkede üniversite mezunları seyyar satıcılık yapmaktan başka bir çare bulamıyordu. İşsizlik ve gençlerin işsizliği had safhadaydı.

Dünya kapitalizmi 2008'de ABD'de patlak veren ekonomik krizle sarsıldı. Amerika krizden kurtulmak için batan finans kuruluşlarının başından aşağı yüz milyarlarca dolar yağdırdı. Mesele yine de çözülmedi. Kriz her yere yayıldı. Avrupa Birliği ülkeleri krizle sarsıldı.

Üretim araçlarının sahibi olanlar kendi aralarında kıyıcı bir rekabet yaşıyorlar. Rekabet ediyor olmak burjuvaların bir tercihi değil, doğal kapitalist hayat düzeninin kaçınılmaz bir işleyişi. Burjuvalar daha fazla kar elde etmek, karlarını yükseltmek istiyorlar ama bu da insani bir hıstan ötürü ortaya çıkmıyor. Eğer birinci burjuva karlarını yükseltmez ise karlarını yükseltme maharetini göstermiş olan ikinci burjuva onu yok eder.

Bu temel işleyiş koşullarından ötürü burjuvalar için üretimi ucuzlaştıracak ve kitleleşirecek üretim teknikleri hayati öneme sahiptir. Bu koşullar burjuvalar arasında bir ölüm kalış savaşına sebep olduğu gibi, başka yan etkilere de sebep olurlar. Daha ucuza ve kitlesele üretim yapılmaya çalışılırken dev ölçülerde makine, robot, otomasyon kullanımı devreye girer. Üretim hep daha az işçi kullanarak yapıma yoluna girer. İşte bu nedenle ekonomik büyümenin yaşandığı koşullarda bile, ekonomik büyüme işsizlik sorununu ortadan kaldırmaz. İşsizlik kapitalizmin gitgide azan yapısal sorunudur.

Kapitalizmin yaşadığı bu sorun evrenseldir ve evrensel olarak ele alınabilir. Bu sorun yapısaldır ve yapısal olarak ele alınabilir. Dünyada yaşanan kriz Tunus'ta ve Mısır'da ve diğer Arap Yarımadası-Kuzey Afrika ülkelerinde etkisini gösterdi.

Halklar yaşadıkları ekonomik ve sosyal sorunlara karşı tepki gösterdiler. Demokrasinin önünde engel teşkil eden diktatörleri devirdiler. Alt sınıfların isyan etmesini gerektiren bütün koşulların bulunduğu bir ortamda isyan ettiler. Bu gerçeğin üstü hiçbir şekilde örtülemez.

Suriye'de ve Bölgede Savaşa Hayır

Mevcut baskıcı iktidarlara karşı isyan dalgası Suriye'de de kendini gösterdi. Başlangıçta barışçıl eylemler olarak ortaya çıkan tepkiler daha sonra çevre ülkeler ve emperyalist ülkelerin dahil olmasıyla silahlı çatışmaya dönüştürüldü.

Türkiye bu koşullarda Suriye'deki gelişmeleri doğrudan manipüle etmeye çalışan ülke haline geldi. Esad'ın devrileceği bir durumda yeni yönetimle en kuvvetli ilişki ve ayrıcalıklara sahip ülke olmak düşüncesindeydi. Ne var ki Esad hükümetinin direnci beklenilenin çok üstünde çıktı. Suriye, Rusya-Çin-İran güç bloğunun koruma alanında yer aldığı için kendisini sürdürebilecek imkanları edinebiliyordu.

ABD, Irak ve Afganistan'da en son yaşadığı zorlanmalardan sonra Suriye için yapılabilecek bir fiili müdahaleye gönülsüzdü. Türkiye'nin çok atak davranma eğilimlerini gerilettiler.

Türkiye, Suriye'de yaşayan Kürt halkının bir siyasal statü edinme ihtimallerine karşı da son derece saldırgan bir tutum geliştiriyordu. Niyeti en üst düzeyde desteklediği Suriye muhalifleri sayesinde böyle bir ihtimali ortadan kaldırmaktı ama işler hiç de hesapladığı gibi gitmedi.

Türkiye'nin Osmanlıcılık anlayışıyla yayılmacılık yapmaya kalkışması bölgede ve Suriye üzerinde büyük bir gerginliğe sebep oluyor. Suriye ve Türkiye hükümetlerinin karşılıklı kışkırtmaları yüzünden halklar bir savaşın eşğine getirilmeye çalışılıyor. Bölgede başlayabilecek ve bütün dünyaya yayılabilme ihtimali taşıyan bir savaşa sonuna kadar karşı çıkılmalıdır.

Üreten Biziz Yöneten De Biz Olacağız

Oligarşinin Hâkimiyetindeki Türkiye

Türkiye’de üretim, kapitalizmin yasalarıyla, uluslararası pazara uygun gerçekleştirilmekte ve ülke, dünya emperyalist-kapitalist sistemi içinde yer almaktadır. Türkiye’nin politik konumunu ve ülke halklarının kaderini belirleyen temel güç, tekelci burjuvazinin koyu bir militarizmle kaynaşmış olan oligarşik iktidardır.

Bununla birlikte temel çelişki, emekçiler ve burjuvazinin arasındaki çelişkidir. Temel devrimci güç işçi sınıfıdır.

Emperyalizm döneminde kapitalistleşen Türkiye’de, kapitalizme gecikmiş olarak geçmiş bütün toplumlarda olduğu gibi, emperyalizme bağımlılık tarihseldir. Militarizmle kaynaşarak hakimiyet kurmuş olan tekelci burjuvazi, dünyanın emperyalist güçler tarafından yeniden yapılandırıldığı her döneme, gerektiğinde militarizm eliyle uyum sağlamıştır. Oligarşik iktidarın hayat damarı, ülkeyi çevreleyen coğrafyanın sunduğu stratejik imkanlar üzerinden burjuvazi adına pazarlık yapmaktır. Burjuvazi, aynı zamanda daha baştan emperyalizmle bütünleşerek gelişmiş, emperyalist kapitalist üretim ilişkileri Türkiye’nin en ücra köşelerine kadar yayılmıştır. Bu anlamıyla Türkiye’de emperyalizm uzakta değildir; içsel bir olgudur.

Halen içinde bulunduğumuz kapitalizmin 3. bunalım döneminde, emperyalizm ve kapitalizm bir ve aynı şeylerdir ve antiemperyalizm basitçe bir işgalcinin tasfiyesi değildir. Emperyalist sistemin parçası olan kendi kapitalistlerini ve onun baskı aygıtlarını karşısına almayan, ufku kapitalizmi yıkmayı koymayan hiçbir antiemperyalist kazanım kalıcı olamaz. Emperyalist güçler, yerlilerin topraklarını terk etseler dahi uluslararası ilişkilerde muhataplar olarak kalma-ya devam ederler. Kaldı ki, Türkiye G-20’nin parçasıdır ve tekelci burjuvazisinin kendisi, emperyalist kapitalisttir.

Türkiye’de devlet; sadece “burjuvazinin ortak işlerini düzenleyen komite” de-

ğil, aynı zamanda hakim sınıfın ortak işlerinin en önemlisi olan; “emperyalizmle ilişkilerini” düzenleyen baskı aygıtıdır. Yaşamaya devam ettiğimiz demokratik ve ekonomik sorunlar, dün olduğu gibi bugün de, tekelci burjuvazinin aç gözlülüğü ile dizginsiz emperyalizmin çıkarlarının çakışmasında aranmalıdır.

Ancak tarihi yapan, sınıflar mücadelesidir. Türkiye burjuvazisi için tarihsel olan bu bağımlılık ilişkisi, emekçiler kapitalizmi bütün düzeyleriyle ortadan kaldırdığında son bulacaktır.

Emekçi Hareket Partisi;

Kapitalizmin en yüksek aşaması emperyalizmi yenmek için, kendi emperyalistleriyle ve kapitalizmle bütünsel mücadele etmeyi bir an bile unutmadan, buluşabileceği en geniş cepheyle emperyalizme karşı mücadele yolundadır.

Kapitalizmin uluslararası düzeyi, devrimcilerin yürütecekleri mücadelenin de uluslararası nitelikte olmasını gerektirir. Tek bir ülkedeki emekçilerin mücadelesi ve başarısı sosyalizm için yeterli olmadığından dünya devrimi için, bir uluslararası örgütlenmeye duyulan ihtiyaç son derece günceldir. Partimiz, enternasyonal yaratma deneyimlerinin içerdiği devrimci yönlerden hareketle; emekçilerin birliği mücadelesi ve dayanışması için devrimci bir enternasyonalı inşa etme görevinin yerine getirilmesi için mücadele eder.

Ortadoğu Türkiye İçin Yayılmacı Politikanın Okuludur

“Ortadoğu; genç nüfusu, kaynakları ve oluşturmaya eğilim gösterdiği yeni pazarlarıyla ABD ve diğer emperyalist odaklar için olduğu kadar Türkiye sermayesinin dolaşımı için de büyük imkânlar sunuyor. Militarizm için gereken her şey; istikrarsızlık, çelişki, gerginlik, çatışma ve hepsinden önemlisi “Kürt kartı” da burada bulunuyor. Bu kartın, Türkiye, Irak, İran, Suriye ve bölgede yerine göre istikrar yerine göre kaos arayan ABD için olduğu kadar Türkiye için de hep kullanılır kalması isteniyor.

ABD, Irak yenilgisinin sonucunda, bölge politikalarında Obama yönetimiyle tadiller yapmak zorunda kaldı, işgale tecriden son verdi. Türkiye ile ilişkilerde, stratejik ortaklıktan, model ortaklığa geçildi. Ortaklığın Türkiye için ikili bir anlamı vardı: bölgede arabulucu ve öncü rolünü oynarken aynı zamanda Türkiye'nin güneydoğusunda kurulacak zamanla Irak'ı da kapsayacak Nitelikli Sınayi Bölgesi ile büyük bir ticarete hacmine kavuşmak. Ortadoğu bölgesi hep iki yönlü işlev gördü: hem bölgesel güç olma yolunda kuvvet olmak, hem de Kürt sorununu inkâr ve imha politikalarına devam etmek imkânı sağladı. Türkiye Devleti'nin kuruluşundan bu yana yaşadığı derin paradoks; bölgesel güç olma hevesiyle bir yandan mazlum “doğu” halklarının aydınlatıcı önderi olmak havalı, öte yandan ABD müttefiki olarak ezilen halkların kurtuluş mücadelelerinin karşısında yer almak zorunluluğu dış politikanın temel karakteri oldu. Bu resmi ideoloji, bugün milliyetçi-muhafazakâr düşünce içinde yeniden kurgulanıyor. İslam ümmetçiliğinin, bölgede hâkimiyetin Osmanlı mirasına dayanarak do-

ğallıkla Türkiye'ye tahsisli sayması, Türk İslamcılığındaki milliyetçiliği ve ne kadar gerilimli görünse de Kemalizm ile rezonansı da açığa çıkarıyor. Esasta kendi içinde rekabet eden ve çatışan, kristalize halde TÜSİAD ve MÜSİAD ile ifade bulan, Türkiye burjuvazisinin iki ana kanadını temsil eden siyasetler; AKP ve CHP Ortadoğu'ya barışı götüremez. MHP'nin ise soy faşist karakteriyle, hiçbir zaman barış siyaseti olmamıştır.

Türkiye egemenleri, nasıl Körfez Savaşı döneminde yeni yayılmacı bir dış politika yürütmüş ve bu dönem faşist, militarist, liberal sağ siyasi güçlerin konsolide olmasıyla Adriyatik'ten Çin Seddi'ne uzanan Turan hayalleri depreşmiş ise, bugün de bu yayılmacı politika İslam ümmetçiliği ve Osmanlıcılıkla yeniden canlandırılmaya çalışılıyor. Türkiye'nin komşularıyla yaşadığı gerilimlerin altında da, bölge halklarının kendi talepleri, barışa kavuşması değil, yine bölgedeki savaş, silah, petrol, su, enerji politikaları ve kar hırsı yatıyor.

Türkiye Ortadoğu'da hem ticaret hem de ABD ittifakına dayanarak "savaş" yoluyla hegemonya kurmak istiyor. Bunu başta Suriye olmak üzere gerek komşularıyla gerilimli dış politikayla gerekse Kürt Hareketinin toplumsal, siyasal ve askeri örgütsel gücünü tasfiye ederek yapmaya çalışıyor. Ortadoğu'nun kadim halkı olan Kürtlerin, bugün Irak'ta otonomi türü statü kazanması, bu denetimi daha fazla zorunlu kılıyor.

Aynı zamanda Tunus'tan başlayıp yayılan "tarihin uyanışı" karşısında egemen sınıflar tedirgin oluyorlar. Egemenlerin tam olarak çaresiz kalmaları ise tarihin uyanışına "fikirin uyanışı" eşlik ederse mümkündür. Kapitalizmin akıl dışılığına karşı, toplumun eşitlikçi ve akılcı politik araçlarını koymanın örgütlü bilgisi; Marksizm-Leninizm fikri, bugün Ortadoğu ve dünya halklarının en büyük ihtiyacıdır.

Türkiye'nin bölge halklarının ve Arap dünyasının kalbini kazandığı an, Irak'a asker gönderme tezkeresine hayır dediği an, yani barışı politik olarak, meclis kararıyla tercih ettiği andır. Merkezi iradeyi bu tercihe zorlayan aynı zamanda, Dünya ve Türkiye halklarının, savaş karşıtlarının, devrimcilerin çok net olarak savaşı reddetmesi ve bunun için güçlü bir mücadeleyi ortaya koymasındır.

Emekçi Hareket Partisi;

Emperyalizmin kar hırsı ve savaş politikalarına karşı, Ortadoğu halklarının kardeşliği ve barış için, bayrağında dünyanın tüm emekçileri olan enternasyonal bir sosyalizm için, tüm insanlığın olanaklı olan özgürleşmesi ve mutluluğu için mücadele yolundadır.

Partimiz, Türkiye'nin ABD-İsrail ittifakına ve bölgesel güç olma stratejisine son verilerek, bölge halkları arasında işbirliğine dayalı barışçı ilişkiler geliştirilmesi, başta NATO olmak üzere, bütün emperyalist birliklerden çıkılması, emperyalist odaklarla yapılmış mali, diplomatik, askeri bütün bağımlılık anlaşmalarının iptali, askeri üslerin kapatılması, dünya ölçeğinde ekonomik kaynakların insanlığı tehdit ederek israf edildiği tüm silahlanma harcamalarının durdurulması, nükleer ve kimyasal silahlanmaya karşı radikal bir silahsızlanma programına geçilmesi ile gelecek barış için mücadele eder.

AB Emperyalizmi de Emperyalizmdir

Türkiye'nin Avrupa Birliği süreci, yani tekelci burjuvazinin, tekelci AB ile bütünleşme beklentisi, uzun bir geçmişe dayanır. AB ülkelerinin çoğunluğunun üye olduğu NATO'nun üyesi olan Türkiye'nin 1962'de Ortak Pazar'a adım atmasıyla başlayan süreç, inişli çıkışlı bir hız ile devam etmiş, ABD emperyalizmine bağlılığı etkilemediği gibi, sermaye için çok yönlü bir dış politikanın gereği olarak sürdürülmüştür.

Türkiye burjuvazisinin canlanma ve akamete uğrama sarkacındaki AB atakları konusunda sosyalistlerin analizleri, emperyalizme, burjuvaziye, devlete, militarizme, enternasyonalizme ve devrime dair fikirlerini birinci dereceden anlatır. Türkiye'nin AB ile bütünleşmesine onay vermek ya da reddetmek son derece somut bir sorundur, bu süreç sosyalistlerin müdahale edemeyecekleri nesnel bir süreç olarak görülemez.

AB; ülkeler arasında sınırların kalkması değil, ulusal sınırları aşarak yoğunlaşan ve merkezileşen sermayenin bir stratejisidir; emperyalist-kapitalisttir. Emekçileri enternasyonalist temelde sermayeden ideolojik, politik ve örgütsel olarak bağımsızlaştırmak, sermayenin stratejisinden de bağımsız davranışa sahip olmayı gerektirir. Enternasyonalist ilişkinin koşulu emekçilerin devrimci mücadelesi ve enternasyonalist bilincidir. Bütünleşmenin Türkiye işçi sınıfı için iyi olacağı iddiası, Türkiye'nin militarizmi ön plana çıkararak bir bölgesel güç olma stratejisiyle hareket ettiği koşullarda, sınıfı enternasyonalizmin dışına, milliyetçiliğe sürükler.

AB tekellerin hakimiyetini kuvvetlendirmek amacıyla kurulmuştur, tekeller Avrupa'ya kısmen ya da zaman zaman değil, tamamen hakimdir. Kapitalizm koşullarında ve kapitalizmi yıkmadan "Emeğin Avrupası" mümkün değildir. Eğer aranan daha 'iyi' bir kapitalizm ise, Maastricht ve yapısal uyum programlarıyla sosyal harcamaların kısılması ve mali krizle beraber giderek büyüyen işsizlik, AB kapitalizminin 'iyiliği'nden söz etmeyi imkansız kılıyor. Bunun açık kanıtı bugün Avrupa'yı kasıp kavuran ekonomik kriz ve yoksulluğun en çok Avrupa ülkelerinde yükseldiğini gösteren verilerdir.

AB'nin demokrasi alanını sahiplendiği iddiası "küreselleşmenin" kendi kendine demokrasi yarattığı yanılsamasıdır. "Küreselleşme" yanılsaması, ABD'nin, Irak yenilgisi ve finansal krizi, AB ülkelerinin ekonomik krizi ile tam olarak çökmüş olmasına rağmen sosyalistler tarafından bu nesnellik görmezden gelinilmemektedir. AB, Kopenhag kriterleriyle yeni-liberalizmin stratejisi olan Maastricht kriterlerini birlikte verir. Sosyalistlerin demokrasi kazanma beklentisiyle AB'ye tutum almaması, emekçileri yoksullaştıran politikalara muhalefet etme rolünü milliyetçi bir dolayım ile sağın eline geçirmektedir. Oysa Avrupa'da bir demokrasi var ise, o Avrupa'nın emekçilerinin ve devrimcilerinin mücadelesi sonucudur.

Emekçi Hareket Partisi;

Demokrasiyi AB'den beklemez. Partimiz, Türkiye gibi ülkelere, demokrasinin şekli düzenlemeleri yanında şovenizm, saldırgan mili-

tarizm ve yeni liberal saldırı vaat eden AB'yi reddeden devrimciler olarak, gerçek ve doğrudan demokrasiyi kendi elleriyle getirmek ve özgüncüyle kurmak için mücadele yolundadır.

Partimiz, tekelci burjuvazinin borçlarını emekçi halkın ödememesi, iç ve dış borçların iptal edilmesi, spekülatif sermayeye el konulması, doğrudan ve dolaylı sömürünün bütün biçimlerinin ortadan kaldırılması, IMF, DB, AB ve uluslararası finans kuruluşlarıyla yapılan bütün anlaşmalar iptal edilmesi, AB üyelik süreci ve uyum politikalarının bir daha geri gelmemek üzere gündemden çıkarılması için mücadele eder.

Kriz Teğet Geçmiyor Münferit Değil Mütemadiyen

Rekabet ve daha fazla sermaye kullanma mecburiyeti biteviye devam ederken “Asiye hiçbir zaman kurtulamaz.” Rüzgâr böyle eser, balta böyle keserken işin sonu hep krize varır. Kapitalizm krizden kurtulamaz. Daha ötesi kapitalizm kendisini yıkacak olan nihai krizden kendi mantığı içinde kurtulamaz.

Kapitalizmin tarihsel bir krize girdiğini onu son dönemi itibarı ile yönetmiş olanlar dile getiriyor zaten. Marksistlerin iddiası bunun tesadüfi ya da münferit olmadığıdır. İşkenceyi, insanların gözaltında kaybedilmesini ve yargısız infazları “münferit” olarak ele alan zihniyet krizi de “teğet geçiyor” diye sunmaya kalkışıyor. Kriz, kapitalizmin içinde münferit olarak rastlanan değil mütemadiyen kendini ortaya çıkaran bir olgudur. Sistemdeki ya da rejimin işleyişindeki kronik sorunları gizlemeye çalışmak egemenlerin her zamanki yöntemidir.

1994 krizini ortaya çıkaran en önemli faktör kamu kesiminin finansman açığının, dolayısıyla borçlanma ihtiyacının arttığı bir dönemde en liberal kambiyo rejiminin uygulanması oldu. Kısa vadeli sermaye hareketleri üzerindeki tüm kontroller kaldırıldı. Kamu sektöründeki harcamalar neredeyse tümüyle Merkez Bankası kaynaklarından para basarak karşılandı. Yüksek enflasyonla birlikte sıcak paraya dayalı, iç pazara yönelik büyümenin tıkanması; sıcak paranın çıkışı ve bazı bankaların çöküşü ile sonuçlanmıştı.

2001 krizi de yine sıcak paraya dayalı büyümenin koşullarında, eksik denetlenen ve aşırı risk üstlenen özel finans kuruluşlarının bilançolarının aniden bozulmasıyla ortaya çıkmıştı. Bankaların açık pozisyonlarının artması ortamında döviz kurunun birden pahalılaşması, bankaları ödeme güçlüğü içine sokarak, likidite ve döviz krizine sürükledi.

Dünyada nasıl bir satamama-üretmememe sorunu varsa Türkiye’de de vardır.

Dünya, serbest piyasacı da Türkiye mi değil?

Dünya, özelleştirmeci, borsacı, sıcak paracı, IMF’ci, dış borç bağımlısı da; Türkiye mi değil?

Türkiye’nin herhangi bir adi kapitalist ülkeden ne farkı olabilir? Farklı bir kapitalizmi bizinkiler mi icat ediyor? Bizim kapitalizmimizin hangi muhteşem yönünden ötürü kriz bizi teğet geçecek.

Dünyada Kriz Yurtta Kriz

Dünyadaki kriz Türkiye'yi asıl olarak finans ya da bankacılık alanından değil reel sektörde üretim, ithalat finansmanı ve işsizlik alanlarından etkiledi. 2003 sonrası dönemde uluslar arası ekonomi ile ilgili öne çıkan aktörler bankacılık değil, reel üretici şirketler idi. Aşırı derecede ithalat ve dış borçlanma bağımlılığı ekonomik dengeleri kırılgan hale getirmiş durumda. Önümüzdeki dönemde dünya ekonomisindeki kriz uluslar arası finansman girişlerini iyice daraltacaktır. Yüksek cari açık ve dış borç yükü krizin etkilerinin doğrudan Türkiye'ye yansımalarının temel nedenlerindedir.

Büyümenin lokomotifi olan yabancı kaynak Ekim 2008'den itibaren Türkiye'yi terk etmeye başladı. Artık batma riski altındaki çeşitli fonlar, finansal kuruluşlar kazançlarından da vazgeçerek çıkmaya başladılar. Büyük cari açık ve astronomik dış borç yüküyle kırılganlaşmış olan Türkiye'de borsaya yaptıkları yatırımları kapatıp açtıkları kredileri faizi-anaparası ile birlikte geri çağırılmaya başladılar.

Türkiye gibi çevre ülkelerin dünya krizine dâhil edilmesi 1980 sonrası oluşturulan yeni işbölümü ile ilgili. Çevrenin merkeze bağımlılığı iki yolla gerçekleştirildi. Birincisi dış kaynak bağımlılığı, ikinci ise merkezin pazarına dolayısıyla talebine bağımlılık.

IMF ile yapılmak anlaşmalar Türkiye için bir çözüm değildir. IMF'ni emeli Türkiye koşullarında uluslar arası finansa, tam bir serbestlik ve yüksel reel kazançlar sağlamaktır.

Dünya krizi karşısında Türkiye ekonomisinin hasarının büyüklüğünü belirleyecek en önemli unsur, cari işlemler açığıdır. Döviz açığı 2002'de 1 milyar dolarken dış kaynağa dayalı büyüme sonucunda 2007 sonunda 38 milyar dolara çıktı. 2008'de ise döviz açığı 41 milyar doları bulmuştu. Türkiye cari açık/milli gelir oranı ile en sorunlu ülkeler arasındadır.

Hem İşsiz Hem Krizin Bedelini Biz Ödüyoruz

IMF'nin hazırladığı raporda zengin ülkelerde finansal sektöre hükümet desteğinin 9,2 trilyon dolar, gelişmekte olan ülkelerde 1,6 trilyon dolar olduğu açıklandı. Krizin bedelinin 10 trilyon doları aştığını bizzat kapitalist merkezlerin açıklamalarıyla öğreniyoruz. Hükümetten, yani devletten, yani halktan, yani bizden finansal sektöre 10 trilyon dolar destek yapılıyor. Bizler finansal sektöre ne kadar da kolay ve ucuza destek oluyoruz. Ne sicillerini inceleyebiliyoruz, ne maaş bordrosu isteyebiliyoruz ne de ikametgâh. Ne temerrüt faizi uygulayabiliyoruz, ne ihtar çekebiliyoruz, ne de haciz yapabiliyoruz. 10 trilyon doları kapitalizmi kurtarmak için yele savurmuşuz. 10 trilyon dolarımız yok oldu.

Dolaylı vergilerle krizin bedeli halka ödetiliyor.

Borçlandırılarak krizin bedeli halka ödetiliyor.

Sendikasız güvencesiz, kuralısız, kayıt dışı, düşük ücretle ve daha fazla çalıştırılarak krizin bedeli halka ödetiliyor.

2001 krizinden sonra daha az işçiye daha çok üretmeleri ve daha az ücret al-

maları dayatıldı. Bu sömürü seviyesi sayesinde 2001 krizi atlatıldı. 2001-2008 arasında verimlilik % 45 artarken reel ücretler %10 geriledi. Ücretlerin onda biri yok oldu.

2008 krizinde Türkiye'de yaşanan 1994 ve 2001 krizlerinde olduğu gibi bir defalık çökme şeklinde olmadı. Ortaya çıkan tablo krizin zamana yayılması ve uzun süreli bir durgunluktu. Bu süreçte reel sektör şirketlerinde iflaslar arttı, işsizlik kronikleşti ve büyüme % 1,1'e düştü. 2009 yılında ise Türkiye büyümedi 4,7 küçüldü.

Türkiye koşullarında krizin halkı doğrudan, en can yakıcı olarak etkilediği boyut işsizlik sorunudur. İşsizlik, 2008 krizinden beri %15 bandında seyrediyor gibi gösterilmesine rağmen bu rakam hiçbir şekilde gerçeği yansıtmıyor. Halkın tepki vermesini engellemek amacıyla resmi istatistiklerde ciddi anlamda oynanmaktadır. Yapılan istatistik oyunlarıyla işsizlik yarı yarıya az gösterilmektedir. Gerçek işsizlik oranı %30 civarındadır ve 10 milyona dayanmıştır. Her üç insandan biri işsizdir. Üçte birimiz çalışmıyoruz.

Ocak-Haziran 2009 döneminde ihracat, geçen yılın aynı dönemine oranla %30,6 azalmış durumda. Demek ki ne olmuş? Kriz teğet geçmemiş. Bilakis dünyanın kriz çizgisiyle, Türkiye'nin kriz çizgisi üst üste binmiş. İhracatımız üçte bir küçülmüş.

Sanayi kapasite kullanım oranı 2009 Ocak ayı itibarıyla %63,8'e düştü. O da neredeyse üçte bir küçüldü.

Üçte bir sanayi kapasitemiz boştadır.

Üçte bir düşük ihracat yapmışız.

Üçte birimiz işsiz.

İşsize İş Bulun Ya Da Defolun

Kapitalizmin 3. bunalım dönemi kapanmamıştır ve partimizin devrimi yapma iddiası, bu nesnel gerçeğe dayalıdır.

Kapitalizmin 70'lerde başlayan buhranı aşmak için geliştirdiği ve 80'lerde sistematik olarak uygulanmaya başlayan yeni-liberal politikalar, patronların derdine de çare olamayıp, krizi derinleştirdi.

İşsizlik gerçeğine çarpan yeni-liberal saldırı, ilk ortaya çıktığı yıllarda serbest ticaretin işsizliği azaltıp, ücretleri de yükselteceği masalını anlatırken, bunun bir masal olduğu dünya ölçeğinde kanıtlandı.

Kriz, Türkiye ekonomisini, finans sektörünün ABD olduğu gibi gelişmiş olmasından kaynaklı olarak, özellikle reel sektörü daraltarak ve büyük bir istihdam sorunu yaratarak etkiledi. İşsizlik ve emekçilerin daha da fazla yoksullaşması, yıllardır izlenen uluslararası ve ulusal tekellerin çıkarları doğrultusunda şekillenen, IMF ve Dünya Bankası'nın yapısal uyum adı altında uyguladıkları yeni-liberal politikaların sonuçlarıdır. Ekonominin sürekli büyüyen bir dış açıkla döndürülmesi bütçenin yarısını, vergilerin tümünü götüren borç faiz yükünü yaratmış, yanı sıra tahminen resmi ekonominin yarısına yaklaşan kayıt dışı ekonomi ciddi ve vazgeçilmez finans kaynağı haline gelmiştir.

Türkiye’de kayıt dışı çalışma oranı %44, her on çalışandan biri güvencesiz ve sendikasıdır.

AKP hükümeti, Avrupa kriz içindeyken sağlayabildiği ekonomik büyüme ve istikrar ile bugüne dek ayakta kaldı ve bunlarla övündü. Ancak büyüme istihdam yaratmadığı gibi giderek yavaşladı, bütçe açığı hızlandı. Ekonomik büyümenin asıl “kahramanı” zaten tüketen hane halkı, yani toplumun emeğiyle geçinenleri idi. Emekçiler, kendi gelirlerinin çok üstünde borçlanarak tüketti. Krediyile ev aldı, tüketim kredisi çekti, kredi kartıyla giyindi, karnını doyurdu ve şimdi borçlar kapıya dayandı, kabağuna çekildi. Tüketimi durdurdu. Büyüme yavaşladı. Zam yağmuru başladı. Hükümetleri getiren de götüren de, filmin esas kahramanı olan ekonominin bundan sonra nasıl gideceği belli değil. AKP’nin bakanları bilebu konuda anlayamıyor, bütçe açığı için “gaza basmak/frene basmak” gibi tam zıt görüşler ileri sürüyor.

İşsizlik oranları TÜİK tarafından gizlenmekte, iş aramaktan ümidini kesmiş olanlar işsiz bile sayılmamakta, benzer biçimde ataması yapılmayan öğretmenler, mevsimlik işçiler, LGBTT bireyler ve eksik istihdam sayılması gereken öğrenciler, emekliler, ev kadınları, hesaba bile katılmamaktadır. Gerçek işsizlik oranı %30’ları bulan Türkiye’de ve işsizliğin giderek arttığı başta Avrupa ülkeleri olmak üzere dünyada, krize eşlik eden bir başka önemli özellik; işsizlik ve güvencesizlik süresinin daha önce görülmemiş biçimde uzamasıdır. Aynı zamanda Türkiye’de çalışanların neredeyse yarısı kayıt dışı, her on çalışandan biri güvencesiz ve sendikasıdır. Hükümet bu mevcut durumu yasallaştırmak ve “Ulusal İstihdam Stratejisiyle” beraber esnek çalışmanın yolunu tam olarak açmak peşindedir.

İstikrar ve yapısal uyum politikalarının, öncelikle bir bütün olarak dünya kapitalizminin yeniden üretimine zemin hazırlamak gayesiyle oluşturulmuş olması, bugün krizin bütün dünya pazarını etkilemesi sonucunu yaratmış, başta Avrupa ülkeleri olmak üzere işsizlik ve yoksullaşma, dünya tarihinde görülmemiş oranlara ve yaygınlığa ulaşmıştır. Bu son krizi diğerinden farklı kılan bir özellik; işyerlerinin kapanması, üretimin daralması, ücretlerin düşmesine, işsizlik ve yoksulluğun kronikleşmesi ve daha şimdiden gelecek kuşaklara sıçramasının eklenmesidir.

İşte bu, kapitalizmi yakacak ateştir. Hiçbir rasyonel istihdam planı olamayan, elinden işsizlik sorununu belirsiz bir geleceğe ertelemekten başka bir şey gelmeyen kapitalizm, kayıt dışı çalışmayla istihdamda neredeyse “tam esneklik” sağlamaya çalışırken, doğa dahil olmak üzere kullanabileceği bütün kaynakların da sonuna yaklaşıyor. Aynı zamanda, başta genç işsizler olmak üzere milyonlarca işsizi, kendi mezar kazıcısı olacak özneleri, açığa çıkarıyor.

Dünya ve Türkiye halkları kapitalizmin kalesi ABD’nin Irak’ta yenilmesi, kriz ile sendelemesi ve krizin dünya çapında etkileri ile, kapitalizmin kadir-i mutlak olmadığını, yıkılabilir olduğu gerçeği açığa çıktı. Irak direnebildiği için, daha kolay yayılabildi Tunus’tan başlayan uyanıl Arap Yarımadasına. Bugün dünyanın bütün güzel binalarını, yollarını, ışıklarını, hayatı yaratanların, emekçilerin dünyayı yeniden kurmasının umudu ve imkanı doğuyor.

Kapitalizm, sürmekte olan kriz koşullarında emekçilerin örgütlü direnişiyle bütününü yenilebilir. Nitekim emekçiler çalışmak istiyor, iş istiyor ve güvence

istiyor, örgütleniyor, birbirinden aldığı kuvvetle direnmeye başlıyor. İşsizliğe ve güvencesiz çalışmaya mahkum edilen emekçiler, ataması yapılmamış öğretmenler, gençler, kadınlar, LGBTT toplumu, tarım işçileri, krizin kendine has yeni işsizlik kategorileri yarattığının, işsiz aşsız bırakılacağıının farkındalar.

Türkiye hakim sınıfları ise işsizliğe çare olarak eğitimle maskeleye ve sadaka gibi işsizlik maaşı benzeri önlemleri düşünüyor. Bunlar istihdam önlemleri değil, sorunu erteleme ve sömürünün aynı biçiminde devamını sağlama yollarıdır. Aynı zamanda Türkiye’de, hükümet partisi ve diğer bütün düzen partilerinin ekonomik programı aynıdır. Emekçiler için umut yaratmaya çalışan CHP ya da tüm diğer düzen partileri de, hükümet olsalar aynı yeni liberal programı uygulamaya devam edecekler.

Onurlu bir çalışma yaşamı kuracak tam istihdam ve herkes için iş programı ve bunu gerçekleştirme iradesi ve dolayısıyla umut bir tek biz de; sosyalizmi kuracak devrimcilerde vardır. Partimizin “İşsize İş Bulun Ya da Defolun” şiarı, kapitalizm yıkılana kadar sürecek hesap sormayı, kesintisiz mücadeleyi, sürekliliği ve mücadeleyi büyötmek için güçleri büyötmeyi, örgütlenmeyi anlatır. Kapitalizmi yenmenin koşulu, kriz mağduru olan bütün kesimlerin, mağdur değil özne olduğu, bütünsel, sürekli ve büyük örgütünü yaratmaktır.

Emekçi Hareket Partisi;

İşsizlik ve yoksulluk getiren, ekonomik ve ekolojik krizin iç içe yaşandığı bu krizler döneminde, devrimi yapmanın imkanı görüyor.

Emekçiler, kapitalizmin saldırıları karşısında, direniş geleneklerine sahip ancak yeterince örgütlü değildirler. Bu durum emekçilerin yeteneksizliğinin değil, mevcut sendikal anlayışların ve esas olarak da sosyalist hareketin örgütlenme anlayışının ürünüdür. Öncelikle sınıftan uzakta siyaset yapma eğilimi tersine çevrilmelidir.

Emekçi Hareket Partisi, imkanı gerçeğe çevirmek için örgütlenmeyi büyötmeyi, emperyalist kapitalist sistem nasıl Türkiye’nin en ücra köşelerine girdi ise, o belanın girdiği her yere Yıldız Yumruk’u taşımanın ve devrimi yapmanın engebeli, dolambaçlı, sarp yolundadır.

Emekçi Hareket Partisi, emekçilerin, yoksulların bütün yerleşim ve çalışma alanlarını, kendi kaderlerini ellerine almaları için örgütleyerek mücadele edecektir. Savunmasız emekçilerin kendi öz deneyimleriyle örgütlenmekten başka çareleri yoktur, partimiz bunun yollarını bulmakla yükümlüdür. Partimiz, işsizliğe karşı tam istihdamın sağlanması, esnek çalışmanın durdurulması, tam bir İş Güvencesi Yasası’nın uygulanması, sendikal hakların önündeki tüm engellerin kaldırılması, özelleştirmelere son verilerek, geçiş sürecini takiben bütün üretim araçları ve toprakların tam olarak kamulaştırılması, kimsenin işsiz kalmadığı ve yeteneğine uygun üretimi gerçekleştirdiği, temel ekonomik kararların, halkın ihtiyaçlara göre, emeğin öz örgütleri ve halk temsilcileri tarafından verildiği, demokratik merkezi planla üretkenlerin yönettiği bir topluma ulaşmak için mücadele yolundadır.

Her Yer Tekel, Her Yer Direniş

Tekel işçileri, işsiz bırakılmanın diğer adı olan 4C uygulamasını reddederek, 78 gün süren kendi “Paris Komünü”nü yaratan büyük direnişleriyle Türkiye’de ve hatta dünyada kapitalizme direnmenin sembolü oldu. Tekel Direnişinin güçlü zinciri, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişisi ruhunu, 44 gün boyunca direnen ve haklarını geri alan Renta işçisiyle, birbiri ardına direnişe başlayan İtfaiye işçisi, İSKİ işçisi, Tarih İşçisi’ni birbirine bağladı. Yeni liberalizm tarihsel kazanımları yok ederek geliyorsa, emekçiler de direniş gelenekleriyle geliyorlar. Hükümet ve hakim sınıflar, kendi krizinde boğulmaya yazgılı olan bu düzeni yıkmamanın umudunu yarattıkları için, hiçbir şeyden korkmadıkları kadar korktular Tekel işçisinden. Korkuları nesnelidir, haklıdır. Tekel işçileri son yılların en güçlü direnişini gerçekleştirmeyi başararak hakları gasp edilen tüm emekçilerin umutlarının filizlenmesini sağladılar. 15-16 Haziranlar’ı yaratan işçi sınıfının mücadelecisi ve kararlı direniş geleneğinin tozlu sayfalarını yeniden araladı. Bu daha başlangıçtır; Türkiye’de ve dünyada emekçilerinin direnişleri devam edecek ve büyüyecektir ve egemenler, her haklı direnişe dedikleri gibi, işçi direnişlerine “ideolojik” diyeceklerdir.

Emekçi Hareket Partisi;

Emekçilerin ve bütün ezilenlerin kurtuluşunu sağlayacak bütünsel tek ideoloji olan sosyalizm için, egemenlerin yüzüne “Velev ki ideolojik” diyerek, işçilerin iş ekmek mücadelesini sosyalizmle birleştirmenin ve bu ideolojiyi sonuna kadar götürmenin, emekçilerin iktidarını kurmanın yolundadır.

İşçi Ölümünün Hesabını Soracağız

Türkiye, iş “kaza”larında dünyada üçüncü, Avrupa’da birinci ülke. Tuzla tersanelerinde, inşaat şantiyelerinde, maden ocaklarında, kot kumlamada, büyükşehirlerin işçi cehennemi olmuş semt atölyelerinde, sel felaketinde, patlamalarda işçiler sessizce ölüyorlar. Birer birer bile değil, toplu olarak ve cansız bedenleri huzura bile kavuşmadan ölüyorlar. Türkiye’li işçilerin payına “ölmek”, madende ölürse de gün ışığına kavuşmak bile düşmüyor.

Egemenlerin, toplumdan “kader” gibi kabul etmesini istedikleri işçi ölümleri, taammüden işlenmiş cinayetlerdir. Ölüm çok basit güvenlik önlemleri ile önenebilecek iken, patronların daha fazla kar hırsıyla aşırı çalıştırma ve iş güvenliğinin sağlanması bedellerinden bile kaçınmalarının sonucudur.

Ölümlere sebep olanlar; patronlar, denetim görevini yapmayan kamu görevlileri ve bütün failer hesap vermeli, ceza indirimi olmadan cezalandırılmalıdır.

Emekçi Hareket Partisi;

İş cinayetlerinin hesabını sormadan, sömürünün hesabını sormaya-çağımızın bilinciyile, işçi sınıfının hayat meselesine cevap vermek için, bu davanın peşinde, mücadele yolundadır.

Taşeron Düzeni Dayatılıyorsa İşçi Sınıfı Örgütleniyor

Yeni liberal düzenin vahşetinin boyutları emekçilerin hayatının her yerine yayılan taşeronlaştırma ile devasa bir hal kazandı. Patronlar emekçilerin kazanımlarının etrafından dolanmak için emek gücünü dolaylı yollardan satın alınan bir biçime dönüştürmüştür. Bu ekonomik atağı diğer tüm ilişkilerde olduğu gibi büyük kıyımlara yol açacak biçimde güvencesizliği, denetimsizliği, plansızlığı, işçi sınıfına dayatmıştır.

Emekçiler çalıştıkları işyerlerinde kimin adına çalıştıklarını bile bilemedikleri bir belirsizliğin içerisinde hayatlarını sürdürmek zorunda bırakılmışlardır. Taşeronlaşma ile birlikte iş hukukunun birçok maddesi boşa düşürülmekte, emekçiler hayatlarını gündelik olarak idame ettirebilmekte ancak hiçbir sosyal güvenceye sahip olamamakta, çalışma şartları her geçen gün ağırlaştırılarak bu yük işçilerin omuzlarına yüklenmekte, çalışma yaşamı düzensizleştirildiğinden işçi sınıfının örgütlü mücadele deneyimlerini elde edebilecekleri imkanları da zayıflatılmaktadır.

Eğitimden sağlığa, inşaatın ağır sanayiye, çalışmanın olduğu her yerde taşeron sistemi patronlar ve devlet tarafından yaygınlaştırılmıştır. Taşeronlaşmanın her iş kolunda uygulanması, devletin en büyük taşeron patronlarından biri olması taşeron sisteminin yarattığı yıkımın boyutlarını artırmaktadır. Atama bekleyen öğretmenler, sağlık hizmetlerinin kalitesizleştirildiği hastaneler, ölümlerin her geçen gün arttığı ağır sanayi kolları ve inşaatlar gözle görülebilen büyüklükteki sorun alanlarıdır.

Emekçi Hareket Partisi;

Taşeron düzeninin işçi sınıfının kazanılmış haklarını elinden alan, güvencesizliği, denetimsizliği ve plansızlığı dayatan uygulamalarının karşısında işçi sınıfının partimizin işçi örgütünün saflarında yürüteceği mücadele ile kazandığı mevzileri korumayı, taşeron sistemini parçalayarak yeni haklar elde etmek için amansız bir mücadele örgütlemeyi hedefler.

Tarım İşçisinin Örgütlenme Hakları İçin Mücadele

Yeni-liberal politikaların doğrudan etkilediği alanlardan biri olan tarım sektöründe, IMF'nin yapısal uyum programıyla desteğin kaldırılması sonucunda tam bir yıkım yaşanıyor. Türkiye'de buna Tekel, Şeker Fabrikaları gibi belli başlı işletmelerin özelleştirilmesi eklenmiş ve sanayide yaşanan krizle, tarım işçisinin yoksullaşması iç içe yürür hale gelmiş, sanayi işçisi ile tarım işçisinin kaderi birleşmiştir. Yoksullaşan tarım işçisine, eskiden olduğu gibi kırdan kente göç etmek de çare değildir; kentlerde işsizlik hüküm sürüyor. Aynı zamanda göç, tarımsal üretimde düşüş yaratmış, bunun sonucunda tarımsal ürünlerin ithali artmış, yıkıma götüren bu politikalarla bir yandan tarım sektöründeki uluslararası tekkellerin çıkarları doğrultusunda Türkiye alıcı haline gelirken, diğer yandan sektördeki gerileme işsizliğin boyutunu daha fazla artırmıştır. Buna karşılık hükümetin yaptığı ise, ürünler için düşük taban fiyatları ve desteğin

azaltılmasıdır. Bu kısır döngüyü kırmanın tek yolu, kaderi birleşen sanayi ve tarım işçisinin birleşik mücadelesidir.

Emekçi Hareket Partisi;

Tarımsal teşvik ve desteklerin, büyük toprak sahipleri ve sermayedarlara değil, ortaklık yapısındaki çiftçi örgütlenmelerinin üretimlerine yapılmasını savunur. Partimiz, tarım işçisinin örgütlenme hakları ve bütün işçilerle birleşik mücadelesinin geliştirilmesini hedefler, nihai olarak kır ve kent arasındaki farkların kalkmasının bugünden kurulacak mücadelesinin yolundadır.

Kapitalizmin Eğitim Hakkını Tasfiyesine İşsiz Ve Güvencesiz Eğitimciler Direniyor

Temel sorunu kâr oranlarının düşme eğilimi olan kapitalizm, çareyi “kural-sızlaştırma, özelleştirme ve mali serbestlik” olarak adlandırılan yeni liberal politikalarda buluyor. Bu politikalar aracılığıyla yapılan özelleştirmeler en temel kamu hizmetleri olan eğitim ve sağlık alanlarının da özelleştirilmesini savunarak kamunun tasfiyesini hayata geçiriyor. Eğitim ve sağlık gibi kamusal alanlarla birlikte akla gelebilecek tüm sektörler, özellikle 1995 yılından bu yana hızlı bir şekilde özelleştirmeye tabi tutuldu. IMF, Dünya Bankası, Birleşmiş Milletler ve Dünya Ticaret örgütünün başını çektiği GATS (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) kamunun tasfiye sürecini başlattı. Telekom, inşaat, enerji sektörlerinden, eğitim ve sağlık alanlarına kadar tüm hizmet sektörlerini kapsayan bu anlaşma “geri dönüşü olmayan (stand still)” maddesine sahip olmasıyla da emekçi kesimlerin sömürsünü garanti altına almıştır.

Öğretmenler Ya İşsiz Ya Da Güvencesiz Koşullarda Çalıştırılıyor

Eğitimde sürdürülen özelleştirme ve piyasalaştırma bugün Milli Eğitim Müdürlüklerini taşeron şirketlere dönüştürmüştür. Okul müdürleri patron, öğretmenler işçi, öğrenciler ise müşteri konumuna getirilmiştir. Yeni liberal politikaların getirisi 4C-4B gibi yasalarla öğretmenlere takılan “baş, uzman, kadrolu, sözleşmeli, vekil, ücretli” gibi apoletler eşit işe eşit ücret ilkesinin gaspı olmakla beraber yüz binlerce öğretmenin ya işsiz kalmasına ya da sendikasız, sigortasız, tüm özlük haklarından yoksun ve düşük ücretle güvencesiz bir şekilde çalıştırılmasına neden olmaktadır. Bugün ülkemizde 240 bin öğretmen atama beklerken 10-20 bin arası öğretmen ataması yapılması, öğretmenlerin yedek işsizler ordusu kapsamına alınıp ucuz iş gücü olarak çalıştırılmak istenisinin en büyük kanıtıdır. İşsizlik ve güvencesizlik sadece MEB okullarındaki öğretmenleri değil; 50D yasası ile üniversitelerdeki akademisyenleri de vurmaktadır. Bununla da yetinmeyen kapitalizm, kadrolu olarak çalışan eğitim emekçilerinin de kazanılmış haklarını ellerinden alarak onları da sözleşmeli personel statüsünde çalıştırmanın düzenlemelerini yapmaya koyulmuştur.

Dokunduğu alanı parçalayarak yok eden kapitalizm karşısında, dokunduğu alanı örgütleyerek bütünleyen Marksist-Leninist ideolojinin ışığında mücadele

eden öğretmenleri bulacaktır.

Eğitime Değil Sermayeye Bütçe Ayrılıyor

Öğrenciler dershanelere, özel okullara, etüt merkezlerine, özel derslere mahkum ediliyor. "Sadece parası olanın eğitim alma hakkı vardır" denilerek, parası olmayanlara eğitim hakkı tanınmıyor. Özel kurumlarda bir öğrenciden alınan eğitim ücreti ortalama gelirin kat be kat üstüneyken, aynı kurumda sendikası, sigortasız, tüm özlük haklarından yoksun olarak çalışan öğretmenlerin aldıkları ücret ise tam tersi orantıdadır. Ataması yapılmayan öğretmenler ise dershanelere ucuz iş gücü oluyor. Bu döngünün içerisine yerleştirilen YGS-LYS-KPSS gibi sınavlar ise rant sağlamanın en önemli araçlarını oluşturuyor. Sermaye kendini büyütürken yine olan eğitim emekçilerine ve öğrencilere oluyor.

Eğitim Giderleri Velinin Sırtına Yükleniyor

Veliler, devletin ayırmadığı eğitim bütçesini çocuklarının geleceklere için kendileri ayırmak zorunda kalıyor. "Eğitime katkı payı" adı altında temizlik, kırtasiye, boya, karne gibi devletin yapmakla yükümlü olduğu hizmetleri de yapmak zorunda bırakılmaktadır.

AKP Yobazdır, 4+4+4 Karanlıktır

AKP Hükümeti yasa değişiklikleri ve kanun hükmünde kararnamelerle ve son olarak da 4+4+4 yasası olarak bilinen yasa değişiklikleri ile çocukları 5 yaşından itibaren muhafazakar bir nesil olarak yetiştirmeyi hedeflemektedir. 4+4+4 ile birlikte "Kur'an-ı Kerim" ve "Hz.Peygamberimizin Hayatı" dersleri seçmeli olarak lise ve ortaokullarda okutulmaktadır. Müfredatta seçmeli olarak gözüke de öğrencilerin bu dersleri alması kredi sistemi ile zorunlu hale getirilmektedir. Dersi almak istemeyen öğrenciler ve veliler ayrımcılığa uğramaktadır. AKP Hükümeti bununla kendine biat eden bir nesil yaratmak çabasında, başka fikirleri hiçbir şekilde gözetmeden, hatta görmezden gelerek, kendi yobaz fikirlerini tüm topluma dayatmaktadır. 4+4+4 yasası ile İmam Hatip Okulları'nın yaygınlaştırılmasının önü açılmıştır. İmam Hatiplerin orta kademesi tekrardan faaliyete geçmiştir. Kendi ihtiyaçlarını karşılayamayan, motor becerileri gelişmekte olan 60-72 aylık çocukların eğitime başlatılması çocuk gelişimi açısından uygun değildir. Aynı zamanda 60 aylık ve 72 aylık çocukların aynı anda eğitim görüyor olması da çocuklar arasında bir fark yaratacağından özellikle daha küçük olan çocukların gelişimlerinde özgüvensizlik gibi çeşitli sorunlar olacaktır.

Emekçi Hareket Parti'li İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler:

Öğretmenler arası uygulanan Baş, Uzman, Kadrolu Sözleşmeli, Vekil, Ücretli Öğretmen gibi kademelerin kaldırılması ve mezun olan öğretmenlerin güvenceli kadrolarla istihdam edilmesi,

Okullarda görev yapan hizmetlilerin güvenceli kadrolarla çalışması,

Eğitimde piyasalaştırma mantığıyla ortaya çıkan ve gündün güne artan özel eğitim kurumlarının tasfiyesi ve devlet okullarında nitelikli eğitimin verilmesi,

Eşit, bilimsel, anadilde eğitim hakkının tanınması,

Parasız eğitim hakkının sağlanması,

Eğitim sisteminin sınav merkezli olmaktan çıkartılıp, politeknik eğitim süreciyle bilimsel, nitelikli eğitimle yetişen bireylere tam istihdam sağlanması,

Öğretmen olabilmek için Eğitim Fakülteleri'ne girmeyi hak kazanan öğrencilerin kendilerini bekleyen geleceksizleştirilmeye, işsiz ve güvencesiz bırakılmaya karşı,

Rant alanı olarak görülen LYS-YGS-KPSS gibi hiçbir bilimsel ve ölçücü niteliği olmayan sınavların kaldırılması,

Okul, derslik ve öğretmen sayılarının ihtiyaca göre düzenlenmesi,

Eğitimde fiziki altyapı ve donanım sorunlarının çözülmesi,

Devlet kreşlerinin yaygınlaştırılması,

Eğitim alanında kadınlara uygulanan cinsiyet ayrımcılığının ve LGBTT toplumuna uygulanan cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ayrımcılığının ortadan kaldırılması,

Eğitimde fırsat eşitliği temelinde, engellilerin eğitimi için parasız okulların açılması ve mezun olan engellilere istihdam alanlarının açılması için gerekli düzenlemelerin yapılması,

Eğitimde bölgelerarası ortaya çıkan ayrımcılığın giderilerek, her yerde aynı nitelikte eğitim verilmesi,

Çocukların gelişimleri dikkate alınarak okula başlama yaşının düzenlenmesi ve eğitim müfredatının ağırlığının yaşa göre belirlenmesi,

Zorunlu din dersinin kaldırılması, seçmeli olanların düzenlenmesi,

Bilimsel, nitelikli, laik bir eğitim sisteminin geliştirilmesi için mücadele yolundadır.

Darbeciler Yargılanacak

Bütün Darbeler ve Yasaları Çöpe, İktidar Halka

Türkiye toplumu, Cumhuriyet kurulduğundan bu yana beş tanesi tam olarak gerçekleştirilmiş olan, son yıllardaki e-muhtıralar, yargı darbeleri ve sonuçlandırılmamış girişimleriyle beraber onlarca kez darbe süreci yaşamıştır.

TSK'nın siyasete müdahalesi, 27 Mayıs 1960 darbesinde, MGK ve askeri bürokrasinin yürütmeye ortak edilmesiyle kurumsallaşmıştır. Ardından 12 Mart 1971 darbesi daha rahat yapılabilmiş, topluma yeni bir hayat umudu veren Türkiye sosyalist hareketinin genç damarları kurşuna dizilmiş, idama gönderilmişlerdir. Yenilgisiyle yeni damarlar doğuran devrimci hareketin toplumsallaşmasıyla beraber, toplumun umutları bu kez de 12 Eylül 1980 Darbesi ile kökü kazınarak kurutulmak istenmiş, bütün darbelerin ardından her seferinde geniş

halk kitlelerinin, emekçilerin kazanımları tırpanlanmıştır. Uyguladığı zulümle, kurumları ve yasalarıyla toplumda kalıcı izler yaratmış olan 12 Eylül rejimi devam ederken, bu da yetmemiş, bir kez de 28 Şubat 1997 de yine meclisin ve dolayısıyla toplumun iradesi hiçe sayılmış, Sincan'dan kalkan tanklar, Müslümanların ve beraberinde başta İş Yasası ile emekçilerin, 19 Aralık Katliamı ve F tiplerinin açılması ile devrimcilerin, Kürt hareketinin, toplumsal muhalefetin birleşik - çoğulcu örgütlerinin zayıflatılıp bölünmesi ile sosyalistlerin, üzerine yürümüştür. Yetmemiş 27 Nisan 2007 de gece yarısı muhtırasıyla, ülkeyi kaosa sürükleyen cumhurbaşkanlığı krizi yaratılmış ve darbe gölgesinde genel seçime gidilmek zorunda kalınmıştır.

Türkiye halkları, bütün bunlara, gerçek seçim yapması istenen her durumda olduğu gibi darbeden en uzak partiyi seçerek, demokrasi talebiyle cevap vermiştir. Toplum darbelerden en çok etkilenenin kendisi olduğunun farkındadır ve artık kendi oylarıyla seçmiş olduklarına karşı, elinde silah olan seçilmemişler; en büyük baskı aygıtı ordunun darbelerini istememektedir.

Emekçi Hareket Partisi;

27 Nisan'ın mirası olan ardı arkası kesilmeyen darbe planlarının tümünün açığa çıkarılması,

28 Şubat'ın mirası EMASYA işleyişinin ortadan kaldırılması,

12 Eylül'ün mirası darbe anayasası yerine demokratik bir anayasa oluşturulması,

12 Mart'ın mirası yargısız infazların son bulması,

27 Mayıs'ın mirası MGK'nın lağvedilmesi ve bütün darbelerin faillerinin yargılanması için mücadele edilmeden militarizme karşı olunamayacağına bilinciyle, darbecilerin hesap vermesi, bir daha kimsenin plan dahi yapmaya cesaret edemeyeceği bir demokrasiyi getirmek için, en geniş demokrasi cephesiyle beraber mücadele yolundadır.

Partimiz, militarizme karşı, onu yaratan ve besleyen kuvvetleri, darbeci devletin sistematik işleyişini unutmadan, bu baskı aygıtlarının lağvedilmesi ve halka karşı suç işleyen sorumluların yargılanması, militarizmin bütün izleriyle ortadan kaldırılabilmesi için tekeli burjuvazi egemenliğindeki medya, üniversiteler, tüm basın-yayın organları, kültür, sanat, bilim alanlarında geniş militarist cepheye karşı, geniş bir cepheyle beraber çok yönlü mücadele içindedir.

Kenan Evren Gelecek Hesap Verecek

Toplumda 12 Eylül davası olarak bilinen Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya'nın yargılandığı davayı suçlulara bırakmamak için, Cemil Kırbayır'ın annesi Berfo Ana'nın sözünü büyütme için, yargılamanın oyuna dönmesine engel olmak için, onlarca başvurusu yapılmış olan müdahillik dilekçesinin mücadelesini sürmek için, 12 Eylül darbesinin, tüm darbelerin, tüm sorumluların baştan aşağı yargılanması için mahkeme öncesinde, mahkemede, mahkeme sonrasında

darbe karşıtı mücadeleyi asıl muhatapları olarak yürütmek mücadelemizin önemli bir parçasıdır. Başta Kenan Evren ve 12 Eylül darbesinin tüm unsurlarının aklanmadığı gerçekten yargılandığı bir sürecin yaratılması için devrimci hareketin görevi 12 Eylül davasının tarafı olmak ve gerçekleri açıklamaktır.

Emekçi Hareket Partisi;

Tüm darbelerin yargılanıp cezalarını çekmesi için, darbelerin mağduru değil bir muhatabı olarak mücadele eder.

Darbelerle Karşı İsyana Bağrağımız: Cemil Kırbayır

Cemil Kırbayır, 13 Eylül 1980'de Ardahan'ın Göle ilçesinde darbeler tarafından gözaltına alınmış ve 8 Ekim 1980'de görmüş olduğu yoğun işkenceler sonucunda katledilerek bedeni kaybedilmiş bir Devrimci Yol militanıdır.

Cemil Kırbayır, göz göre göre gelen askeri darbeye karşı son nefesine kadar mücadele etmiş bir devrimcidir. Yakın tarihimizde egemenlerin her türlü zulmüne karşı direnmiş bir devrimci gelenek mevcuttur. Mahir Çayan ve yoldaşlarından teslim alınan direniş bayrağı onlardan sonra gelen devrimci kuşaklar tarafından da taşınmıştır. Cemil Kırbayır, yürütmüş olduğu örnek mücadelesi ile devrimcilerin direnişinin son bulmayacağını gösteren bir örnektir. Darbelerle karşı direnişin örneği yaratılırken, devrimci mücadelenin nasıl toplumsallaştırılabileceğinin örneği de Göle'de yaşanmıştır.

Darbelerle hesaplaşırken elimizde tuttuğumuz bayrak Cemil Kırbayır'dır. Tarihimiz direnişleri barındıran bir tarihtir. Devrimcilerin direnişleri asırlar öncesine dayanan destanlar değil, zulmedenlerin olduğu her zaman aralığında güncel bir mücadele biçimidir.

Emekçi Hareket Partisi;

Gözaltında kayıplar mücadelesinde, devletin işkencede öldürüldüğünü kabul ettiği, ailesinin devrimcilerle yolunu birleştirerek büyük bir mücadeleyi topluma kazandırdığı Cemil Kırbayır'ın mezarını bulmak, yarattığı geleneği büyütmek için mücadele eder.

Mahir'lerin Katili, Botaş'ın Faili Ergenekon'dur

Ergenekon davasının TSK'nin siyasete müdahale edişinde önemli bir dönemeç olduğu, açığa çıkardığı imkanların demokrasi mücadelesinde bir köşe taşı olarak kabul edilerek davanın sonuna kadar gidilmesi için mücadele gerektiği halde, bu süreçte iyi bir sınav vermeyen Türkiye sosyalist hareketi, tarihsel süreklilik arz eden "darbecilik" ve "derin devlet" ile iç içe geçmiş Türkiye yönetimi geleneği ile militarist oligarşi ve kontrgerilla ile karşı karşıya olduğumuzu görmezden gelerek, süreci yönetenler katındaki kampların iç mücadelesine indirgemiş, yönetilenleri hiç hesaba katmamış, toplumun tamamının kaderini belirleyen esas çelik çekirdeği perdelemiştir.

Bugün sürecin yeniden Ergenekon lehine dönmesi ile bu gerçek daha fazla

ortaya çıkmıştır.

Darbeci devlet işleyişinde kontrgerilla örgütlerinin özel rolü vardır; bu örgütler tarihsel olarak süreklidir; bugünün Ergenekon'u, Fırat'ın ötesindeki JİTEM'den, JİTEM dünün Özel Darp Dairesinden doğmuş, beslenmiştir. TC'nin kuruluşundan günümüze kadar süren binlerce kişiyi hayatından, sayısı hesaplanamaz kadar çok kişiyi evladından, yakınından, yerinden yurdundan, aklından sağlığından etmiş katliamlar zincirini, beş ayrı darbeyi ve sürekli darbe tehdidini, birbirini doğuran bu örgütler eliyle yaratılmıştır. Bu anlamıyla Özel Harp Dairesi-JİTEM-Ergenekon birbirine eklenmiş, uyum sağlamış, uyum sağlayamayanı tasfiye etmiş bölünmez bir bütündür. Türkiye'de derin devlet geleneği-istihbaratçılık da tarihi bir kökten beslenir. MİT, İttihat ve Terakki'nin gizli örgütü Teşkilat-ı Mahsusa geleneğine dayanarak kurulmuş, kontrgerillayı yaratan Özel Harp Dairesi ile başlangıçtan itibaren ortak çalışmıştır. Mustafa Suphi'lerin ve Sabahattin Ali'nin öldürülmesi Özel Harp Dairesinin kurulmasından da öncedir. Kontrgerillanın Sovyetler Birliği dağılıp kurulma gerekçesi "komünizm" tehlikesi ortadan kalktıktan sonra, dünyanın diğer ülkelerinde olduğu gibi dağıtılmayıp yerine JİTEM olarak devam etmesi ve Ergenekon'a taşınması, Kürt halkının katledilmesi, bu coğrafyada kendine ait bir kök olduğunu doğrular. Özel Harp Dairesi-JİTEM- Ergenekonun tarihsel sürekliliğini sağlayan bu kök; emperyalizmin içsel olduğu olgusudur.

Türkiye siyasetinin merkezinde bölünmez bir bütün olarak işleyen darbeci ve derin devletçi işleyiş ile uzun ve çetin bir mücadele görevi önümüzdedir. Ergenekon davası, bu işleyişin bir yerinden aksaması olduğu kabul edilip mücadele edilirken, üzerine gittiğimiz o bölünmez bütün boş durmayıp, varlık mücadelesine devam ediyor ve kendini yeniliyor. Sosyalistler sürece müdahil olmadıkça bu, kolayca gerçekleşiyor. Ergenekoncular yeni ataklar yapıyor, deliller karartılmaya ve darbeciler, kontrgerillacılar tahliye edilmeye, Türkiye Kürt sorununda demokrasi yerine yeniden savaş atmosferine sürüklenmeye başlanıyor.

Emekçi Hareket Partisi;

Ergenekon davasının Mustafa Suphi'lerden, Mahir'lere Botaş Kuyuları'ndan Sivas yangınlarına uzanan katliamların davası olduğunun bilinci ve öngörüsü ile hareket etmiş, dava gündeme geldiği andan itibaren, bu sefer Susurluk ve Şemdinli'deki gibi olmaması, davanın sonuna kadar gidilmesi, bütün katliam dosyalarının açılması için mücadele ortaya koymuştur.

Partimiz, Silivri mahkeme kapılarında, Maraş'ta, Çorum'da, Şırnak'ta, Dığor'da, Beyazıt'ta, Kızıldere'de, F Tipi Katliamlarında, Sivas'ta, Şişli'de sokak ortasında, bütün kaybettiklerimizin, kayıp yakınlarının, Alevilerin, Kürtlerin, Ermenilerin ve hasta tutsakların hakları olduğunun bilinciyle, onların hakkını, orada, ırkçı milliyetçilerin elinden almak için mücadeleye yolundadır.

Ergenekoncu, Jitemci Faşistlere Direniş, Cumartesi Anneleridir

Yıllar içinde sayısı on binleri bulan kişiyi gözaltında kaybedenleri, diz çök-

türüp kurşun sıkanları, işkence edenleri, kahve tarayanları, faili meçhul cinayetleri yaratanları açığa çıkarmak için, bütün devrimciler, bütün demokratlar, bütün sosyalistler, bütün komünistler, bütün antiemperyalistler, bütün NATO karşıtları ve ayrıca bütün ulusalcılar Galatasaray Lisesi'nin önünde, kayıp çocuğunu soran annelerin, kayıp yakınlarının yanında olmalıdır.

Emekçi Hareket Partisi;

Ergenekon ve derin devletle tarihsel mücadelenin Fırat'ın batısında en önemli göstergesi saydığı Cumartesi Anneleri ile kader birliği eder ve bütün demokrasi kuvvetlerini ısrarla buraya çağırır.

Partimiz, Cumartesi Anneleri ve bütün kayıp yakınlarının Ergenekon davasında kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde bağlantılı olan JİTEM ve Ergenekon davalarının birleştirilmesi, JİTEM davasında ve bütün insanlık suçlarında zaman aşımı, anaların evlatlarını kaybedenler, yarıdan kaçırılanlar ve buna göz yumanlar, bu insanlık suçuna ortak olan kim varsa hepsinin yargılanması, JİTEM üzerinden tüm derin yapıların maların bir bütün olarak soruşturulması için mücadele yolundadır.

F Tipi Cezaevlerine Son, Hasta Tutuklara Özgürlük

Türkiye'de F Tipi cezaevleri, 19 Aralık 2000 gecesinde, yüzden fazla insanın ölümüne beş yüzden fazla insanın sakat kalmasına neden olan bir katliamla açılabilmiştir.

Devrimciler, hücre tipi cezaevlerine karşı, bütün bir toplum adına yeni zulüm politikalarını engellemek için en ağır bedelleri ödeyerek, dünyada eşi benzeri görülmemiş bir direniş ortaya koydular. Nitekim bugün temel insan haklarına aykırı olan F tipi hücrelerde, Ergenekoncu generaller, yazarlar, akademisyenler dahil olmak üzere herkes kalabilmekte ve sağlık başta olmak üzere insan hakları ihlalleri devam etmektedir.

F tipi cezaevlerinin ve tecridin insan sağlığına olumsuz etkileri, hasta tutuklulara yeterli sağlık hizmetinin sağlanmaması ile beraber ikiye katlanıyor. Bütün hasta tutukluların hakkı olan sağlık raporları ve bakım hizmetleri, Ergenekoncu generallere rahatlıkla verilebilirken, cezaevlerinde yaşam mücadelesi veren Türk ve Kürt devrimcilerine verilmiyor.

Gündeme gelebilen hasta tutuklarının yanında, özellikle Kürt illerindeki cezaevleri başta olmak üzere hiç gündeme gelememiş çok yaşlı hastalar, tedavi edilmeden "ne hali varsa görsün" diye bırakılan yaralı yüzlerce genç insan bulunuyor.

Emekçi Hareket Partisi;

İnsan haklarına kök veren etiğin, kişiye ve döneme göre değişmediğinin bilinciyle, Ergenekon sanıklarının gözaltına alınma süreçlerini dakika hesabı yaparak eleştirip de, yaşam mücadelesi veren çocuk, genç, yaşlı her yaştan politik tutuklunun ölümüne, sakatlığa terk edilmesi karşısında sessiz kalanlar gibi yapmaz.

Partimiz, cezaevlerindeki hiçbir tutukluya baskı ve zulüm uygulanmaması, F Tipi cezaevlerinin kapanması, yeni zulüm politikalarını önlemek, yeni planlanan yüze yakın cezaevine yapılacak yatırımların toplumun gerçek ihtiyaçları için kullanılması, F tipi katliamı ve bütün cezaevi katliamlarının faillerinin yargılanması, yaşam hakkının, savunma hakkının, haberleşme özgürlüğünün yok edildiği, cezaevlerindeki yakınlarına da yönelik olmak üzere baskının, işkencenin yoğunlaştığı F tiplerinin yarattığı tahribatin bütün boyutlarının ele alınması ve giderilmesi için mücadele yolundadır.

Cezaevlerindeki devrimcilerle dayanışmayı sürdürerek toplumsal dayanışmayı kuvvetlendirmeyi hedefler.

Halklarla Barış Patronlarla Savaş Kaderini Tayin Hakkı Kürt Halkınıdır

Yüzyılların bakiyesi Kürt sorunu hala çözülmemiş, Ergenekon davasının yarattığı imkan ile başlayan “Kürt Açılımı” tıkanmış, demokratikleşme yönünde yaratılan umut boşa çıkmıştır. Kürt dinamiği kendisini büyük bir toplumsal-tarihsel gerçeklik olarak sadece Türkiye’de değil bütün Ortadoğu’da ortaya koymuş, Kürt halkının tartışılmaz temsilcisi iken, sorunu muhatapları ile görüşerek çözüme kararlılık ve iradesi gösterilememiştir. Hükümetin açılımı akamete uğratması, militarizmin hegemonyasını artırmasına ve Türkiye’nin yeniden savaş iklimine dönmesine neden olmuştur.

AKP Hükümeti açılım vaatlerinin ardından binlerce Kürt siyasetçisini haksız ve hukuksuz yere tutsak etmiştir.

Halkların oyları ile seçilen belediye başkanlarını, milletvekillerini tutuklayarak Kürt sorununa siyasal çözüm alanını daraltmış oldu.

Kürtçe televizyon hükümet eli ile milyonlarca insana ulaşırken mahkemelerde ana dilde Kürtçe savunma yasaklandı. Ana dil seçmeli ders yapılarak ana dil hakkını tanımamak için bir yanılsama yaratılmak istendi.

Cezaevlerinde bulunan Kürt tutsaklara katliam boyutunda baskılar uygulandı. Aylardır süren açlık grevleri ölüm sınırlarına gelmesine rağmen görmezden geliniyor.

Devlet istediği tutukluya özel uygulamalar yaparken siyasi tutsaklara, Kürt tutsaklara ölüm sınırına gelene kadar sistematik baskı uygulanıyor.

Roboski’de hükümet, Türkiye ordusuna ait olan savaş uçakları ile 34 Kürt köylüsünün katledilmesine rağmen hesap vermedi, soruşturma sürecini başlatmadı, köylülerin öfkesine karşı soruşturmalar açtı.

Suriye’deki halklara yapılan ayrımcılık, Türkiye’deki Kürtlere yapılan ayrımcılık, karşılıklı gerginliği bombardimana varacak şekilde artırdı.

Ortadoğu siyaseti, mezhepçilik politikası, Kürt sorunu etrafında yaratılan ayrımcı politikalar, komşularla yaşanmakta olan savaş günlerine dönmüş bulunmaktadır.

Kürt halkının adres gösterdiği temsilcilerle gelişen her türlü çözüm önerisini

hükümet yanısız bıraktı.

Başlatılmış olan müzakere süreci ortada bırakıldı. Savaş siyasetinin artması-na ölümlerin çoğalmasına zemin yaratıldı.

Milletvekili dokulmazlıklarını kaldırmak, siyasi partilerini kapatmak üzere ayrımcılık hat safhaya dayandı.

Bugünkü çözümsüzlük, bir yandan Türkiyede etnik iç savaş tehlikesini açığa çıkarırken, öte yandan hem egemenler, hem Kürt hareketi hem de Türkiye sosyalist hareketi için eskisinden zor bir durum yaratıyor, demokrasi mücadelesi başka bir seviyeden yeniden başlıyor. Sosyalistler, Batıda yaşayan 55 milyon Türk'ü, Kürt halkının en basit insani hakları kazanmak için haklı bir mücadele yürüttüğüne ikna etmek görevi ile karşı karşıyadır.

Sosyalistler bu görevlerini başka güçlere bel bağlamadan bir çınar gibi kendi başına yapmasını da bilmelidir.

Emekçi Hareket Partisi;

Başta sosyalistler olmak üzere Ortadoğu Halkları için savaş siyasetine karşı kardeşlik için mücadele eder.

Bu görevi yerine getirmenin tek koşulunun, batıda kendisi özne olarak güç kazanan sosyalist hareketin var olabilmesine bağlı olduğunun bilinciyle, kendi özgücünden başka güçlere bel bağlamadan parti örgütünü büyütmeyi, örgütlenmeyi hedefler.

Kürt sorununun varlığı halkımızın büyük bir kısmı tarafından egemen cephe tarafından yaratılan düğmanlık siyaseti yüzünden kabul edilmemektedir. Partimiz halkların kardeğ olması yolunda Kürt sorununun açığa çıkarılması için mücadele eder.

Partimiz Kürt sorunun çözümünü için, toplumsallaşması için tüm alanlarda mücadelenin, görevinin başındadır.

Sadece Kürt halkının mücadelesinin yanında yer almanın tek çözüm olmadığını savunur. Birleşik bir cephe de sosyalistlerin pratiğinin zayıf kaldığı çözüm önerilerini reddeder.

Partimiz, egemenlerin Kürt sorununu çözme kararlılığı göstermemesi nedeniyle, oluşan çatışmalı ortamda, Türkiyede etnik iç savaş tehlikesine karşı,

Müzakerenin kalıcı bir şekilde başlatılması,

Kürt Hareketinin demokrasi ve halkların barışı doğrultusundaki her türlü çözümünü meşru kabul ederek, Kürt hareketi ile ittifak halinde, Kürt Hareketinin siyasal faaliyetinin önündeki her türlü engel kaldırılıp demokratik-siyasal çözüm yolunun açılması, kendini ifade ettiği partilerin varlık ve haklarının korunmasına karşı olan en geniş demokrasi cephesi içinde,

Türk ve Kürt emekçilerinin bedelini beraber ödedikleri savaşın bütün sonuçlarının ortadan kaldırılması için, zorunlu iç göçün yarattığı demografik, ekonomik, kültürel ve sosyal bütün sorunların çözülmesi,

halklar arasında kalıcı barışın yaratılması, cezaevlerindeki devrimcilerin serbest bırakılması ve savaş suçlularının yargılanması, kriz koşullarında kaderleri bir olan Kürt ve Türk emekçilerinin kurtuluşu için mücadele yolundadır.

Faşizme Ve Irkçılığa Karşı Mücadele Günceldir

Her zaman alt üst oluşların ve bunalımların çatlaklarından büyüyen milliyetçilik ve faşizm, sınıf mücadelesinin gerilediği her durumda canlılık kazanır. Dünyanın son alt üst oluşundan sonraki yeniden yapılanma ve yeni-liberalizm, hemen her anlamda gerici ideolojiler yaydı ve sosyalizmin gerçek bir seçenek haline gelememesinden dolayı yeni bir milliyetçilik ile faşizm dünya ölçeğinde güç kazandı. Türkiye'de faşizmin tarihsel başka avantajları da vardı; ekonomik olarak yeni-liberalizmin getirdiği göç dalgaları, kapitalizmin kendi ihtiyaçları doğrultusunda yarattığı yedek sanayi ordusu ve örgütsüz iş gücünü büyüttü. Faşizmin vurucu gücünü devşirdiği bu kesimlerin, 12 Eylül sonrasında tasfiye edilen devrimciler tarafından örgütlenemeyişi, Türk-İslam sentezinin yeni yükselişini yarattı. Buna resmi ideolojiyi sarsarak yükselen Kürt Hareketine karşı yaratılan şoven siyasal ortam eklenince, sonuçta sadece faşist hareket güçlenmedi, aynı zamanda düzenin tüm siyasal partileri milliyetçi-faşizan ve zaman zaman ırkçı bir retorik kazandı. Bu bakımdan Türkiye'de partili faşist hareketin güçlü ya da zayıf olmasından daha önemli olan; bu siyasal aksiyonun ideolojisinin parçalı olarak pek çok başka odaya dağılmış olması, örgütsel güçleri ne olursa olsun ideolojik hegemonya alanını yaygınlaştırmasıdır. Kemalist solun, milliyetçi solun, faşist partiyle, Ergenekon davası, Kürt sorunu, AB, Ermeni meselesi ve Kıbrıs gibi gündemlerde ortaklaşmaları bunu gösteriyor ve faşizmin örgütsel gücünün artma ihtimali bakımından da elverişli zemin hazırlıyor. Bu bakımdan faşizme karşı mücadele günceldir.

AKP Hükümeti'nin sağcı muhafazakar politikaları nedeniyle; Kürtlere karşı yönelen ırkçı saldırılar, üniversitelerdeki idare, özel güvenlik, polis saldırıları faşist saldırılara zemin hazırlanmıştır.

AKP'nin açılımlarına yaslanarak kendini demokrasi ve liberalizmin temsilcisi olarak gören kesim ordu karşıtlığı çizgisinden özellikle kürtlere ve sosyalistlere karşı faşizan bir siyaset izlemektedir.

Kriz büyürken Avrupa ülkelerinde gözlemlendiği gibi ülkemizde de krizin etkilerinin artması ile faşizmin hortlama tehlikesi devam etmektedir.

Alevilere yapılan ırkçı saldırılar devlet eli ile desteklenmektedir. Irkçı ve yobaz saldırılar büyümektedir.

Devlet ırkçı saldırıyı yapanlar değil saldırıya uğrayanlar yargılanmaktadır. Hukuk saldırganlar için işlemektedir. Faşist saldırılar buradan cesaret almaktadır.

Emekçi Hareket Partisi;

Tarihsel görevinin bilinciyle, faşizmin güncel tezahürlerine karşı Cumartesi Anneleri için, hasta tutsakların özgürlüğü için, Kürt sorununun

da çözüm için, okullarda saldırıya uğrayan genç insanlar için, Ermeni aydınlar, Rum din görevlileri için, Ergenekoncuların, JİTEMcilerin, Özel Harççilerin hedefinde duran her bir kimse için, başta bu örgütlerin dağıtılması ve kazanılmış mevzilerin savunulması olmak üzere, tekelci burjuvazinin bir yönetim tarzı olan, hakimiyet organlarının içinde yer alan ve yeniden üretilen faşizme karşı, faşist baskı organlarının kaldırılması, faşist ve gerici kadroların tasfiye edilmesi, halka karşı suç işleyenlerin yargılanması için mücadele eder.

İnanç Özgürlüğü Ve Farklı Kültürlere Yaşama Hakkı Başörtüsü Yasağı Kaldırılmalı, Devlet Dinden Elini Çekmelidir

Laiklik, inancın rakibi değildir; temelinde, güç ya da saygınlık bakımından hemen hemen eşit, birden fazla inanın bir ülkede somut olarak var olması bulunan bir işleyiş biçimidir. Tek inançlı bir ülkede yerleşmekte zorluk çeken laiklik, Türkiye’de, rakip gördüğü inancın toplumsal işlevini yüklenerek kendisi de törenleriyle, heykelleriyle, kurallarıyla neredeyse bir inanca, ama uzun süreli olamayacak bir inanca dönüşmektedir.

Başörtüsünün üniversitelerde yasaklanması ile ilgili sorun mevcut siyasal yapıdaki laiklik sorununun tersten tezahürüdür. Asıl olarak cumhuriyet denilen aygıtın refleksleri en son Sivas katliamında da görüldüğü gibi, hiç de laik değildir ve bunun bütün sakıncaları had safhada yaşanmaktadır. Türkiye koşullarında gerçek anlamda bir özgürlükçü laiklik yoktur ve asıl sorun budur.

Dindarlık siyaseti ile farklı inançlara ayrımcılık yapan hükümet sömürüyü büyütüştür, çok büyük eşitsizlikler yaratmıştır.

Dini bir baskı aracı olarak kullanarak yobazlıkla her kimliği her inancı tekçi bir yaşama zorlamak istemektedirler.

Sivas katliamının sanıklarının hepsi serbest bırakıldı. Katiller cezalandırılmadı.

Malatya’da ve bazı illerde Alevilere yapılan saldırılar hala faşizmin cesaretlendirildiğini bir katliam ortamının tekrar yaratılabileceğini göstermektedir.

Devletin kolluk güçleri öğrenciler ve birçok hak arayanın karşısına copu ve gazı ile acımadan çıkarken farklı inançlara yapılan saldırılarda hiçbir önlem almamaktadır.

Devletin yaratmış olduğu bu ayrımcı, saldırgan yobazlıkla hak, hukuk ve vicdan sahibi insanların hiçbir alakası olamaz. Halkımıza açık ve net bir şekilde anlatmanın yolları bulunmalıdır.

Marksistler ulusların birbiriyle ilişkisini kurmaya çalışırken nasıl önyargıları kırmayı esas alıyor ise solun kendisi de inançlarla ilişki kurmak istediğinde öyle davranmalıdır. İnançların sola yönelik bu günkü önyargıları kırılabildiği zaman ancak geleceği kazanmak şansı ortaya çıkabilecektir. Sol şimdiye kadar Alevileri çok önemsemiştir, güç almıştır hatta bazı geleneklerini geleneği kabul etmiştir ama artık Sünnileri de sahip çıkacağımız bir toplum olarak ele almadan yürüyemeyiz. Marksizm, İslam’ın içinden fikri olarak geçmeyi sürekli denemelidir. Bunu gerçekleştirmek sadece Kemalizm’den kopmak ya da İsla-

mi hareketlerle ittifak yöntemiyle olmaz. Bu sorun, Müslüman halkımıza nasıl ulaşacağımız, devrimci hareketi nasıl genişleteceğimiz sorunudur. 1903'te Hıristiyanlara yönelik özel bir gazete çıkarmayı önerebilen Lenin gibi olmak, burada da geçerli olmalıdır.

Devrimcilerin işi gökleri değil yeri eleştirmektir.

Emekçi Hareket Partisi;

Sosyalistlerin büyük çoğunluğu inanan bir toplumla birlikte yaşadığının ve toplumsallaşması, bu toplumla örgütlenmesi, birlikte mücadele etmesi gerektiğinin bilinciyle, dinin ezilen varlıkların iç geçirmesi, kalpsiz bir dünyanın kalbi ve ruhsuz dünyanın ruhu olduğunu unutmadan, insanlığın acılarının ortadan kalkacağı bir toplum kurmak için mücadele ederken, inananlara kapsayıcı yaklaşır. Bizim için inananların partimize üye olması değil, olmaması sorundur.

Partimiz farklı inanç sahibi herkesi AKP nin yarattığı yobazlık siyasetine karşı birleşmeye çağırır.

İnananların farklı sorunlar yüzünden çektiği acılar için tüm mücadele dinamiklerini yaratmayı kendisinde görev bilir.

Toplumda dindar nesil adı altında yaratılan kindarlığı boşa çıkarmak için mücadele eder.

Alevi, Kürt, Ermeni, Rum, Musevi ve Hıristiyanlara Özgürlük

Çok sayıda kültürel dinamiğin bir arada bulunduğu Türkiye'de farklı dilden, inancından, kimliğinden ötürü Alevi, Kürt, Ermeni, Rum, Musevi ve Hıristiyanlar ayrımcılığa uğruyor.

Tarihte tehcirin yarattığı kırım; gayrimüslimlere uygulanan ayrımcı varlık vergisi; hükümet provokasyonu ile yaratılan 6-7 Eylül katliamı, Maraş'tan, Çorum'a, Sivas'a uzanan Alevi halkını hedefleyen katliamlar, göz göre göre işlenen Hrant Dink cinayeti, rahip cinayetleri, ayrımcı-şovenist ve ırkçı politikaların en korkunç düzeydeki ifadeleridir.

Alevi inancını yok sayan egemenler, gerek açık şiddet; gerekse bütün farklılıklara tek kimlik anlayışını dayatan uygulamalarla ayrımcı politikalara devam ediyor. Farklı kimliklerin esas temsilcilerini muhatap almadan, "Kürtsüz" Kürt açılımından sonra, "Alevisiz" Alevi açılımı yapmayı deniyorlar. Öncelikle kimlikleri tanımak adımı atılmalı, Alevi köylerine devlet eliyle cami yapma politikasından vazgeçilmeli, Alevilerin ibadet yerinin cemevleri olduğu kabul edilmelidir. Çözüm Alevilerin Diyanet İşleri Başkanlığı'nda temsilinde değildir, Alevi dedeleri devlet memuru kapsamına alınmamalı, imamlar-müezzinler devlet memurluğundan çıkarılmalı, devlet bütün inanç gruplarına eşit mesafede durmalıdır.

Bütün farklılıkların birlikte ve kendini geliştirerek ifade etmesi, yaşama hakkı kadar temel bir haktır. Bunun sağlanması için, farklı kültürlere sahip olanların hakları teminat altına alınmalı, varlıklarını koruma ve geliştirmeleri için

lehte ayrımcılık uygulanmalı, eşit haklara sahip olacakları ve kamu kaynaklarından hakkaniyetle yararlanacakları düzenlemeler yapılmalıdır.

AKP dindarlık siyaseti üzerinden alevilerin inancı, ibadethanesini yeniden tartışmaya açılmış, camileri adres göstererek Alevileri inanmadıkları bir yola sürüklemek istemiştir.

Alevilere karşı yürütülen linç politikası artmıştır.

Yobazlık siyaseti ile Alevilerin siyasal talepleri dışlanmak istenmiştir.

Alevilerin eşit yurttaşlık talepleri görmezden gelinmiştir.

Emekçi Hareket Partisi;

Farklı inanç ve kültürlerin özgürleşmesinin yolu olan özgürlükçü laikliğin hayata geçirilebilmesi için mücadele eder.

Partimiz, laikliği kolayca stabilize edilen bir işleyiş değil, çeşitli modernlikler ve çeşitli gelenekler arasındaki güçler dengesinin, sürekli yeniden icat edilmesi ve kurulması gereken geçici bileşkesi olarak kabul eder. Farklı inanç ve kültürlerle ilişkide, onun alanını zoraki kaplayan değil kapsamaya çalışan bir yapıcılıkta olunması gerektiğinin bilinciyle,

Başörtüsü yasağının sadece üniversitelerde değil her yerde kaldırılması,

Zorunlu din derslerinin kaldırılması, okullarda evrim teorisi okutulması,

Ebeveynlerin çocuklarına din eğitimi yaptırabilmesi, devletin imam hatip okullarının kaldırılması,

Ders kitaplarında veya okullara tavsiye edilen diğer kaynak kitaplarda çoğunluk inancı dışındaki inançları aşığılayan ifadelerin çıkarılması, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kaldırılması, topluma dini hizmet götürme işinin devlet dışı kuruluşlarca yapılması,

Devletin tüm inanç ve kimlikler için eşit yurttaşlık hakkı tanınması anayasada güvence altına alınması,

Devletin güncel asimilasyon politikalarının açığa çıkarılması,

Farklı inançların ibadethane ve ibadet biçimlerinin tartışmaya açılması devlet güdümü ile düzenleme getirilmesine karşı,

Devletin tüm inançlara eşit mesafede durması, devletin resmi dini olmaması ve inanmayanların özgürlüğünün güvence altına alınması, nüfus cüzdanlarındaki din hanesinin kaldırılması için mücadele yolumuzdur.

Emeklilerin ve Engelli Vatandaşların Hakları İçin Mücadele

Partimiz emeklilerin ekonomik demokratik sosyal hukuksal haklarının verilmesi, emeklilerin örgütlenmesinin önündeki her türlü engelin kaldırılması için mücadele eder.

Engellilerin haklarının göz ardı edilmesi, taleplerinin görmezden gelinmesi, yaşamın ve kentlerdeki düzenlemelerde engelli vatandaşların unutulmasına karşı mücadele eder.

Sosyal güvenlik kurumlarının politik çıkarlardan arındırılarak yönetim ve mali işlerinin bağımsızlaştırılarak, devletten ve hükümetten ayrı özerk yapılar haline gelmesi için mücadele eder.

Demokrasi Bütünsel Bir Kurtuluşun Parçasıdır

Emekçi Hareket Partisi;

Demokratik sorunların her biri için buluşabildiği en geniş demokrasi cephesiyle mücadeleyle gelen kazanımların, bütünsel bir davayla bağları kurulmadığı sürece sönümlenmeye mahkum olduğunun bilinciyle, demokrasi mücadelesinde geniş ittifaklar kurarken, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için mücadeleyi yükseltmek gerekliliğini bir an bile unutmadan, kapitalizme karşı mücadeleyi ve bütünsel bir kurtuluşu sürekli kılmak ve cephe siyasetinde yan yana olduğu ittifakları üzerinde politik etki alanları, değişim ve ikna süreçleri yaratmak için mücadele yolundadır.

Kıbrıs'ın Geleceğini Kıbrıs Halkları Belirleyecektir

Kıbrıs konusu, Türkiye'nin sürdürdüğü AB atağının başlıca müzakerelerinden biridir. Adada, halkların talepleri doğrultusunda değil, İngiliz, Türk ve Yunan egemen sınıflarının ihtiyaçlarına ve bu güçlerin stratejik ve askeri çıkarlarına göre düzenlenmiş Annan Planı gibi arayışlar da çözüm getirmemiştir. Kıbrıs Halkının kendi geleceğini belirleme hakkını görmezden gelen hiçbir çözüm, çözüm değildir. Adada, Türk ve Rumlar için iyi bir gelecek, ancak beraberlik içinde onları bir birine düşüren güçlerden özgürleşmeleriyle mümkündür.

Emekçi Hareket Partisi;

Kıbrıs'ta kalıcı barış için, Britanya, Yunanistan ve Türkiye'nin çekilmesinin sağlanması mücadelesini destekler, Türkiyeli sosyalistleri böyle haklı bir mücadelenin sonuna kadar yanında olmaya çağırır.

Doğayla Barış Patronlarla Savaş

Tarihte kapitalizmden önce de var olan, onu yıktıktan sonra da var olma ihtimali olan, kapitalizmin kurulurken tarihte hazır bulduğu ve işine yaradığı sürece eklemeli olduğu, ondan ayrı bir süreç olarak da işleyen özgül çelişkiler, tahakküm ilişkileri vardır ve doğaya tahakküm de tam olarak böyledir. Doğaya tahakkümün boyutu bugün bütün dünyayı yok oluştürecek ekolojik kriz seviyesindedir ve kriz kapitalizmin kar hırsına dayalı doğal kaynakları talanının sonucudur.

Enerji tüketimini bir toplumun gelişmişliği gibi göstererek ve Yenilenebilir Enerji Kaynakları ada ardına sığınarak, Türkiye'de her akarsuya akarsuyun

taşıyabileceğinden çok fazla HES yapma uğraşı içerisinde. AKP Hükümeti gerçek anlamda yenilenebilir enerji kaynaklarının bilimsel kullanımını savunan değil, sermayedarlara akarsuları peşkeş çeken ve HES yapmayı planladığı bölgedeki insanların kültürel değerlerini hiçe sayan ve yaşam hakkını dahi elinden alan bir kar sağlama politikasıyla hareket etmektedir. HES ve Termik santrallerin yapılabilmesi için yasalar düzenlenmekte ve ardi ardına Kanun Hükmünde Kararnameler çıkarılmaktadır. Bu kararnamelerle yapılan talan yasal olarak güvence altına alınmaktadır. Ancak Hidro Elektrik Santrallerin yapılabilmesi için kaynakların uzun vadeli sonuçları dikkate alınarak bilimsel çalışma yapılmak zorundadır. Çevre Etki Değerlendirme (ÇED) raporları santral yapılabilmesi için gerekli tüm araştırmaların yapıldığı bilimsel raporlar olarak hazırlanmak zorundadır. Özel şirketlerin HES projelerine verilen ÇED olumlu raporları hiçbir çevre etki değerlendirme çalışması yapılmadan kamuoyundan saklı ihalelerde şirketlere verilmektedir. Bu sayede HES projesini hazırlayan ve onay alan şirketler aynı zamanda IMF'den ve DB'den yüksek miktarlarda kredi alabilmektedir.

Doğayı Savunanlar, Direnenler Kazanacak

Özel Şirketler, hükümet ve kolluk kuvvetleri HES yapabilmek için önüne çıkabilecek her türlü engeli kaldırma kararını birlikte uygulamaktadır. Doğanın ve insanlığın geleceğini savunan ve deresine sahip çıkan halkın karşısına her defasında kolluk kuvvetleri çıkartılmaktadır. Öncelikle hükümet görevlileri ve özel şirketler gidip HES yapılacak yerde paneller düzenleyip halkı ikna etme çalışmaları yapmaktadır, HES yapıldığında istihdam açılacağını ve bölge halkının işe alınacağını vaat etmektedir. Daha sonra da HES yapılmasını istemeyen halkın karşısına kolluk kuvvetleri çıkartılmaktadır. Kar sağlama güdüsünde olan AKP Hükümeti ve sermaye taviz vermeden, Hes projelerini hayata geçirebilmek için halkın talepleri karşısında sistematik bir saldırı politikası izlemektedir. Bugüne kadar birçok yerde insanlar gaz atılarak, coplanarak gözaltına alınmıştır, tutuklanmıştır. Ancak bu durum yürütülen politik ve hukuki mücadele ile geriletilmiştir. Hiç bir çevre etki değerlendirmesi yapılmadan, suyun kendini yenileme kapasitesinin korunup korunmadığına bakılmadan, ÇED olumlu raporu alınarak, yani yasal olmayan yöntemlerle raporlar hazırlanarak planlanan HES projeleri açılan davalar sonucu durdurulmuştur. Sermayeye ve hükümetin enerji politikalarına karşı yürütülen halkın haklı mücadelesi, kapitalizme karşı verilen mücadelenin en önemli unsurlarından biri haline gelmiştir.

Termik ve Nükleer Santrale Hayır

Termik santraller ve nükleer santraller ile sermayedarlar Türkiye'deki enerji sorununu çözmek adı altında daha fazla kar sağlamayı hedeflenmektedir. Türkiye'deki enerji sorununu çözmek adına atılan adımlar, tüm canlı yaşamını ciddi bir biçimde tehdit etmektedir. Termik santraller katı, sıvı ve gaz yakıtların yakılması ile çalıştırılabilir. Ancak nasıl bir filtre kullanılırsa kullanılsın, yakıtlardan çıkan azot ve kükürt atmosfere karışmaktadır. Bu da çevresindeki canlı yaşamını tehlikeye atmaktadır. Bitki örtüsüne zarar vermektedir. Bulunduğu bölgenin sıcaklığını değiştirmektedir. Doğanın bu türden bir tahribata maruz

kalması, iklim değişiklerinin yanı sıra insanın doğal dengesini bozarak çeşitli hastalıklara sebep vermektedir.

Aynı zamanda kapitalizmin rekabet koşullarına ayak uydurmak için kar oranını düşürmek istemeyen sermayedarlar ve hükümet, daha Çernobil faciasının etkileri geçmeden Türkiye'de iki adet nükleer santral yapmayı önüne koymuştur. Enerji üretimi üst seviyede olan nükleer santrallerin tehlikesi diğerlerine göre oldukça daha fazladır. Çernobil ve Fukuşima bunun en somut örneğidir. Sadece santralin bulunduğu bölgeyi değil binlerce kilometre uzaktaki canlı yaşamını tehlikeye sokmuştur ve bu kazalar sonucunda radyasyon Dünya'nın bir çok ülkesine yayılmıştır. Bu radyasyona bağlı ölümler meydana gelmektedir ve radyasyondan kaynaklı bir çok insan kanser olmuş ve kanser olma tehdidi ile yaşamaktadır. Avrupa'daki bazı ülkeler nükleer santrallerini devre dışı bırakırken halen daha Türkiye de dahil toplam yirmi dört ülkede nükleer santral yapılması planlanmaktadır. Bu ülkeler arası rekabetten kaynaklanan nükleer yarışı kapitalizmin kar sağlama hırsının insanlığı yok etme evresine geldiği durumun en net göstergesidir. Ülkelerin ekonomik bunalımlardan geçici de olsa kurtulabilmesinin, kapitalizmin kan yenileyebilmesinin tek yöntemi olan savaşlarda, ülkelerin gücü, nükleere sahip olup olmadıkları ile ölçülmektedir. Nükleer bir savaşa, dünyayı yok oluşa götürecektir bir son anlamına gelmektedir.

Emekçi Hareket Partisi;

Doğaya tahakkümün kapitalizmin tarihte hazır bulunduğu ve eklemlediği özgül bir çelişki olduğunun bilinciyle, doğanın bütünsel olarak kurtuluşu için sosyalist ekoloji politik hattını benimser. Bu doğrultuda, Türkiye'de ve Dünya'da yapılması planlanan nükleer santrallerin yapımının durdurulması ve faaliyet halinde olan nükleer santrallerin devre dışı bırakılması için mücadele eder. Yapılması planlanan ve faaliyet halinde olan termik santrallerin durdurulması için mücadele eder. Bilimsel çalışmalar yapılmadan, akarsuyun kendini yenileme kapasitesi göz önünde bulundurulmadan, bölgede bulunan halkın rızası alınmadan, siyasi ve ekonomik bir rantla yapılması planlanan hidro elektirik santrallerin yürütmelerinin durdurulması için politik ve hukuki alanda mücadele eder.

Emekçi Hareket Partisi, yenilenebilir enerji kaynaklarının geliştirilmesi, su, rüzgar ve güneşten sağlanacak enerji üretiminin bilimsel olarak geliştirilmesinde çalışma yürütür.

Bilim ve Akıl İnsanlık Yararına Kullanılacaktır

Geçmişte de bilim her zaman insanlığın yararına kullanılmamıştır. Genetik bilimi sayesinde, bazı hastalıkların teşhisinde ve tedavisinde önemli gelişmeler sağlanmıştır. Ancak özellikle Tarım'daki artışı yükseltmek ve daha fazla kar sağlamak için geliştirilen Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) ile tüm canlı yaşamı tehlikeye girmektedir. Genetiği değiştirilmiş bitkiler ile beslenen hayvanlarda organ bozukluklarına sebep verebilmektedir. Genetiği değiştirilmiş bitkiler, toprakta bulunan ve ya o bitkiler sayesinde yaşayabilen canlıları yok edebilmektedir. Bu da doğal besin döngüsünü bozmaktadır. Doğa da bir

canlı türünün yok olması, bir diğèrinin de buna bağlı olarak yok olması anlamına gelebilmektedir. Genetiği değiştirilmiş besin maddeleri insanlar içinde çeşitli hastalıkların tetikleyicisi olmaktadır. Her ne kadar ülkeler genetiği değiştirilmiş bitkilerin üretimini veya satışını yasaklasa da yine kendi koydukları yasaları yapılan uygulamalarla delmektedirler. Türkiye'de de GDO'lu ürünler yasak, ancak girişi serbesttir. Her alanda olduğu gibi büyük şirketler GDO piyasasını elinde tutmaktadır. Bu şirketler hemen tüm dünyaya ucuz tohum dağıtarak ve GDO'lu ürünlerin üretimini veya ithal edilmesini sağlayarak tarım pazarına hakim olabilmektedir.

Emekçi Hareket Partisi;

İnsan sağlığını hiçe sayarak, kar sağlamaya çalışan bilimi insanlığa karşı bir silah olarak kullanan, genetik şirketlerine karşı mücadele eder. Dünya'da GDO'lu ürünlerin dağıtılmasını, satılmasını ve üretimini durdurmak için mücadele eder. Bilimin insanlığın ve tüm canlı yaşamının yararına geliştirilmesi için mücadele eder.

Kadınlar Bu Düzende Kurtulamaz Kurtuluş Sosyalist Feminizmde

Her sınıftan, ulustan, ırktan, yaştan kadın, kendi sınıfı, ulusu, ırkı, kuşağı içindeki erkekler tarafından, kadın olduğu için, insanlığın tanık olduğu ilk ve en uzun baskı sistemiyle sürekli ve sistematik olarak eziliyor ve denetleniyor. İki cins arasındaki eşitsizlik, kadın ve erkek arasındaki biyolojik farklılıklara değil, bu farklılığa tarihsel ve toplumsal olarak yüklenen anlamlara ve bunun sonucunda oluşan toplumsal rollere dayanıyor. Kadınların yaşadığı baskı ve ezilme, tarih boyunca, her üretim tarzında bir öncekinden devralınarak, tarihsel bir sistem olan patriyarka ile sürüyor. Patriyarka, kadınların ezilmesinin temelinde yatan erkek egemenliğinin, bir toplumsal sistem olarak ismidir. Patriyarkanın değişik biçimlerde de olsa sürekliliğinin sağlanmasında belirleyici olan ise, onun üretim ilişkileriyle eklemlenme yeteneğidir; kadınların eşitsizliği, eşitsizliğe dayalı üretim ilişkilerine eklemlendiğinde özel ve kamusal bütün alanlarda ezilme biçimlerini bütünleştiren ve tarihsel sürekliliğini sağlayan cinsiyetçi ideoloji ortaya çıkıyor. Patriyarkanın şu an kapitalist sistemle sıkı sıkıya eklemlenmiş biçimi ise patriyarkal kapitalizm olarak karşımıza çıkıyor.

Patriyarkal kapitalizmin ve onun toplumsal cinsiyet ideolojisinin hüküm sürdüğü toplumda; kadınların ev içindeki görünmez kılınan emeği ve yeniden üretimde harcadıkları karşılıksız emek, hayatın devamında kurucu ve asli bir rol oynuyor ve ev dışında çalışıp çalışmadıklarına bakılmaksızın ev içi emeklerine el konulurken, kamusal hayattaki ekonomik rolleri de toplumsal cinsiyete göre ayırmış meslek kategorileri ile belirlenip sınırlanıyor. Kadınların bedenleri, cinsellikleri, emekleri ve tüm ekonomik üretkenlikleri her türlü baskı ve şiddet mekanizmasıyla kontrol altına alınıyor, baba, koca, ağabey ve devlet denetimi ve baskısı her zaman meşru görülüp olduğu haliyle kabul ediliyor.

Kadınlar, özel ve kamusal bütün alanlarda patriyarkanın birçok mekanizmasıyla eziliyor ve kapitalizmin birçok mekanizmasıyla sömürülüyor.

Desa'dan Tekel'e Direnen Kadınlar Kazanacak

Kapitalist sistem, üretim alanında karına kar katmak için kadının ücretli

emek gücünü sömürürken, aynı zamanda yeniden üretim alanında da kadının ev içinde harcadığı emekten faydalanıyor. Ev içinde kadının başlıca görevleri olarak görülen; yemek yapmak, ev işleri, çocuk ve yaşlı bakımı kapitalist sisteme bedavaya geldiği için, kadınların ev içi emeği kapitalist patron için vazgeçilmez oluyor. Karşılıksız, güvencesiz, izin hakkı olmayan, iş saati sınırı olmayan bir emek türü olan kadınların ev içinde harcadığı emek, artı değer üretimine dolaylı yoldan katkıda bulunuyor. Bu nedenle kadınların ev içindeki işleri yapmasını meşrulaştıran patriyarka ile, kadınların ev içi emeğinden faydalanan kapitalizm burada kol kola girerek kadınların ezilmesinin temelini oluşturuyor. Yani kapitalizm kadının ev içi emeğini sömürürken, erkekler tarafından da bu ev içi emeğe el konuluyor.

Kapitalizmin yeniden üretimi için asli unsur olan kadının ev içi emeğinin yanı sıra ücretli kadın emeği de dünya kapitalizminin yeniden yapılanmasının asli unsuru haline geldi. Yeniden yapılanma süreci ve yeni-liberalizm ya kadınları büyük topluluklar halinde ucuz emek gücü olarak işgücü piyasasına katarak, kadınlar için yaşam koşullarını yeni bir biçimde ağırlaştırıyor ya da işsiz bırakıyor. İşsizlik rakamları hesaplanırken ev kadınları gibi büyük bir oran işsizlik kategorisine katılmıyorken, kadın işsizlik oranı erkek işsizlik oranını geçiyor.

Türkiye gibi ekonomik krizin yapısal hale geldiği ülkelerde kadınlar bu durumu daha ağır yaşıyor. Krizler ve giderek artan yoksulluk sonucu ek gelir ihtiyacı daha keskin yaşıyor ve kadınlar kolayca ucuz iş gücünün parçası haline geliyorlar. Artan işsizlik ve yoksulluk, gerek ailede gerek toplumda şiddetin çoğalmasına, toplumsal çelişkilerin ve farklılıkların artmasına neden olurken, patriyarkal sistemin en ağır ve şiddetli biçimlerinin hüküm sürdüğü Türkiye'de kadınların hayatı tam bir cehenneme çevriliyor. Kapitalizmin üçüncü bunalım döneminin yarattığı dünya çapındaki ekonomik krizden payına düşeni alan Türkiye'de işsizlik çığ gibi büyürken, kadın cinayetleri %1400 oranında artıyor.

"Yoksulluğun kadınlaşması" tüm dünyada ve Türkiye'de düşük ücretli, esnek çalışma düzeni olan ve belirli bir işyeri bile olmayan, güvencesiz işlerde çalışanların büyük bölümünü kadınların oluşturmasıdır ve dünya kapitalizminin kendini yeniden üretmesi ihtiyacının sonucudur. Kadınların iş gücüne bu şekilde katılımının sonucu, emeklerinin her biçiminin ve bedenlerinin tamamen korunaksız hale gelmesidir. Kapitalizm bunu patriyarkanın desteğiyle kolaylıkla gerçekleştirmiştir.

Kriz ve işsizlik koşullarında yaşadığımız bugünler, geçmişte Novamed, DESA, TEKEL deneyimlerinde ki gibi, kadın işçilerin direnişlerinin müjdecisi olacak ve kadınların kurtuluşunun tam olarak mümkün olacağı günleri daha çok yaklaştıracaktır.

Kadın Cinayetlerini Durduracağız

Her sınıf, ırk, din, etnik köken ve yaştan kadına yönelik, fiziksel, cinsel, ekonomik, psikolojik şiddet, hayatın her alanında erkekler tarafından, sistematik olarak ve giderek artan biçimde sürdürülüyor. Kadınların acı çekmesine neden olabilecek, gerek kamu gerekse özel alanda yapılan her türlü cinsiyetçi davranışçı çeren kadına yönelik şiddet, cinsiyetçi ideolojiyi özellikle aile içinde yeniden üreterek meşrulaştırıyor.

Savaş ve militarizasyon süreçleri, kadınlar için erkeklerden çok daha farklı ve ağır sonuçlar doğuruyor; kadınlar daha çok yoksullaşıyor, daha çok şiddete, daha çok tacize ve tecavüze maruz kalıyor. Militarizmin patriyarkal sistemden, hiyerarşi ve rekabetten beslenmesi, barış dönemlerinde de toplumun tüm yapılarında işleyen bir süreç olarak şiddetin sürmesine neden oluyor. Militerleşme süreçleri yalnızca asker olan karar alıcılarla değil, sivil yöneticilerden moda tasarımcılarına, sosyal bilimcilerden, gazetecilere, film yapımcılarına, reklamlara, BM görevlilerinden cemaat liderlerine ve hatta oyuncak imalatçılarına kadar birçok kesimle yaygınlaştırılıyor ve gerek savaşta gerek savaş öncesi ve sonrasında, sokakta ve aile içinde şiddet giderek tırmanıyor.

Ekonomik kriz dönemleri yaşanan iktisadi sonuçlar dışında topluma büyük bir şiddet krizi olarak dönüyor. Ezilen her kategoriye yönelik şiddet artarken, kadına yönelik şiddet Türkiye'de günde 5 kadının büyük oranda en yakınındaki erkekler tarafından öldürüldüğü bir tabloya dönüşüyor. Türkiye'de kapitalist muhafazakar AKP Hükümeti'yle birlikte artan cinsiyetçi ideoloji kadın cinayetlerinin gün geçtikçe artmasına sebep olduğu gibi artık kadın cinayetleri işkence dozu artırılarak işleniyor.

Aile içi şiddet ve koca dayığı binlerce kadının ölümüne sebebiyet verecek biçimde bütün ülkelerde devam ediyor. Patriyarkal kapitalizm, kadınları bedenleri üzerindeki tahakümü kurmaya ve denetlemeye daha fazla imkan bulduğu aile kurumu içerisinde tutmaya çalışıyor. Kadınların kamusal alanda yer almasını engelleyecek politikalar geliştirip özel alana hapsedmeye yöneliyor. Kapitalist muhafazakar AKP Hükümeti döneminde Kadın ve Aileden Sorumlu Bakanlık'ın kaldırılıp yerine Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın kurulması, yalnızca kadınların adının devlet tarafından tanınmadığının göstergesi olmakla kalmıyor; topluma her ne koşulda olursa olsun aile kurumunun devam ettirilmesi gerektiği fikrini aşıyor.

Patriyarkal kapitalizmin ideolojisini yürüten iktidar yasal düzenlemeleri de kadınları korumaya, kadın katillerine ağır ceza verilmeye yönelik yapmıyor. EHP'li Kadınların önderliğini üstlendiği kadınları şiddetten koruyacak olan yasal düzenlemeler iktidar tarafından eksik hale getiriliyor, kabul edilen maddeler ise toplumun yaşamına sirayet ettirilmiyor. Kadın katillerine, yaptırımında bulunarak caydırıcı nitelik taşıyacak olan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilmemesi şöyle dursun mevcut ceza yasaları sürekli yeni kadın cinayetlerine zemin hazırlayacak şekilde uygulanıyor.

Cinsel şiddet özel ve kamusal alanda sürdüğü gibi, dünya genelinde para karşılığı cinsel ilişkiye girmek zorunda bırakılan kadınların sayısında patlama yaşanıyor ve her ülkeden, her türlü erkek bu patlamanın yaşanmasında işbirlikçi oluyor.

Bedenin Kaderini Tayin Hakkı Kadınıdır

Patriyarka, kadının doğurganlığını ve cinselliğini kontrolü altına alarak kendini güçlendiriyor. Kadının çocuğu kimden doğuracağı, kaç çocuk doğuracağı ne zaman doğuracağı patriyarka tarafından belirlenerek doğurganlık kontrol edilmeye çalışılıyor. Patriyarka esas gücünü kadının cinselliğini denetimi altına alarak kazanıyor. Ucuz iş gücüne, daha fazla genç nüfusa ve askere ihtiyaç

duyan patriyarkal kapitalizm, kadın bedeni üzerindeki politikalarını keskinleştiriyor; kadınların doğurganlıklarını kontrol altına alarak kürtaj hakkını yasaklamayı, doğumla ilgili tıbbi müdahaleleri bilim dışı bir şekilde yasayla düzenlemeyi hedefliyor. Bütün bunları yapmayı başarabilmesi için bir araca ihtiyacı olan patriyarka araç olarak aileyi kullanıyor. Bu nedenle tüm sınıflı toplumlar ve sistemler aileyi güçlendirmeye çalışıyorlar.

Kapitalist sistem de kendi toplumsal normlarıyla hem patriyarkanın kontrol aracı aile kurumunu mutlaklaştırıyor hem de yeniden üretim için kullanın değerine dönüştürüyor. Moda, kozmetik, ve para karşılığı cinsel ilişkiye girmek zorunda bırakılan kadınlar gibi zenginliğini artıracak alanlar keşfediyor, aynı zamanda kendine yeni pazarlar yaratıyor.

Genç Kadınlar Asla Yalnız Yürümeyecek

Genç kadınlar gerek liselerde gerekse üniversitelerde hayatın her alanında patriyarkal kapitalizmin birçok ezme ezilme ilişkisinin içerisinde yer alıyorlar. Cinsiyetçi eğitim politikaları doğrultusunda hazırlanan ders içeriklerine göre eğitim alan genç kadınlar, daha genç yaşlardan itibaren erkek egemen kapitalist sistemin kadına bakış açısına göre şekillendirilmek isteniyor. Üniversiteye gelen genç kadın, meslek seçimini toplumsal cinsiyet rollerine dayanarak yapmak zorunda bırakılıyor. Toplumsal cinsiyet rollerine göre şekillenen erkek işi-kadın işi ayrımı meslek hayatında da kendini gösteriyor ve genç kadınlar kendi istedikleri değil, “kadın için uygun olabilecek” mesleklere yönlendiriliyor. Kampüslerde ise tacizler genç kadınların yakasını bırakmıyor. Genç kadınlara tacizde bulunanlar “güvenlik”ten sorumlu Özel Güvenlik Birimleri (ÖGB) olabildiği gibi erkek öğrenci veya öğretim üyeleri de olabiliyor. Genç kadınların karşısına çıkan bir diğer sorun ise yurttardaki baskıcı uygulamalar oluyor. Dolayısıyla, özgül bir ezme-ezilme ilişkileri çerçevesinde tanımlayabileceğimiz ayrı bir mücadele alanı olarak genç kadınlar karşımıza çıkıyor.

Kadınların Kurtuluşu İçin Örgütlü Mücadeleye

Kadın kurtuluş mücadelesi içinde, kadınların kurtuluşuna ilişkin çok farklı yaklaşımlar vardır. EHP’li kadınlar, sosyalist feminist mücadele veren bir kadın örgütü olarak, kesimlerinden kadınların örgütlenmesini hedefler, toplumun ve toplum içerisinde kadınların en geniş halkasını kapsayan sorunlara karşı mücadeleyi bir örgütlenme perspektifi olarak görür. Feminizmi; cinsiyetçiliği, toplumsal bir egemenlik biçimi olarak ele alıp kadınların özgül sorunları temelinde örgütlenen ve cinsiyetçiliğe karşı mücadele olarak ele alır ve bu mücadelenin birleştirdiği bütün kadınlarla dayanışmayı hedefler.

Kadınların cinsiyetlerine bağlı kimlikleri, bu kimliği tamamlayan sınıf, ırk, din, yaş gibi farklı öğelerle birlikte oluşur ve farklı toplumsal kimlikteki kadınların feminizm anlayışlarını diğer toplumsal kimlikleriyle ilişkilendirme ve tutarlı hale getirme çabası kaçınılmazdır.

Krizin, işsizliğin, kadın cinayetlerinin, savaşların, ırkçılığın, göçlerin arttığı, kadınların sınıf-ırk-ulus temelinde farklı talepler dile getirdiği koşullarda, bu farklılıkların haklı beraberliklerini sağlayacak mücadele biçimleri yaratmak zorunludur.

EHP'li kadınlar, kadın kurtuluş hareketinin diğer perspektiflerini meşru görür ve tüm bu perspektifleri kadın hareketinin zenginliği olarak anlar, kadın kurtuluş hareketinin tüm bileşenleriyle işbirliği içinde olmayı hedefler. Bununla beraber liberal saldırının sonucunda dünyaya benimsetilen bireyci-tüketimci ideolojiden feminizmin de payını aldığı koşullarda, örgütlü devrimci bir kadın dayanışmasını her zamankinden daha önemli bulur. Çünkü kadınların kurtuluşu ancak örgütlenerek mümkün olabilecektir. Son yıllarda kadın kurtuluş hareketinin içerisinde örgütlü olarak değil, "birey" olarak var olmayı yaygın bir politik tutum olarak benimseyen küçük burjuva feminizmine eleştirel yaklaşır, kadın hareketi içinde bir örgüt düşmanlığı yaratan bu eğilimle mücadele eder. Köklü bir toplumsal bir değişim hedefleyen hiçbir mücadele nasıl ki karşısındaki güçlere karşı örgütlü olmadan yürütülemezse, bu kadın kurtuluş mücadelesi açısından da böyledir. Kapitalizmin, kadınların ezilmesindeki başat rolünü akla getirirsek; gerçek bir kadın kurtuluşunu hedefleyen feminizm, ancak ve ancak antikapitalist bir çizgidedir. Yalnızca patriyarkaya karşı kadınlar için mücadele vermek ile çeşitli kazanımlar elde edilse dahi bu kazanımlar parçalıdır ve bir müddet sonra sönmölenmeye mahkumdur. Bir parça olarak kadınları kurtarmak, ezilmenin diğer biçimlerini ortadan kaldırmadan birincisi mümkün değildir. İkincisi diyelim kadınlar kurtulabilse idi, ezilen tüm diğer kategoriler ezilmeye devam ediyor olacaklardır.

Örgütlü Kadınlar, Patronu, Erkeği Yenecek

EHP'li kadınlar, kadınların bir cins olarak eziliyor olduğunu kabul ederler ve kadınların kurtuluşuna ilişkin sosyalist feminist bir mücadele hattını benimserler. Kadınlar, bir cins olarak, kapitalizmin ve patriyarkanın iç içe geçen mekanizmalarıyla ezilirler ve kadınların kurtuluşu sadece kapitalizme ya da sadece patriyarkaya karşı mücadele etmekle değil, değişen biçimleriyle topyekün bir sistem olan patriyarkal kapitalizme karşı bütünsel bir mücadele ile mümkündür. Sosyalist feminizmi mücadele hattı olarak benimseyen EHP'li kadınlar, kadınların bu düzende kurtulamayacağını bilir ve sosyalist bir devrimi kadınların kurtuluşunun ön koşulu olarak kabul eder, Marksizm-Leninizm ışığında, işçi sınıfının önderliğinde devrim yapmayı hedefler.

Bütün ezilme biçimlerinin ortadan kalkmasının ön koşullarını yaratmayı hedefleyen sosyalizm, patriyarkal sistemin yok edilmesinin de ön koşuludur. Kamusal alanda toplumsal işbölümünün köklü dönüşümüne yol açmayan bir perspektifte ev emeğinin statüsünün değişmesi zordur. Toplumsal üretimin eşitliğe dayalı düzenlendiği bir toplumda, erkeklerin kadınların emeğine el koymasının ekonomik yolu kapatıldıktan sonra, kadınların kurtuluşunun yolu açılacaktır. Sosyalist devrim önkoşul olmakla birlikte, özel ve kamusal alandaki tüm baskı, ezme ve tahakküm ilişkilerinin ortadan kalkması ve kadınlar ve erkekler arasındaki eşitsizliğe son verilmesi, kadınların kendi örgütlü mücadeleleriyle gerçekleşir. Feminist mücadele, sosyalist devrimden önce de, sonra da sürdürülmesi gereken bir mücadeledir. Kadınların ezilmesi kendiliğinden sönmölenmeyecek, toplumsal bölüşüm kararlarında belirleyici olabildikleri bağımsız bir politik güç olarak kendilerini var edip koruyabildikleri sürece mümkün olacaktır.

Aynı zamanda özel alanın politikası, kamusal alandaki yapısal dönüşümlere

bağlıdır ancak bundan ibaret değildir; ev içi emeği için iradi düzenlemelerin de ötesine geçilerek, cinsiyetçi işbölümüne ve kadın ve erkek öznellik biçimlerine politik bir yaklaşım getiren sosyalist feminist örgütlü mücadele, bütün bir toplumu, aynı zamanda erkekleri de özgürleştirecektir.

EHP'li Kadınlar;

Kadınların, ev içi kölelikten kurtuluşu, kendi bedenleri üzerinde mutlak denetim hakkı, işte ve meslek eğitiminde ekonomik ve toplumsal tam eşitlik, cinsel taciz ve şiddetten kurtuluş ve özgürlüğünü sağlayacak olan bir toplumun ancak bütünsel bir mücadele ile mümkün olacağına bilinciyle, bütün ezilenlerle kaderini birleştiren antikapitalist mücadeleyi bir an bile ihmal etmeden sosyalist feminist mücadele yürütür.

EHP'li kadınların politik ve örgütlenme faaliyeti, cinsiyetçiliğe karşı partinin bütününe etkileyen ve partinin merkezi politikalarıyla bütünsel ilişki kuran bir dinamiktir.

EHP Kadın Örgütü;

Kadın cinayetlerinin son bulması için, kadın katillerine caydırıcı olması için ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası uygulanması için kadınları şiddetten koruyacak olan yasaların tam teşekküllü olması ve bu yasaların tamamının muazzam bir şekilde uygulanarak kadınların yaşam hakkını koruması,

Kadın cinayetlerini durdurmak ve kadınların cinsiyetçi ideolojinin toplumsal cinsiyet rollerinden mağdur olmasını önlemek üzere politikalar geliştirecek olan Kadın Bakanlığı'nın kurulması,

Ev işleri ve bakım kadın işi olmaktan çıkarılması, yaygın ve sürekli hizmet sağlayan yemekhane, çamaşırhane, kreş ve anaokulu gibi kurumların yaygınlaştırılması,

Kadınların ucuz emek deposu olarak kullanılmaları, esnek üretim koşullarına uygun bir biçimde sosyal güvencesiz çalıştırılmaları, parça başı üretim gibi sendikasızlaşma sonucunu yaratan uygulamaların ortadan kaldırılması,

Toplumsal cinsiyete dayalı meslek kategorileri, yarım ve tam işgünlerindeki cinsiyete dayalı ayırım, istihdam politikalarındaki ve işe alımlarda cinsiyetçi uygulamalar ortadan kaldırılması ve kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık politikalarının hayata geçirilmesi,

Okullarda kız çocuklarının ve genç kadınların eğitim haklarını ellerinden almaya zemin oluşturan uygulamaların durdurulması, genç kadınlara yönelik cinsiyet ayrımcılığının ortadan kaldırılması, cinsiyetçi eğitim müfredatlarının değiştirilmesi, meslek seçiminde toplumsal cinsiyet rollerinden kaynaklı dayatmaların tamamen ortadan kaldırılması, kampüslerdeki tacizlerin son bulması,

Her işyerinde erkek ya da kadın ayırım yapılmaksızın kreş uygulaması gerçekleştirilmesi, kadınların doğumdan kaynaklanan izin hakları

nın hayata geçirilmesi, çalışma yaşamında kadınların kadın olmaktan kaynaklanan hamilelik, doğum gibi özelliklerinin dezavantaj olmaktan çıkarılması ve kadınlar lehine pozitif ayrımcılık ilkelerinin işletilmesi,

Yasalarda kadınlara yönelik her tür ayrımcı maddelerin ortadan kaldırılması, kadınlar yönelik pozitif ayrımcılığın yasal alanda hayata geçirilmesi ve uygulamada bunların gerçekleşmesi için mücadele edilmesi,

Kadınların bedenleri ve cinsellikleri üzerindeki tüm denetimin kendilerine ait olduğu ve erkeklerin ve devletin denetiminin gayri meşru olduğu kabul edilmesi, kürtaj hakkının yasaklanmasının engellenmesi,

Kadınların cinselliklerini özgürce tanımlama ve yaşama hakkına dair her türlü ayrımcılığın önlenmesi,

Eğitim alanında kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık ilkelerinin hayata geçirilmesi ve toplumsal cinsiyete dayalı meslek kategorileri gözetimeksizin kadınlara yönelik olarak her tür eğitimin özendirilmesi,

Toplumun her kesiminden kadını ve aileyi örgütleyerek mücadele yolundadır.

İnsanlar Eşittir! Eşcinsel, Biseksüel, Travesti, Transseksüeller Kardeşindir!

Her sınıftan, ulustan, yaştan, cinsiyetten; eşcinseller, biseksüeller, travestiler ve transseksüeller, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliklerinden dolayı sistematik olarak ayrımcılığa maruz kalıyor, yaşama hakkı dahil olmak üzere bütün haklarına şiddet kullanarak saldırılıyor. Bu ayrımcılığın kökeninde yattığı iddia edilen “ön yargılar”, “genel ahlak kavramları” mutlak doğrular olarak gösterilemez. Keza bu kavramlar içinden çıktıkları toplumların ürünleridir ve onun ekonomik iktisadi yapısından ve erkek egemen algısından bağımsız değildir.

Üretim ve yeniden üretim ilişkisi ağı, egemen olduğu toplumların; kültürünü, dinini, sanatını, ahlakını, hukukunu, dilini belirleyerek kendi devamlılığını sağlayacak toplumsal ilişki biçimlerinin hiyerarşisini yaratır. Dolayısıyla kapitalist sistem cinsel çeşitlilikle hiç ilgisi olamayan, iktisadi bir sistem gibi görünse de; aslında patriyarka ile sıkı mütteftir.

Ayrımcılığa Son, LGBTT'lere İş!

Heteroseksüellik dışında tüm cinsel yönelimler ve cinsiyet kimlikleri, işsiz bırakılmakta ya da işsiz bırakılma tehdidi karşısında kendini gizlemek zorunda kalmaktadır. Pek çok LGBTT para karşılığı cinsel ilişkiye girmek zorunda bırakılmaktadır. Bu durum cinsiyet kategorileri arasındaki iktidarın en uç noktası olup, kapitalist sistem kendi bedenini tasarruf hakkını, bedenini satmaya dönüştürür ve yarattığı seks piyasasını teşvik etmek amacıyla cinselliği manipüle eder. Para karşılığı cinsel ilişkinin ortadan kaldırılması ve LGBTT toplumuna gerekli istihdam olanakları sağlanmak zorundadır.

Nefret Cinayetleri Politikadır!

Homofobi, bifobi, transfobi nedeniyle hayatın her alanında LGBTT'lere yönelik ayrımcılık uygulanmaktadır. Dünyanın her yerinde LGBTT'ler katledilmektedir. “Nefret Cinayetleri” sıradan vakalar olmayıp bizzat partiyarkanın sorumlu olduğu sistematik yok etme politikasıdır. Gerekli yasal düzenlemeleri yapma-

yan ve gerekli önlemleri almayan devlet bizzat bu cinayetlerin suç ortağıdır.

Tüm ezilme biçimlerinin ortadan kalkmasını hedefleyen sosyalizm LBTT kurtuluş hareketi için bir ön koşul oluşturmakla beraber, patriyarkaya karşı sosyalist feminist kadın kurtuluşu mücadelesi de önemli ittifaklardan birisidir. LBTT toplumunun örgütlü mücadelesi ile gerçekleşecek LBTT kurtuluşu aynı zamanda heteroseksüelleri de özgürleştirecektir.

Geleceği Yaratan, Üreten, Kazanan Biz Olacağız

Gençlik mücadelesinin başlangıç noktasında bulunan liselilerdeki politik eğitim ve bu eğitimin doğuracağı kadrolar devrimci mücadelenin gelecekteki temeli olacaktır. Teorik ve pratik yönlerden iyi eğitilmiş üniversitedeki mücadeleye hazırlıklı başlayan kadrolar gençlik mücadelesini büyüten etmen olacaktır. EHP Liseli Hareket'in temel amacı ve perspektifi; kapitalizmin liselerdeki sömürü politikalarına karşı mücadelenin Marksist-Leninist çizgide ilerlemesi ve geleceksizliğe karşı mücadeledir.

- › EHP Liseli Hareket, geleceksizlik, sınavlar, meslek liselerindeki emek sömürüsü ve işsizlik başta olmak üzere, liselerdeki bütün sömürü biçimlerine karşı mücadeleyi ve bu mücadelenin toplumsallaştırılmasını görevi olarak kabul eder. Bu sömürü başlıkları ise şöyledir:
- › Geleceksizlik ve İşsizlik
- › Eğitim Sisteminin Tamamen Sınav Odaklı Planlanması
- › Meslek Liselilere Dayatılan Geleceksizlik ve Staj Sömürüsü
- › Eğitimin Tamamen Paralı Hale Gelmesi
- › Emekçi Çocuklarına Uygulanan Baskılar
- › Anadilde Eğitim Sorunu
- › Liselerdeki Faşist Unsurlar ve Baskılar
- › Liselerdeki Cinsiyetçi Eğitim
- › Liselerin Birer Ticarethaneye Dönüştürülmesi
- › Liseler Üzerindeki Muhafazakarlaştırma Politikası

EHP Liseli Hareket, mücadele yöntemini bu karşıtlıklar üzerinden kurgular. Gençlik mücadelesinin en erken dönemini oluşturan liseliler yozlaşmış düzenin her merhalesine karşı mücadeleyi EHP Liseli Hareket'te deneyimler ve geliştirir.

Kapitalist sömürü düzeni, sömürü politikalarını gençlik üzerinden kurgula-

makta ve gençliğin üzerine bir kara bulutun çökmesini istemektedir. Sistemin yarattığı bu kara bulut "Geleceksizlik" tir. Sınavlar(YGS-LYS-KPSS), işsizlik, ders-haneler ve paralı eğitim sistemi, geleceksizlik politikalarının yaratıcıları olmuşlardır. Gençliğin üzerinde kurulmak istenen bu tahakküm önce ilkokullardaki baskıcı mantıkla kendini gösterirken, liseler de tamamen boy göstermektedir. Okulların birer ticarethaneye dönüşmesiyle parası olmayanlar okuyamaz duruma getirilmiştir. Özellikle sınavlarla ve işsizlikle örülen geleceksizlik, yüz binlerce öğrencinin hayatını sınava endekli yaşamasına ve sınav sonrasında üniversiteyi kazanamadığı takdirde geleceğe dair hiçbir amacı olmayan bir kuşağın doğmasına neden olmuştur. Bu amaçsızlık öyle boyutlara varmıştır ki; öğrenciler intihar edecek duruma gelmişlerdir.

Üniversiteye girdikten sonra da mesele değişmemekte; yine binlerce üniversite mezunu işsiz kalmaktadır. Binlerce ataması yapılmayan öğretmen, binlerce üniversite mezunu işsiz bunun bir kanıtıdır.

EHP Liseli Hareket;

Geleceksizlik politikalarına karşı siyasi mücadele zeminini kurarak bu düzeni sonlandırmayı hedefler. Çünkü biliriz ki gelecek tayin hakkı kişininindir. Bu hak en insani bir hak iken devrimci bir duruş hakkını gaspına izin veremez.

Sınavlara Karşı Liseli Hareket

Sınav odaklı eğitim sistemi, yıllardır öğrencilerin birçok problem yaşamasına neden oluyor. Sınav sistemi, ezberci ve niteliksiz bir eğitimi doğuruyor, bu eğitimse öğrencilere hiçbirşey katmıyor. Sadece sınava odaklı eğitim verilirken, herşey ezberci bir temelde öğretiliyor. Bu da sorgulamayı ve düşünmeyi engelliyor.

Sınav sistemi, sermayeye de yarıyor. Üniversiteye girmeyi ve bununla beraber bir geleceği olacağı düşüncesinde olan öğrenciler, sınavı kazanabilmek için dershaneye gitmektedirler. Çünkü okullardaki eğitim sınavı karşılamamakta yani eğitim sistemi öğrenciyi doğrudan dershaneye yönlendirmektedir. Yani sistem dersaneleri kendi çıkarı doğrultusunda kullanmakta ve bu sermayeleşme tekrar sistemi beslemektedir. Bu da şu gerçeği ortaya koymaktadır: Parası olmayan dershaneye gidemez, dershaneye gitmeyen de sınavı kazanamaz. Kısacası, parası olmayanın geleceği de yoktur.

Bu sistemde, yıllardır birçok skandal ve hata yaşandı, yaşanmaya devam ediyor ve sınav sistemi devam ettikçe skandallar bitmeyecek. Bilimsel bir temeli olmayan sınav sistemi, birçok skandalın ve yanlışların yolunu açıyor. Bilimsel olmayan sistemin düzgün işlemesini beklemek te, doğru birşey olmayacaktır.

Ayrıca, her yıl onlarca arkadaşımızın intihar etmesine neden olan sınav sistemi, ne öğrencilerin ne de velilerin yararına hiçbirşey getirmemektedir.

EHP Liseli Hareket;

Sınav odaklı eğitim sistemine karşı mücadeleyi kendisine ana hat ola-

rak çizmiştir. Sınavlara karşı nitelikli ve bilimsel bir eğitimi savunur, eğitim sisteminin tümünden değişmesi için mücadele eder ve bu mücadelenin liselerde örgütlenmesi için çalışır.

Muhafazakar Eğitime Geçit Yok

AKP 'nin muhafazakarlaşma politikası liselileri teslim almaya çalışmaktadır. AKP'nin getirdiği 4+4+4 sistemiyle beraber imam hatipler ardi ardına açılmış, sözde seçmeli din dersleri eğitim programına girmiş ve birçok okulda zorunlu okutulmaya başlanmıştır. Dindar bir nesil yetiştirmek isteyen hükümet, liseli gençliği sorgulamayan, eleştirmeyen; muhafaza ve itaat eden bir kalıba sokmak istemektedir. 12 Eylül darbesinden itibaren alevi öğrenciler üzerinde asimilasyona yol açan zorunlu din dersleri seçmeli adı altında tekrar zorunlu olarak dayatılmaktadır. Başta kürt halkı olmak üzere diğer halkların anadilde eğitim hakkı ellerinden alınmış , inkar ve asimilasyon politikası uygulanmıştır.

EHP Liseli Hareket;

Liselerin muhafazarkalaşmasına ve bunu doğuran yobaz politikalara karşı mücadeleyi kendine yol edinmiştir. Asimilasyona, muhafazakarlaştırmaya ve baskılara karşı bilimsel bir eğitim ve bunun toplumsallaşması için mücadele eder.

Staj Sömürüsünü Yıkacağız

Kapitalizm, emek sömürsüne meslek liselerinden başlamaktadır. Ara eleman yetiştirmek amacıyla kurgulanan meslek liseleri bugün ucuz işçi üretim merkezleri haline gelmiştir. Değişen katsayı uygulamasına rağmen, üniversite eğitimi sadece meslek yüksek okulları ile sınırlanan meslek liseliler, lisede aldığı meslek eğitimine paralel ya da tamamen bağımsız alanlarda lise biter bitmez çalıştırılmaya başlanmaktadır. Hatta artık lisenin bitmesi beklenmeden, iş garantili ve sanayi liseleri açılarak, eğitim aldığı süre boyunca işçi gibi çalıştırılıyorlar. Patronların ve sermaye sınıfının kar hırsı, ucuz iş gücü yetiştirmek için meslek lisesi öğrencilerini hedef almıştır. Torba yasanın kurbanı olan işçi sınıfı gibi meslek liseli öğrenciler de staj gördükleri şirketlerde güvencesiz çalıştırılmaya başlanmıştır. Yeni eğitim-öğretim yılında, organize sanayi bölgelerinde sanayi liselerinin kurulması, artık sömürünün lisede çok büyük boyutlara ulaştığını, artık emeğe el konulduğunu göstermektedir.

EHP Liseli Hareket;

Sınıf mücadelesinde, emekçi sınıfın kazanımı için mücadele eden devrimci duruşun, liselerde sürmesi gerektiğinin bilinciyile, işçi-öğrenci olan meslek liselerinin örgütlenmesine önem ve öncelik verir. Çünkü artık o okullar meslek lisesi değil proletarya liseleri olmuştur. Bu mücadele de onlar uğruna, onlar içindir. Meslek liselerinde mücadelemizi büyütecek, meslek liselerini örgütleyecek, staj sömürsünü yıkacağız.

Kriz Kapitalizminse, Gelecek Sosyalizmindir Dinamitin Fitili Örgütlü Gençliktir

Kapitalizme ve Kapitalizmin Gençliği Tahakkümü Altına Alan Karakterine Karşı Partili Mücadeleye

Mevcut kapitalist düzenle ve onun gençleri tahakküm altına alan gerontokratik karakteriyle çelişen gençlik, bir toplumsal kategoridir.

Gençlik dönemi insanın fiziksel ve zihinsel dönüşümleri en hızlı yaşadığı, çocukluktan kurtulup yetişkin olmaya adımlar attığı 15-25 yaş arasındaki dönemi kapsar ve gençlerin bu yaş döneminde yaşadığı özgün sorunları içerisinde barındırır.

Genç insan, hayatının bu kısa döneminde yaşadığı toplumu ve var olan maddi koşulları algılar, karşılaştığı yenilikleri eleştirel bir bakışla değerlendirerek deneye yanık kendisine yeni bir yol çizmeye, fikri dünyasını şekillendirmeye çalışır.

Gençlik toplumun en az bozulmuş tabakasını oluşturur. Daha henüz bir önceki kuşaklar gibi sistem tarafından bozulup, yeniden biçimlendirilerek, sistemin işleyişine en uygun hale getirilememiştir. Bu yüzden kapitalizm karşısında büyük bir tehlike haline gelebilir.

Gençlik, kapitalist düzen, önceki kuşaklar, eğitim öğretim kurumları ve aile tarafından her kuşakta tekrar yinelenen tahakküm ilişkilerine tabi tutulmak istenir. Gelecek nesilleri oluşturan bugünün gençleri yarın var olan toplumu oluşturacak insanlar olacağı için kapitalist düzen için genç insanların yönetimlerini belirlemek, gençleri tahakküm ilişkileri içerisinde tutabiliyor olmak hayati önem taşır.

Gençlik devrimci sınıf ve tabakaları harekete geçiren bir dinamit fitilidir. Genç insanlar denemek, anlamak ve üretken bir şekilde öğrenmek arayışındadır. Kapitalizm gençliğin sisteme dair daha tam bir yargı oluşturmamış olmasından korkar. Gençliğin sistemi anlamaya çalışan, eleştirel, yabancı bakış

sistemi korkutan ve gençliğin sistemle çelişmesini ortaya koyan bir tutumdur.

Gençlik sebepsiz ve hedefsiz asi değildir. Genç kuşakların içinde bulunduğu bu gibi nesnel koşullar sınıflar mücadelesi içerisinde gençlik kategorisine atılan, umutlu ve devrimci bir rol oynamasının zeminini ve sebeplerini oluşturmaktadır.

EHP Gençliğinin görevi;

Öğrencilerin, genç işçilerin, köylülerin ve işsizlerin; okullarda, fabrikalarda, tarlalarda sınıflar mücadelesinin bütününde yer alan dinamik bir kategori olarak kapitalizme ve onun gençliği tahakküm ilişkileri altına alan karakterine karşı, Marksizm ve Leninizm ışığında sosyalizmin zaferi için mücadele etmek; genç insanları Emekçi Hareket Partisi saflarına kazanmak; partili genç, dinamik üyeler ve kadrolar yetiştirmektir.

Üniversiteler Emek Verenlerin, Eğitim Görenlerindir; Üniversiteler Bizimdir

Dünyada 70'lerin sonları itibarıyla sermayenin çıkarları doğrultusunda uygulanan yeni-liberal politikalar tüm toplumun sosyal haklarına saldırdığı gibi üniversitelere ve öğrenci gençliğin haklarını da gasp etme yoluna girdi. Türkiye'de ise bu süreç ancak 80'le birlikte bir darbeye gerçekleşebildi. Üniversiteleri de hükmünün altına almak ve resmi ideolojiyi buralarda örgütleyebilmek için "oligarşinin kilisesi" YÖK'ü kurdu. Böylece önceki süreçte yaratılan görece özerk yapıyı dağıtarak üniversiteleri kendine bağlı ortaöğretim kurumlarına dönüştürdü. Bir yandan engizisyonun Galileo'yu giyotine göndermesi gibi faşist cunta devrimcileri katletti diğer taraftan cuntanın sözünü taşıyan YÖK ile üniversiteleri yeniden yapılandırmaya girişti.

Üniversiteler bugünkü haliyle, mevcut düzenin ideolojik üretim üssü; burjuvazinin teknik ve yönetsel düzeyde yetişmiş kadro kaynağı; üretim sürecinin ihtiyaç duyduğu eğitilmiş işgücünü "fazlasıyla" sunan bir kanal; burjuvazi ve çeşitli devlet kurumları adına bilimsel araştırma yapan "ucuz" bir aygıt; bir ticaret ve kâr konusudur.

Üniversiteler toplumun özel olarak dinamik yaş kuşaklarına kültürel-egitimsel müdahaleler yapan bir kurum olarak kapitalist düzen açısından oldukça önemlidir. Düzen tarafından üniversitelerden beklenen; tek tipleştirilmiş, eleştirmeyen, okumayan, tartışmayan, tepkisini dile getirmeyen, üretmeyen, sadece öğretilen, karar hakkı olmayan gençlerin mezun edilerek sistemin işleyişine en uygun hale getirilmesidir. Gençliğe dönük bu bakış kapitalizmin kendisini devam ettirebilmesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Üniversite kavramı ilk ortaya çıktığı günden bugüne niteliğini değiştirerek günümüzde toplum için değil sermaye için bilim ve teknoloji üreten merkezler olma haline hızlı bir biçimde dönüşüyor. İnsanlığın bugüne kadar ürettiği bilimsel bilgiler büyük tekeller tarafından patent hakkı satın alınarak rekabetlerinin en önemli parçasını oluşturuyor. Lokman Hekim'in ilaçları ilaç tekelleri-

nin, Arşimet'in fizik alanındaki keşifleri bilişim tekellerinin karına kar katıyor. Bu bilgilerin esas sahibi büyük insanlık ise hala salgın hastalıklardan, ilaçsızlıktan ölümlerle pençeleşmeye devam ediyor.

Sermaye ve AKP, YÖK öncülüğünde yeni-liberal politikalarıyla üniversiteleri bir bir ele geçiriyor. Üniversitelerimizin Ar-Ge tesislerine, teknoparklara dönüştürülmesinin yanında sırf bu amaçla kurulan özel üniversiteler birbiri ardına açılmaya devam ediyor. Bir fakülte binası, amfisi ve laboratuvarı bile olmayan bu "üniversiteler" eğitimin yeni-liberal politikalara göre düzenlenmesinin en somut sonuçlarıdır. YÖK, sermaye ile kol kola girerek, parası olan herkesin üniversite açabilmesinin yasal dayanaklarını hazırlıyor, öğrenciler yerine patronları üniversite yönetimlerine almanın kanununu çıkarıyor. İş adamları, herhangi bir sektöre kar amaçlı yatırım yaptıkları gibi üniversite binalarına yatırım yapıyorlar.

Üniversitelerin hizmet ve araştırma ihtiyacı asgari ücretin altında "burs" karşılığında, sosyal hakları olmadan çalıştırılan öğrencilerle sağlıyor. Beslenemeyen, barınamayan, hiçbir sosyal-kültürel imkan yaratılmayan üniversiteliler yaşam şartları yeni-liberal politikaların dizginsiz uygulandığını sosyal ve ekonomik sonuçlarıdır. Etinden ve sütünden verim alınan üniversitelere sınavları aşarak girme hakkı kazanan ikinci öğretim ve açık öğretim öğrencilerinden harç ücretleri alınması, uzaktan eğitim ve benzeri programların sermayeye derslik maliyeti bile olmadan para kazanabileceği bir kar alanı olarak açılması, özel üniversite açmanın önündeki engellerin kaldırılması ve "sosyal" devletin bütçeden üniversitelere ayırdığı payın giderek azaltılması eğitim hakkına yapılan bir saldırı, öğrencilerin eğitim hakkını kullanması önündeki engellerin başlıcalarıdır.

Diğer taraftan YÖK'ün kuruluş motivasyonu, baskı aygıtı tarafından hala üniversitelerde değişik biçimleriyle var ediliyor. Sermayenin üniversitelerdeki ablukasını kırmak için direnişi örgütleyen örgütlü gençlik baskı aygıtının çeşitli zor yöntemleriyle karşı karşıya kalıyor. Emniyet müdürlükleriyle ortaklaşa hazırlanan soruşturma listeleri ve faşist saldırılar örgütlü gençliği yıldırma amaçlayan saldırı biçimlerinin başında geliyor. Düzen YÖK'ün kuruluş dönemindeki üniversiteleri örgütlü gençlerden savunma mantığını saldırı mantığına doğru genişletip üniversitelerde örgütlü hiçbir kişiyi bırakmamayı hedeflemektedir. Mahkeme celplerini öğrenci işlerinin dağıttığı, üniversite rektörleri ve emniyet görevlilerinin bizzat öğrenci ailelerini aradığı, özel güvenliklerin kask, cop ve gazlarla öğrencilere saldırdığı, her öğretim görevlisinin mutlaka en az bir kere soruşturma kurulu başkanı olduğu, satır taşıyan faşist çetelerin sırtının sıvazlandığı, kampüs sınırları içerisinde söz hakkını kullanmak ve eylem yapmak isteyen öğrencilerin ağızlarının üniversitede odası bulunan sivil polisler tarafından kapatıldığı ve keyfi olarak gözaltına alındığı, üniversite yönetimleri ve YÖK düzeniyle karşı karşıyayız. Bu olağanüstü hal koşullarının üniversitelerde hala devam etmesinin bir diğer somut göstergesi olarak 2000'den fazla örgütlü öğrenci, halen cezaevlerinde tutuklu bulunmaktadır.

Üniversitede bu açıdan demokrasi müfredata eklenen bir ders adı, özerklik ise mali açıdan ele alınan yeni-liberal politikaların bir parçası olmaktan başka

hiçbir anlam içermiyor.

Kürt halkına oligarşinin dayattığı inkar ve çözümsüzlük politikası üniversitelerde Kürt gençlerine anadilinin yasaklanması olarak uygulanıyor. Başta Kürt halkı ve ezilen tüm halkların kardeşçe yaşamamız için var olan taleplerinden biri olan anadilinde eğitim ve kendi dilini geliştirme hakkı yüzlerce Kürt gençinin üniversite tarafından soruşturmalarla engellenmesine gerekçe olabiliyor.

EHP Gençliği;

Sermayenin üniversitelerde dizginsizce uyguladığı yeni-liberal yıkım politikalarını durdurmak, sermayenin sözcüsü YÖK'ü dağıtmak;

Öğrencilerin ve emekçilerin üniversite yönetiminde söz ve karar haklarının olması;

Örgütlü gençliğe yönelik YÖK'ün ve üniversite yönetimlerinin soruşturma uygulamalarını, disiplin cezalarını, faşist çetelerin saldırılarını bozguna uğratmak ve üniversitede demokratik mücadelede faşizme karşı kazanılmış mevzilerin savunulması, disiplin yönetmeliğinin kaldırılması için diğer devrimci gençlik örgütleri ile dayanışarak özerk-demokratik üniversitenin var edilmesini sağlanması,

Heteroseksist ve cinsel ayrımcı zihniyete karşı mücadele ederek, cinsel yönelimler ve kimlikler üzerindeki tahakkümün kaldırılması,

Gerontokratik bütün ilişki türleri ortadan kaldırılarak, gençliğin üzerindeki baskının sonlandırılması,

Tüm öğrencilerin eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim alabilmesi için,

En geniş öğrenci kitlelerini öğrenci inisiyatifinde örgütleyerek

Eğitim hakkı ve geleceği için sermayeye ve baskı aygıtlarına üniversiteleri dar edecek olan genç militanların örgütlü gücünü var eder.

Yök Ve İktidar Bilim Düşmanıdır Eğitim İlk Öğretimden Başlayarak Bilimsel Olmalıdır

AKP, eğitimi muhafazakarlaştırmaya çalışıyor. 4+4+4 ile gelen değişiklikler, özellikle imam hatip liselerinin önünün açılması, üniversitelere birbiri ardına camilerin yapılması, seçmeli olarak yeni dini derslerin açılması ve zorunlu din dersinin devamı, günümüzde öğrencilere muhafazakar bir eğitimin dayatıldığıının en büyük göstergeleri olarak duruyor. AKP'nin "dindar nesil" yetiştirme adıyla sunduğu yobaz, bilim dışı, laiklik karşıtı politikası ilkokuldan başlıyor, lisede baskıyı arttırarak; üniversitede de devamlılığı sağlanıyor.

EHP Gençliği;

Eğitimin bütün alanlarında muhafazakarlığın savunulmasına ve bilimin tasfiye edilmesine karşı, bilimi kılavuz edinir. Yobaz, bilim dışı, laiklik karşıtı değil, bilimi savunan, değişen ve değiştiren bir nesil olarak, sosyalizmi kurmak için mücadele eder ve örgütlenir.

Gençliğe Kapitalizm Umutsuzluk, Sosyalizm Gelecek Sunuyor

Üniversite sonrasında ulaşılabilecek olan gelecek hayalleriyle geçen lise yıllarının ardından üniversite eğitimi başlıyor. Şu an daha da çok sayıda genç eğitim sisteminin açık öğretim fakültesi, iki yıllık yüksekokul, lisans veya yüksek lisans aşamamalarından her hangi birinde okumaya devam ediyor. Dışında kalan gençler ve açık öğretim öğrencilerinin çoğunluğu ise iş aramaya devam ediyorlar. Geriye kalan milyonlarca örgün öğretim mezunu ise üniversite yıllarında fakülte bahçesine gömdüğü gelecek hayalleriyle mezun oluyor.

Açılan tüm mühendislik, eğitim, işletme, fen, sosyal, hukuk, tıp, iletişim vs. bölümleri, fakülteleri ve yüksekokulları mezunları işsizlikle burun buruna. Oligarşi ne kamuda ne de özel sektörde yaşanan krize bağlı olarak istihdam alanı yaratamıyor, yaratamayacak.

Kapitalizmin rasyonel bir sistem gibi görünen parlak yüzü krizler ile birlikte üzerindeki yaldızlarını döküyor. Altından çıkan ise sistem diye topluma sunulan büyük akıl dışılık. Bu akıl dışılık topluma her zaman işsizliği ve geleceksizliği dayatır. Ancak krizler işsizlik ve geleceksizlik ile birlikte toplumun ve gençlerin öfkesinin de doruk noktasıdır. Tunus'tan başlayarak Avrupa'ya ve en büyük emperyalist ABD'nin kalbi Wall Street'e kadar sıçrayan direnişlerin, geleceksiz kuşak tarafından başlatılması ve sürdürülmesi bunun göstergesi olmuştur. Bu doruk noktasından aşağı kapitalizmi yuvarlamak ancak bir öngörü ve çabanın sonucu olacaktır.

Toplumun üniversite eğitiminden beklentisi toplum içinde elde edeceği statü ve ekonomik ihtiyaçlarını karşılayabileceği bir imkân elde etme olasılığıydı. Ama şu an her ikisinden bahsetmek de mümkün değil. Önceleri bir mahallede bir üniversiteli çıktığı için üniversiteli toplumda ayrı yeri olan birisiydi. Ama şimdi neredeyse her ilçede bir kamu veya vakif üniversitesi açılmış durumda. Üniversitelerden mezun patlaması var.

Yeni üniversiteler açılmaya ve yüz binlerce yeni mezun "iş piyasalarına" girmeye devam ediyor. Bu şartlarda elindeki diploma denen kâğıt parçası ile üniversite mezunu olmanın hiçbir avantajı kalmamış durumda. Yani genç kuşaklar istikbalini eline alamıyor, geleceğine yönelik kaygılarıyla beraber üniversitelerden sadece "mezun" oluyor.

Emekçiler krizin yarattığı işsizlik ve diğer maddi zorluklarla boğuşurken, öğrencilerin zar zor okudukları okullardan tüm ümitlerini geride bırakarak mezun olurken bunun sorumlusu yine onlar değil kapitalist sömürü düzenidir ve mücadelemiz toplumun tüm kesimleriyle tek vücut kapitalizme karşı olacaktır.

EHP Gençliği;

Gençliğe umut yerine geleceksizlik, istihdam yerine işsizlik vaat eden; kendi kriziyle boğuşan kapitalizmin gençlikle olan çelişmesini derinleştirerek, işçi sınıfı ve işsizlikle yüz yüze kalan toplumun diğer tüm kesimleriyle mücadelesini birleştirerek asıl kurtuluş ve gelecek olan sosyalizmin zaferi için mücadele yolundadır.

EMEKÇİ HAREKET PARTİSİ TÜZÜK

PARTİNİN ADI

1. Madde

Partinin adı, EMEKÇİ HAREKET PARTİSİ'dir. Kısaltılmış adı, EHP'dir. Merkezi, Ankara'dadır.

PARTİNİN TANIMI

2. Madde

Emekçi Hareket Partisi,

Yöneten yönetilen çelişisini; kafa emeği ile kol emeği, şehirler ile köyler arasındaki farkları; erkek egemenliğini; eşitsizlikleri; sınırları; faşizmi; ırkçılığı; şovenizmi; sömürgeciliği, emperyalist savaşları ve onların yarattığı şiddeti yok etmek için, enternasyonalist; demokratik planlamacı; özyönetimci; özgürlükçü; çoğulcu; kadınların kurtuluşundan yana; doğaya tahakkümü ve lezbiyen, gey, biseksüel, travesti, transseksüel toplumuna yönelik ayrımcılığı reddeden; gerontokrasi, militarizm ve bürokrasi karşıtı; demokrasiyi içselleştirmiş bir sosyalizm için mücadele eder.

PARTİNİN AMACI

3. Madde

İnsanlığın ve Emekçi Hareket Partisi'nin Özlemi:

Marksizmin-Leninizmin ışığında ve işçi sınıfının önderliğinde; kapitalizmi, sınıfları, sömürüyü, yabancılaşmayı ve tüm ezen ezilen ilişkilerini yeryüzünden silip komünizme ulaştırmaktır.

Emekçi Hareket Partisi'nin Yolu:

Türkiye'de, emperyalist-kapitalist tekeli burjuva hakimiyetini, üretim araç-

larının özel mülkiyetini, mevcut üretim ve bölüşüm ilişkilerini; emekçilerin, kendi özgücünden başka güçlere bel bağlamadan, burjuvazi ve burjuva devletten bağımsız örgütlü mücadelesiyle aşarak; sosyalist devrimle emekçilerin iktidarını kurmanın engebeli, dolambaçlı, sarp ve devrimci yoludur.

Emekçi Hareket Partisi,

Kesintisiz devrim kurgusunu temel kabul eden, işçi sınıfının öncülüğünü ve iktidarını esas alan, üçüncü bunalım dönemi olan son uzun daralma sürecinin devam ettiği çözümlenmesini yapan, Kürt hareketini ittifakı olarak gören, aktüel enternasyonalist, kadınların, gençlerin, LGBTT toplumunun ezilmelerinin özgüllüğünü kuramlaştıran ve örgütlü olarak politize eden, sistem karşıtı ekolojist, Marksist-Leninist teorisinin büyük ve bütünlüştürücü teori geleneğine bağlı, platonik üye ilişkisini reddeden, demokratik merkezizyetçi örgüt işleyişine sahip, teorik ve politik birliği olan bir partidir.

PARTİNİN NİTELİĞİ VE İLKELERİ

4.Madde

- Parti, bir mücadele örgütü olarak gücünü ve inisiyatifini emekçilerden ve toplumsal meşruiyetten alır; siyaseti bu güçlerin yaşamın her alanında söz ve karar sahibi olması olarak algılar; faaliyetlerini çalışma ve yerleşim birimlerini temel alarak sürdürür.
- Parti, tüzel kişiliğini belirleyen program ve tüzüğünde tarif edilmiş çerçevede bütün parti üyelerini birleştiren ve faaliyete yönlendiren tek bağlayıcı kolektif iradedir.
- Kararlar konsensüs aranarak alınır ve uygulanır. Konsensüs sağlanamadığı durumlarda oylama yapılır ve salt çoğunlukla karar alınır. Karara katılmayanlar alınan kararlara uymak zorundadır. Partide eylem birliği esastır.
- Kadınlara başta olmak üzere lezbiyen, gey, biseksüel, travesti, transseksüel parti üyeleri, genç parti üye üyelerine parti organları parti yaşamının her alan ve düzeyinde lehte ayrımcılık uygulanır. Lehte ayrımcılık herhangi bir organ ya da kişinin niyet ya da inisiyatifine bırakılmaz. Onu parti içinde sistematik olarak gerçekleştirecek etkili yöntemler geliştirilir ve güvenceye alınır. Partide her türlü organ seçimlerinde kadın üyelerin seçimi için aday olmaları halinde organ tam sayısının en az %30'u oranında, genç üyelerin il yönetimlerinde seçimi için aday olmaları halinde % 50 oranında, lehte ayrımcılık uygulanır. Lehte ayrımcılık, parti üyeleri arasındaki çoğulculuk ve demokrasi ilkelerine aykırı olamaz.
- Lezbiyen, biseksüel, travesti, transseksüel kadın üyelere aday olmaları halinde kadın örgütü organlarında %10, gey, biseksüel, travesti, transseksüel erkek üyelere diğer parti organlarında aday olmaları halinde %10 lehte ayrımcılık uygulanır.
- Partide üye hukuku esastır. Üyeler arasında eşit ve demokratik ilişki kurulur.
- Parti işleyişinde merkezi kararlar esas alınır. Genel Başkan, Merkez Komite seçimle göreve getirilir. Seçimle göreve getirilen Genel Başkan ve Merkez

Komite parti örgütünün tüm sorumluluğunu taşımaktadır. Tüm parti örgütü Genel Başkan ve Merkez Komite'nin alacağı kararlar doğrultusunda yönetilir.

- -Parti içerisinde üyeler arasında parti merkez kararlarına, program ve tüzüğüne karşı partinin seçilmiş organlı işleyişin dışında bir platform kurmak üzere kalıcı ilişkilere dönüştürme çabası taşıyan parti üyeleri hizip olarak tanımlanır ve partiden ihraç edilir.
- Partide tüm üyelerin söz ve karar sahibi olacakları, üyelerin irade ve inisiyatiflerini doğrudan veya temsilcileri vasıtasıyla yansıtmalarına elverişli demokratik bir model oluşturulur. Tüm yönetici organlara seçimle görev gelinir. Seçenler seçtiklerini her zaman denetleme ve geri çağırma hakkına sahiptir. Geri çağırmada seçen organ esas alınır.
- Partide organlı faaliyet ve kolektif çalışma tarzı temel alınır. Parti organ ve kurullarında kişisel sorumluluk ve kolektif yönetim esastır. Başkanlık ve aynı yönetici organlarda üst üste iki dönemden fazla yer alınmaz. Ancak bir dönem ara verildikten sonra başkanlık veya aynı yönetici organa aday olunabilir.
- Partide uygulanacak seçim yöntemi Merkez Komite tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.
- Parti merkezi, il ve ilçe örgütleri gerektiğinde parti içine veya kamuoyuna yönelik yayın çıkarabilirler. Yayınlar, partinin program ve tüzük maddelerindeki yer alan politik hattına, merkezi alınan kararlara aykırı olamaz.
- Parti organlarında görev alacak kişiler birden fazla adaylık başvurusu yapabilir. Merkezi organlara seçilen yöneticiler il ve ilçe yöneticisi olamazlar. Seçilirse ikinci seçildiği organ görevinden düşer. Alan örgütlerinin merkezi organlarına seçilenler il ve ilçelerde yönetici olarak seçilebilirler.
- Parti organlı faaliyeti en az 5 kişiden oluşur. 5 kişiden oluşan birim yöneticilerini ve sorumlularını belirler. Gerekli yönetsel organda temsiliyet hakkı kazanır.
- 5 kişiden oluşan LGBTT, İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler birim yöneticilerini ve sorumlularını belirler. Gerekli yönetsel organda temsiliyet hakkı kazanır.

ÜYELİK

5.Madde

Partinin programını, tüzüğünü, parti görevlerini düzenli olarak yerine getirmeyi ve aidatını her ay düzenli ödemeyi kabul eden herkes EHP'ye üye olabilir. Üye olanların siyasi aidiyeti EHP'dir. EHP üyeleri daha fazla kişinin partili mücadeleye katılımı konusunda çaba gösterir. Başka bir siyasi partiye, siyasi örgüte, siyasi kuruma üye olamaz, geçmişteki üyeliğini devam ettiremez.

ÜYELİK YÖNTEMİ

6.Madde

- Partiye üyelik başvurusu kişinin oturduğu veya çalıştığı ilçenin parti örgütüne yapılır. Üyelik başvurusu, başvuranın kimlik belgesine göre 3 nüsha olarak doldurularak üyelik formunu imzalaması ile gerçekleştirilir. Başvurana alındı belgesi verilir. Başvuranın bulunduğu yerde İlçe Örgütü kurulmamışsa, üyelik başvurusu İl Örgütüne, İl Örgütü de kurulmamışsa Genel Merkeze yapılır.
- Üyelik başvuruları 30 gün içinde olumlu ya da olumsuz karara bağlanır. Bu süre içinde karar alınmadığı takdirde başvuru kabul edilmiş sayılır.
- Üyeliğe ilişkin ret kararları bir yazı ile başvuran kişiye bildirilir. Üyelik başvurusu ilçe yönetim kurullarınca reddedilenler, 15 gün içinde İl Yönetim Kurulu'na, İl Örgütü kurulmamış yerlerde Merkez Komite'ye itiraz edebilirler. İtiraz üzerine verilen karara karşı 15 gün içinde İl Yönetim Kurulu kararları için Merkez Komite'ye başvurulabilir. Merkez Komite kararı kesindir.
- Üyeliğe kabul edilen kişinin, üye kayıt formunun bir nüshası İl Örgütüne, diğer nüshası da Genel Merkeze gönderilir.
- Parti üyeleri, partinin birden fazla örgüt birimine (il, ilçe, belde anlamında) kaydolamaz, aksi halde son kayıt tarihinden önce yapılmış olan üyelik kaydı geçersiz sayılır.
- Partiden ayrılmış veya diğer partilerde görevli iken istifa edip partiye katılmak isteyen kişiler Merkez Komite'ye kararı ile üye yazılabilirler.
- Üyelik işlerinin ve kayıtlarının düzenlenmesi için Merkez Komite tarafından bir yönetmelik çıkarılır.
- Cezaevlerinden yapılacak başvurular, başvuru sahibinin yakın bağlarının devam ettiği ilçe veya İl Örgütü'ne, yoksa doğrudan Genel Merkeze yapılır. Yurtdışından yapılacak başvurular ise varsa o ülkedeki Parti Temsilciliği'ne, yoksa Genel Merkeze yapılır.
- Üyelik başvurusundan en geç bir hafta içerisinde il örgütü, yoksa eğer merkez kurulun görevlendireceği kişi parti ve parti genel işleyişi hakkında bir görüşme yapar.
- Parti üyesi oturduğu ya da çalıştığı yeri değiştirirken en son bağlı bulunduğu parti örgütünden nakil talebinde bulunabilir. İlgili örgütün yönetici organı bu talebi değerlendirerek Merkezi Örgütlenme Sorumlusu'na bildirir. Üye talebinin yanıtını en son bağlı bulunduğu parti örgütünden öğrenerek yeni örgütüyle bağlantısını kurar.
- Partililikten ayrılmak isteyen üye, talebini yazılı olarak bağlı olduğu organa bildirir. Üyelikten ayrılma Merkez Komite'nin bilgisi dahilinde ve ilgili üyeye doğrudan bildirilerek uygulamaya konur. Ayrılma talebinde bulunan parti evrak ve mallarını çalışma yaptığı alanla ilgili tüm bilgi ve belgeleri partiye aktardığında sona erer. Üyelikten ayrılma halinde partiyi temsilen parti tarafından seçildiği başka platform ve temsilciliklerden temsiliyeti tamamen düşer.
- Partiye başvuran üye eğer başvuru formunda yanlış ve gerçek dışı beyanda bulunmuşsa ya da üyeliğe başvuru sırasında yasaların ve parti tüzüğü'nün gerekli kıldığı niteliklere sahip değilse üyelikten çıkarılması için ilçe ya da

il örgütleri yazılı olarak durumu Merkez Komite'ye bildirir. Bu durum dışındaki diğer üyelikten çıkarma başlıkları disiplin maddelerinin konusudur.

- Görevini yerine getirmeyen, parti organları ve üyeleri tarafından eleştiri alan ve bu doğrultuda görevini düzenlemeyen Büyük Kongre'de seçilmiş yöneticiler bağlı bulunduğu organda değerlendirilerek Merkez Komite tarafından karara bağlanarak görevinden alınabilir.
- Üyelerin Sorumlulukları ve Hakları:
 - Parti üyeleri, Parti Tüzük ve Programında belirtilen amaç ve faaliyetleri gerçekleştirmek ve yaymak için çalışmalarda bulunmakla sorumludur. Parti üyeleri, seçtikleri veya görevlendirildikleri çalışma ve toplantılara, partinin tüm üyelerine çağrısını yaptığı eylemlere zorunlu hallerin dışında iştirak etmek ve alınan kararların uygulanması için çalışmalarda bulunmakla sorumludurlar. Parti üyeleri, gerek yerel gerekse genel seçimler başta olmak üzere partinin menfaatleri doğrultusunda partinin gelişmesi, büyümesi, geniş kitlelere ulaşması için çaba sarf etmekle sorumludur.
 - Partinin görevleri, üyelerin hepsine açıktır. Tüzük kurallarına uygun olarak yerel ve genel seçimler de dahil olmak üzere parti içerisinde her kademe de seçilmeleri halinde görev alabilirler.
 - Üyelerin, parti içerisinde kurul ve toplantılarda görüş, eleştiri ve düşüncelerini açıklama, partinin işleyişine katkı sunma, partinin düzenlediği eğitim faaliyetlerine katılma ve partinin işleyişi hakkında bilgi edinme sorumluluk ve hakları vardır.
 - Partide tüm faaliyetler açıklık içinde yürütülür. Tüm parti üye ve örgütlerinin parti çalışmaları hakkında zamanında, sürekli ve yeterli bir biçimde bilgiye engelsiz ulaşabilme, çalışmaları denetleyebilme hakları vardır. Partinin her kademesinde ilgili organlara başvurmak, parti yayınlarından yararlanmak her üyenin hakkıdır. Partinin, tüm çalışmaları ve mali durumu üyelerin denetimine açıktır. İlgili parti organları bunları düzenlemekle yükümlüdür.

FAHRİ ÜYELİK

7.Madde

Parti, özel katkısı olabilecek ve isteyen partisiz kişilerin de çalışmalara katkısının alınmasını sağlar. Parti örgütleri bu amaçla, isteyen partisiz kişiler arasından fahri üyeler kayıt edebilir. Fahri üyelere tüm parti örgüt, organ ve kademelerinde etkin bir biçimde yararlanılabilmesi için Merkez Komite gerekli yönetmelikleri çıkarır.

PARTİ ORGANLARI

8.Madde

- Merkez Organları:
- Büyük Kongre
- Genel Başkan

- › Merkez Komite
- › Siyasi Büro
- › Parti Meclisi
- › Merkez Disiplin Kurulu
- › Merkez Danışma Organları:
- › Parti Danışma Meclisi
- › Parti Danışma Konferansı
- › Yerel Organlar:
- › İl Kongresi, İl Başkanı, İl Yönetim Kurulu, İl Disiplin Kurulu
- › İlçe Kongresi, İlçe Başkanı, İlçe Yönetim Kurulu, Belde Örgütü
- › Yerel Danışma Organları:
- › İl ve İlçe Danışma Meclisi
- › İl ve İlçe Danışma Konferansı
- › İl ve İlçe Parti Örgüt Toplantısı
- › İl ve İlçe Üyeleri ile Partisiz Yurttaşlar Toplantısı
- › Yerleşim ve Çalışma Birimleri
- › Meclis Grupları:
- › TBMM Parti Grubu
- › İl Genel Meclisi Parti Grubu
- › Belediye Meclisi Parti Grubu
- › Parti Kadın Örgütü
- › Parti Gençlik Örgütü
- › İşçi Örgütü
- › Tüzük ve yönetmeliklere göre kurulmuş diğer parti komisyon, büro, danışma ve çalışma gruplarından oluşur.

BÜYÜK KONGRE

9.Madde

Büyük Kongre iki yılda bir toplanır. Kongre partinin en yüksek siyasi ve örgütsel karar organıdır. Parti program ve tüzüğünü değiştirmeye yetkili organdır. Parti Genel Başkanı'nı, Merkez Komite'yi ve Merkez Disiplin Kurulu'nu seçer.

Büyük kongre MK kararıyla bir (1) yıla kadar uzatılarak toplanabilir. Büyük kongre yer ve tarihi MK tarafından saptanarak iki ay öncesinden parti örgütünde duyurulur.

Büyük Kongre ilan edilen toplantı yer ve saatinde delege sayısının salt çoğunluğu ile toplanır. Salt çoğunluk sağlanamazsa, önceden belirlenmiş ikinci bir yer, gün ve saatte bu kez delege çoğunluğu aranmaksızın mevcut delegelerle toplanır.

Büyük Kongre'nin il kongrelerinde seçilecek olan delegelerinin sayısına esas

olacak oranlar MK tarafından karara bağlanır. MK üyeleri, MDK üyeleri, Siyasi Büro üyeleri, PM üyeleri, üyeliği devam eden parti kurucuları ile partili milletvekili ve bakanlar Büyük Kongre doğal delegeleridir. Doğal delegeler il kongrelerinde Büyük kongre delegesi olarak seçilemezler.

Büyük Kongre öncesinde partinin siyasal ve örgütsel hedefleri konusunda yürütülecek çalışma ve tartışmalar MK tarafından yayınlanacak genelgelerle belirlenir.

Olağanüstü Büyük Kongre Genel Başkan, Siyasi Büro, Merkez Komite kararıyla veya bir önceki Büyük Kongre delegelerinin en az beşte birinin yazılı istemi üzerine, kararın alındığı tarihten itibaren 45 gün içerisinde ve son Büyük Kongre delegeleri ile toplanır.

GENEL BAŞKAN

10. Madde

Seçimi:

Büyük Kongre'de gizli oy ve delege tam sayısının salt çoğunluğu ile seçilir. İlk iki oylamada sonuç alınmaz ise ilk iki oylamada en çok oyu alan iki adayın kaldığı üçüncü bir oylama yapılır. Bu oylamada en çok oyu alan aday seçilir. Genel Başkanlık'ın boşalması durumunda Merkez Komite'nin Büyük Kongre tarafından seçilmiş üyeleri arasından belirlenen bir kişi Genel Başkanlık'a vekalet eder. 45 gün içerisinde seçim için Büyük Kongreyi olağanüstü toplantıya çağırır.

·Görev ve Yetkileri:

Partiyi temsil eder.

Tüzük, Program, Büyük Kongre ve Merkez Komite kararları ile danışma konferansı ve danışma meclisi tavsiye kararları ışığında parti çalışmalarını yürütür. Yetkili kurullarca verilen kararların uygulanmasını sağlar. Merkez Komite (MK), Siyasi Büro (SB) ve Parti Meclisi (PM) ile yapılacak ortak toplantılara ve TBMM grubu toplantılarına başkanlık eder. Gerekliğinde gündemi kendisi belirleyerek bunları toplantıya çağırır.

TBMM Parti Grup Başkanı ve yöneticilerini, Merkez Komite, Parti Meclisi ile birlikte ya da ayrı olarak toplantıya çağırır. Genel Başkan, partinin organlı işleyişinde ayrı tanımlanmıştır ve en üst yönetsel organdır. Parti politikalarının belirlenmesi ve yürütülmesinde nihai karar mercidir.

MERKEZ KOMİTE

11. Madde

a) Seçimi ve Oluşumu: Merkez Komite, Genel Başkan dahil 15 kişiden oluşur. Genel Başkan, alan örgütü sorumluları (Merkezi Kadın Örgütü Sorumlusu, Merkezi Gençlik Örgütü Sorumlusu, Merkezi İşçi Örgütü Sorumlusu ve varsa Merkez Komite tarafından tanımlanmış diğer alan sorumluları) ile sekreterlik, örgütlenme, propaganda, mali, hukuk ve dağıtım işleri görevlerinden sorumlu 6 Genel Başkan Yardımcısı'ndan oluşur. Merkez Komite, Genel Başkan Yardımcısı sayısını görev tanımı yaparak artırabilir. Büyük Kongre'de hazır bulunan

delegelerin salt çoğunluğunun oyu ile seçilir.

Ayrı bir organ olarak tanımlandığından, Büyük Kongre'de Genel Başkan ayrı oylanır.

Alan örgütü sorumluları da Merkez Komite tarafından belirlenir. Seçilen genel başkan yardımcılarları arasındaki görev dağılımı, MK seçiminden sonraki ilk MK toplantısında yapılır.

b) Görevleri:

Genel Başkan'ın yasal ve tüzükten aldığı tüm yetkileri kullanması ve görevlerini yerine getirmesinde onunla birlikte çalışırlar.

MK üyeleri görevlerini yürütürken koordinasyonu sağlamak amacıyla ayda en az bir kere toplanır. MK olarak parti örgütü ile ilişkileri sürdürürler. Parti adına dava açma ve davada husumet yetkisi MK'ye aittir. Diğer görevleri, yetki ve sorumlulukları MK tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.

Genel Başkan Yardımcıları, Genel Başkan'ın görevlendirmesiyle parti adına açıklamalarda bulunur, görüşmeler yapar ve Genel Başkan'ın bulunmadığı yerlerde partiyi temsil eder. Genel Başkan Yardımcıları, gerekli görüldüğü hallerde MK tarafından görevden alınabilir. MK görevden aldığı Genel Başkan Yardımcısı'nın yerine yenisini seçer.

Partinin dönemsel politik hat ve eylemlerinin belirlenmesi ve yönetilmesini görevini yürütür.

Partinin, yurt çapında ve yurtdışında örgütünün genişlemesi ve örgütlülüğün pekişmesi için çalışmalar yapar. Parti Gençlik Örgütü, Kadın Örgütü, İşçi Örgütü'nün çalışmalarını koordine eder.

MK, alacağı kararlar doğrultusunda yeni alan örgütü tanımları yapabilir, bunlara ilişkin tüm hususlar Merkez Komite tarafından çıkarılacak yönetmeliklerle ayrıca belirtilir.

İl, ilçe, belde, yurtdışı, alan örgütü sorumluları ve organları MK'nin kararları doğrultusunda çalışır. MK dışındaki tüm organ ve sorumlular MK'ye düzenli rapor ve bilgi vermekle yükümlüdür.

MK Genel Başkan'a düzenli olarak rapor vermekle yükümlüdür.

Parti Meclisi (PM) toplantısının gündemini belirler. Toplantıya çağırır, yapılacak çalışmalar için ön hazırlıkları yapar.

Siyasi Büro ve Parti Meclisi (PM)'nin ortak yapacağı toplantıların planlamasını yapar, gündemini oluşturur, ön hazırlıklarını yapar.

Genel Sekreter:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Partinin merkezi organlarıyla İl ve İlçe Örgütleri arasında irtibatı sağlar. MK'nin günlük çalışmasında uyum ve koordinasyonu sağlar. Partinin merkezi organlarının yayınladığı genelgeleri, aldığı kararları İl ve İlçe

Örgütleri'ne iletir. İl ve İlçe Örgütleri'nin program, tüzük, kongre kararları ve merkezi politikalar doğrultusunda çalışmasını denetler. Parti Meclisi (PM), MK toplantılarının gündemini hazırlar. MK ve Parti Meclisi (PM) üyelerini toplandı yer, gün ve gündemini belirterek toplantıya çağırır. Partinin ittifak ilişkileri kurduğu diğer siyasi parti, kurum ve kuruluşlarla gerek merkezi gerek iller düzeyinde ilişkilerin yürütülmesini ve denetlenmesini sağlar. Genel Başkan'a çalışmalarıyla ilgili düzenli raporlar vermekle yükümlüdür.

Merkezi Örgütlenme Sorumlusu:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Partinin mevcut il, ilçe ve belde yurtdışı örgütlerinin faaliyetlerinin merkezi politikalara göre düzenlenmesini sağlar. Mevcut il, ilçe ve beldelerde yeni parti üyelerinin kazanılmasını sağlayacak düzenlemeleri denetler. Parti il, ilçe ve belde örgütünün bulunmadığı yerlerde parti örgütünün kurulması için gerekli çalışmaları yürütür. Yeni kurulacak il, ilçe ve belde örgütleriyle parti adına ilişkileri yürütür ve gerekli görevlendirmelerin yapılmasını sağlar. Gerekli gördüğü durumlarda örgütlenme faaliyetlerinin merkezi politikalar ışığında ve düzenli bir şekilde yürütülmesini sağlamak üzere genelgeler yayınlar. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Merkez Komite'ye çalışmalarıyla ilgili düzenli rapor vermekle yükümlüdür. Merkezi Örgütlenme Komitesi toplantılarına başkanlık eder.

Merkezi Propaganda Sorumlusu:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti faaliyetlerinin yurt içi ve yurt dışında propaganda-sını yapmak üzere tüm iletişim araçlarında kullanılacak propaganda materyallerin hazırlanması; partinin merkezi politikalarını yaygınlaştırmak amacıyla süreli yayın organlarının hazırlanması ve basılması; tüm parti örgütlerine basılı materyallerin ulaştırılması ve dağıtılmasının sağlanması; partinin il, ilçe ve belde örgütlerinin bulunmadığı bölgelere propaganda materyallerinin dağıtımının sağlanması; tüm il, ilçe ve beldelerdeki parti bürolarında iç ve dış mekan düzenlemelerinin merkezi bir şekilde ele alınmasının denetlenmesi; partinin resmi sitesinin oluşturulması ve bu sitenin politik ve görsel içeriğinin belirlenmesi; partinin politik hat olarak önüne koyduğu gündemlerin propaganda edilmesi için gerekli önerilerin MK'ye sunulması görevlerini yürütür. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Merkez Komite'ye çalışmalarıyla ilgili düzenli rapor vermekle yükümlüdür. Merkezi Propaganda Komitesi toplantılarına başkanlık eder.

Merkezi Mali İşler Sorumlusu:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK

toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti gelir ve giderlerini planlamak, gelir kaynaklarını geliştirmek ve harcamaları dikkatli bir şekilde yapmakla görevlidir. Parti üye aidatlarına ilişkin giderlere göre planlama yapmak üzere gerekli düzenlemeleri yapar ve ihtiyaç halinde genelgeler yayınlar. İl yönetim kurullarında görevli mali işler sorumlularını ve aidatların toplanmasını denetler. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Merkez Komite'ye çalışmalarıyla ilgili düzenli rapor vermekle yükümlüdür. Merkezi Mali Komite toplantılarına başkanlık eder.

Merkezi Hukuk Sorumlusu:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri:

Partinin her türlü hukuki işlerini düzenler ve takip eder. Gerekli durumlarda partiyi davalarda temsil eder veya temsil edilmesini sağlar. Hukukçularla temasa geçerek görüş alır ve uygular. Alan örgütlerinin hukuk işlerine de bakar. Genel Merkez'e ait tüm defterlerin, kesin hesapların ve üyelik bilgilerinin düzenli tutulmasını sağlar. Tüm resmi kurumlarla görüşmeleri parti adına yapar, kurulacak ilişkileri denetler. İl yönetim kurullarında görevli hukuk sorumlularını denetler, defterlerin düzenli tutulmasını, partiye ait tüm resmi belgelerin eksiksiz bulundurulmasını denetler. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Merkez Komite'ye çalışmalarıyla ilgili düzenli rapor vermekle yükümlüdür. Merkezi Hukuk Komitesi toplantılarına başkanlık eder.

Merkezi Dağıtım Sorumlusu:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri:

Parti yayınlarının dağıtılmasından sorumludur. Yayınların partinin il ve ilçe örgütlerinin olduğu ve olmadığı bölgelerde en geniş biçimde dağıtılmasını sağlar. Dağıtımın yaygınlaştırılması için yöntemler geliştirir. İl dağıtım sorumlularını denetler. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Merkez Komite'ye çalışmalarıyla ilgili düzenli rapor vermekle yükümlüdür. Merkezi Dağıtım Komitesi toplantılarına başkanlık eder.

Merkezi Kadın Örgütü Sorumlusu:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti kadın örgütünün merkezi politikalarını oluştur-

mak ve yürütmektir. EHP'li Kadınlar adına açıklamalar, görüşmeler yapar. Gerekli gördüğü durumlarda parti kamuoyuna veya tüm halka duyurulacak genelgeler yayınlar. Parti kadın örgütünün merkezi politikaları ışığında tüm il, ilçe ve belde örgütlerinde faaliyetler örgütlenmesini denetler. Merkezi Kadın Sekreteryası toplantılarına başkanlık yapar. Toplantıların tarihi, gündemleri ve içeriğinin oluşturulmasından sorumludur. EHP'li Kadınlar'ın bir bileşeni olduğu kadın kurtuluş hareketi içerisinde yer alan ittifaklarla ilişkileri yürütür ve parti kadın örgütünü temsil eder. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Merkez Komite'ye düzenli olarak parti kadın örgütünün faaliyetleriyle ilgili raporlar verir. Merkezi Kadın Örgütü Sorumlusu, aynı zamanda Genel Başkan Yardımcısı'dır. Bu görevi gereği, yalnızca kendi alan örgütüne ait kararların değil, aynı zamanda MK'nin tüm kararlarının hayata geçirilmesinden de sorumludur.

Merkezi Gençlik Örgütü Sorumlusu:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti gençlik örgütünün merkezi politikalarını oluşturmak ve yürütmektir. EHP Gençliği adına açıklamalar, görüşmeler yapar. Gerekli gördüğü durumlarda parti kamuoyuna veya tüm halka duyurulacak genelgeler yayınlar. Parti gençlik örgütünün merkezi politikaları ışığında tüm il, ilçe ve belde örgütlerinde faaliyetler örgütlenmesini denetler. Merkezi Gençlik Sekreteryası toplantılarına başkanlık yapar. Toplantıların tarihi, gündemleri ve içeriğinin oluşturulmasından sorumludur. EHP Gençliği'nin bir bileşeni olduğu gençlik hareketi içerisinde ittifak ilişkilerini yürütür ve parti gençlik örgütünü temsil eder. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Merkez Komite'ye düzenli olarak parti gençlik örgütünü faaliyetleriyle ilgili raporlar verir. Merkezi Gençlik Örgütü Sorumlusu, aynı zamanda Genel Başkan Yardımcısı'dır. Bu görevi gereği, yalnızca kendi alan örgütüne ait kararların değil, aynı zamanda MK'nin tüm kararlarının hayata geçirilmesinden de sorumludur.

Merkezi İşçi Örgütü Sorumlusu:

a) Seçimi: Büyük Kongre tarafından MK'nin seçiminden sonra yapılan ilk MK toplantısında görev tanımı yapılarak MK'ye seçilen Genel Başkan Yardımcıları arasından, MK'nin salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri:

Partinin sınıf çelişkilerinin ortadan kaldırılması ve işçi sınıfının haklarını alması doğrultusunda parti programında da belirtilen politikalarının hayata geçirilmesini sağlar. İşçilerin çalışma alanlarında yaşanan sorunları değerlendirerek bunların karşısında hak kazanıcı politikalar üretir. İşçiler arasında parti örgütlenmesinin ve propagandasının yaygınlaşmasını sağlayacak politikalar ve araçlar geliştirir. Bu doğrultuda kurulan platform, dernek vb. çalışmalarda yer alır.

MERKEZ KOMİTE'YE BAĞLI KOMİTELER

12.Madde

A.KOMİTELER

Merkezi Örgütlenme Komitesi: Partinin örgütlü olduğu il, ilçe ve beldelerde yeni üyeler kazanması, parti örgütünün bulunmadığı il, ilçe ve beldelerde ise parti örgütünün kuruluş çalışmalarının yürütülmesi için gerekli planlamaları yapar. Başkanı Merkezi Örgütlenme Sorumlusu'dur. Komite üyeleri Merkezi Örgütlenme Sorumlusu'nun verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüdür. Ayda en az bir kere toplanır. Merkez Komite'ye düzenli rapor verir. Komite üyelerinin görev tanımları tüzüğün ilgili bölümlerinde yapılmıştır. Merkezi Örgütlenme Komitesi'nde yer alan üyeler:

- › Merkezi Örgütlenme Sorumlusu
- › Merkezi Kadın Örgütlenme Sorumlusu
- › Merkezi Gençlik Örgütlenme Sorumlusu
- › Merkezi İşçi Örgütlenme Sorumlusu
- › İl Örgütlenme Sorumluları

Merkezi Propaganda Komitesi: Partinin merkezi politikalarının propaganda edilmesi için gerekli her türlü görsel ve yazılı propaganda materyalinin hazırlanması, parti web sitesinden yapılan yayınların komite sorumlusu denetiminde güncellenmesi, parti dergilerinin hazırlanması ve illere dağıtım görevlerinden sorumludur. Başkanı Merkezi Propaganda Sorumlusu'dur. Komite üyeleri Merkezi Propaganda Sorumlusu'nun verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüdür. Ayda en az bir kere toplanır. Merkez Komite'ye düzenli rapor verir. Komite üyelerinin görev tanımları tüzüğün ilgili bölümlerinde yapılmıştır. Merkezi Propaganda Komitesi'nde yer alan üyeler:

- › Merkezi Propaganda Sorumlusu
- › Merkezi Kadın Propaganda Sorumlusu
- › Merkezi Gençlik Propaganda Sorumlusu
- › Merkezi İşçi Propaganda Sorumlusu
- › İl Propaganda Sorumluları

Merkezi Mali İşler Komitesi: Partinin gelir ve giderlerinin merkezi olarak planlanmasından, yaratılmasından, takibinden, denetlenmesinden sorumludur. Başkanı Merkezi Mali İşler ve Hukuk Sorumlusu'dur. Komite üyeleri Merkezi Mali İşler Sorumlusu'nun verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüdür. Ayda en az bir kere toplanır. Merkez Komite'ye düzenli rapor verir. Komite üyelerinin görev tanımları tüzüğün ilgili bölümlerinde yapılmıştır.

- › Merkezi Mali İşler Sorumlusu
- › Merkezi Kadın Mali İşler Sorumlusu
- › Merkezi Gençlik Mali İşler Sorumlusu
- › Merkezi İşçi Mali İşler Sorumlusu
- › İl Mali İşler Sorumluları

Merkezi Hukuk Komitesi: Partinin hukuki tüm işlerinin planlanmasından, resmi kurumlarla ilişkilerden, evrak ve defterlerin tutulmasından sorumludur. Başkanı Merkezi Hukuk Sorumlusu'dur. Komite üyeleri Merkezi Hukuk Sorumlusu'nun verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüdür. Ayda en az bir kere toplanır. Merkez Komite'ye düzenli rapor verir. Komite üyelerinin görev tanımları tüzüğün ilgili bölümlerinde yapılmıştır.

- › Merkezi Hukuk Sorumlusu
- › Merkezi Kadın Hukuk Sorumlusu
- › Merkezi Gençlik Hukuk Sorumlusu
- › Merkezi İşçi Hukuk Sorumlusu
- › İl Hukuk Sorumluları

Merkezi Dağıtım Komitesi : Parti yayınlarının yaygın biçimde dağıtılmasından sorumludur. Başkanı Merkezi Dağıtım Sorumlusu'dur. Komite üyeleri Merkezi Dağıtım Sorumlusu'nun verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüdür. Ayda en az bir kere toplanır. Merkez Komite'ye düzenli rapor verir. Komite üyelerinin görev tanımları tüzüğün ilgili bölümlerinde yapılmıştır.

- › Merkezi Dağıtım Sorumlusu
- › İl Dağıtım Sorumluları

SİYASİ BÜRO

13.Madde

Partinin en yetkili organlarında görev ve sorumluluk almış; program ve tüzük doğrultusunda görev sürelerini tamamlamış; seçimlerde rotasyon uygulaması ve diğer imkânsızlıklar nedeniyle yetkili organlara aday olamayan yöneticilerden oluşur.

a. Seçimi ve Oluşumu: Siyasi Büro, Merkez Komite tarafından seçilir. En az 3 kişiden meydana gelir. Siyasi Büro, ilk Merkez Komite toplantısında en az 3 Merkez Komite üyesinin isim önerisi yapmasının ardından açık oylama yapılarak seçilir. Siyasi Büronun 3 kişiden fazla olup olmayacağına Merkez Komite karar verir.

b.Görevleri: Parti merkezi politikalarının oluşturulmasında danışılan ve katkı sunan bir bürodur. Parti politikalarının sürekliliğini sağlamak üzere, geçmiş zamanlardaki bilgi ve deneyimlerin aktarılmasında görevlidir.

PARTİ MECLİSİ

14. Madde

a) Seçimi ve Oluşumu: Genel Başkan, Merkez Komite, Siyasi Büro ve İl Başkanları Parti Meclisi'nin doğal üyeleridir. Genel Başkan PM'nin başkanıdır. Doğal üyeler dışında Büyük Kongre tarafından seçilecek 20 asil, 10 yedek üyeden oluşur.

b) Görev ve Yetkileri: Partinin merkezi politikalarının güncel siyasal değerlendirmeler ışığında belirlemesi ve hayata geçirilmesi görevlerini yürütür. Mer-

kez Komite'nin kararları doğrultusunda çalışır. En az ayda bir kez toplanır.

PARTİ DANIŞMA MECLİSİ

15. Madde

Genel Başkan, MK, SB, PM, Merkez Disiplin Kurulu üyeleri, partili milletvekilleri ve bakanlar, İl Başkanı ve İl Yönetim Kurulu üyeleri, İl Disiplin Kurulu üyeleri, İlçe Başkanı ve İlçe Yönetim Kurulu üyeleri, Belde Örgütü yöneticileri, Parti Temsilcileri, partili Belediye Başkanları, illerin Büyük Kongre delegeleri ve Parti Danışma Konferansı delegeleri, toplumsal ve meslek örgütlerinde yönetici ve temsilci olan partililerden oluşur.

Parti Danışma Meclisi, parti politikaları ile ilgili her konuda , PM ve MK'ye öneri niteliğinde kararlar alabilir.

Parti Danışma Meclisi, ihtiyaç duyulduğunda MK'nin kararıyla toplanır. Çalışma esasları MK tarafından çıkarılacak bir yönetmelik ile belirlenir.

İL KONGRESİ

16. Madde

İl Kongresi sayısı 600'ü geçmeyecek şekilde ilçe kongrelerince seçilen delegelerden ve doğal delegelerden oluşur. İl Yönetimi ve İl Disiplin Kurulu üyeleri ile o ilin partili milletvekilleri İl Kongresinin doğal delegeleridir. İlçe kongrelerinde seçilecek delegelerin sayısal oranı İl Yönetimleri tarafından belirlenir.

İl Kongresi olağan olarak iki yılda bir, İl Yönetimi tarafından saptanan gün, yer ve gündemle toplanır. Olağanüstü İl Kongresi ise İl Yönetimi'nin kararı ve bu kararın Merkez Komite tarafından onaylanmasıyla toplanır.

İl kongresi, ilin Büyük Kongre delegelerini, İl Başkanı'nı, İl Yönetim Kurulu'nu ve İl Disiplin Kurulu'nu seçer.

İL BAŞKANI VE İL YÖNETİM KURULU

17. Madde

a) İL BAŞKANI:

1. Seçimi: İl Kongresi tarafından gizli oyla, kongrede hazır bulunan delege tam sayısının salt çoğunluğu ile seçilir. İlk oylamada sonuç alınmazsa, ilk oylamada en çok oyu alan iki adayın katılacağı ikinci oylama sonucunda en çok oyu alan seçilir.

2. Görev ve Yetkileri: MK kararları ışığında il örgütündeki faaliyetlerin yürütülmesinden sorumludur. , PM'da yer alır. İl düzeyinde partiyi temsil eder. Resmi kurumlarla kurulacak ilişkilerden, parti defterlerinin ve evraklarının, yapılacak kongrelerin, üyelik kayıtlarının usulüne uygun şekilde düzenlenmesinden İl Başkanı sorumludur. İline bağlı olan ilçelerde ilçe başkanları ile bu konuları denetler. Kültür Sanat veya başka bir alan ile ilgili kurulacak komite, komisyonları denetler, sorumluluğunu yürütür. İl Yönetim Kurulu toplantılarına başkanlık eder, toplantı tarihi, yeri ve gündemlerini hazırlar. Genel Sekreter'e il, ilçe ve beldeler düzeyinde yürütülen faaliyetlerle ilgili düzenli raporlar verir.

İl Başkanı, İl Sekreteri ve İl Örgütlenme Sorumlusu, İlçe Başkanları, İlçe Sekreterleri ve İlçe Örgütlenme Sorumluları ile en az ayda bir kere, düzenli siyasi ve örgütsel değerlendirme toplantıları yapar.

b)İL YÖNETİM KURULU:

1. Seçimi ve oluşumu: İl Başkanı, sekreterlik, örgütlenme, propaganda, mali, hukuk, dağıtım sorumluluğu ve il alan örgütü sorumluları (İl Kadın Sorumlusu, İl Gençlik Sorumlusu, İl İşçi Sorumlusu ve varsa Merkez Komite tarafından görev tanımı yapılmış diğer alan sorumluları) arasından gerekli görülenlerden oluşur.

İl Yönetim Kurulu, İl Kongresi tarafından seçilir, 7 üyeden oluşur. İl Yönetim Kurulu sayısı, alan örgütlerinin tamamının örgütlü olduğu illerde görülen ihtiyaç üzerine adayların olması halinde Merkez Komite tarafından artırılabilir.

İl Yönetim Kurulu seçildikten sonra yapılacak ilk İl Yönetim Kurulu toplantısında il sekreteri, il saymanı, il örgütlenme sorumlusu, il propaganda sorumlusu, il hukuk sorumlusu, il dağıtım sorumlusu ve gerekli görülen il alan örgütü sorumluları (İl Kadın Sorumlusu, İl Gençlik Sorumlusu, İl İşçi Sorumlusu ve varsa Merkez Komite tarafından diğer alan sorumluları) görev dağılımı yapılır.

İl üyeleri arasından, İl Yönetim Kurulu çalışmalarına yardımcı olmak üzere sayıları 2'yi geçmemek üzere il konferansı tarafından fahri danışmanlar tespit edilir.

İl Başkanlığı'nın boşalması halinde İl Yönetim Kurulu kendi arasından bir geçici başkan seçer ve 45 gün içinde olağanüstü kongreye gider.

2. Görev ve Yetkileri: İlde yürütülecek parti faaliyetlerinin, merkezi politikalar ışığında planlanmasından sorumludur. İl Başkanı ile birlikte çalışacak yöneticilerden oluşur.

İl Yönetim Kurulu olağan olarak haftada en az bir kere toplanır. Toplantı gündemlerini il başkanı hazırlar. Hazır bulunan üyelerin en az 1/5'inin istemiyle gündeme yeni maddeler tartışmasız eklenir.

İl Yönetim Kurulu kararları üye sayısının salt çoğunluğu ile alınır. Kararlar üye tam sayısının 1/5'inin talebi ile yeniden müzakere edilebilir. Olağanüstü toplantılar il başkanı veya 1/5 üyenin talebi ile yapılır.

İl Yönetim Kurulu, ildeki parti çalışmalarını Tüzük, Program, Büyük Kongre, Merkez Komite, Parti il ve İlçe Konferans kararları ışığında değerlendirir, tam yetki ve inisiyatifle karar alıp yürütür. Bu bağlamda gerekli gördüğü yerel politikaları oluşturup, Merkez Komite'nin onayıyla uygulamaya koyar. Kongrelerin gündemini, çalışma raporu ve bütçesini hazırlar. Toplumsal alanlara ilişkin parti çalışmalarının yürütülmesi ve politikaların oluşturulmasının araçları olarak komite, komisyon, çalışma grupları kurar. Partinin günlük etkinliklerini gerçekleştirmek, düşünce ve politika üretmek amacıyla komiteler kurar. Gereksinim duyulan konularda parti üyesi olan veya olmayan kişilerin katıldığı danışma kurulları oluşturur.

İl Sekreteri:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İl Başkanı'nın bulunmadığı durumlarda İl Başkanı'nı temsil eder. İl Yönetim Kurulu'nun koordineli çalışmasını sağlar. İlçe ve belde örgütleri ile irtibatı sağlar. İl Başkanı'na düzenli olarak rapor verir.

İl Örgütlenme Sorumlusu:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İl örgütüne ve mevcut ilçe ve belde örgütlerine yeni üyeler kazanmak üzere yapılacak faaliyetleri yürütür. İlçe ve belde örgütü bulunmayan yerlerde parti örgütünün kurulması için gerekli çalışmaları yürütür. Merkezi olarak yürütülen örgütlenme faaliyetlerinin il, ilçe ve beldeler düzeyinde hayata geçirilmesini sağlar. Tüm ilçe ve belde örgütündeki çalışmalardan esastan sorumludur, ilçe ve belde örgütlerinin faaliyetleriyle ilgili İl Yönetim Kurulu'na düzenli olarak rapor verir. Merkezi Örgütlenme Komitesi'nde yer alır. İl, ilçe ve beldelerdeki parti faaliyetlerine ilişkin Merkezi Örgütlenme Sorumlusu'na ve İl Başkanı'na rapor verir.

İl Propaganda Sorumlusu:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Merkezi propaganda materyallerinin ve merkezi yayın organlarının il, ilçe ve beldelerde yaygın bir şekilde kullanılmasını sağlar. İlde yürütülen faaliyetlerin parti web sitesinden ve partinin basılı yayın organlarından propaganda edilmesini sağlar. İl, ilçe ve beldeler düzeyinde yapılacak parti faaliyetlerinde oluşturulan politik hattın propaganda edilmesine ilişkin önerileri İl Yönetim Kurulu'na sunar. Merkezi Propaganda Komitesi'nde yer alır. Merkezi Propaganda Sorumlusu'na ve İl Başkanı'na rapor verir.

İl Mali İşler Sorumlusu:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İl düzeyindeki gelir giderlerin planlanmasından sorumludur. Aidatların disiplinli bir biçimde toplanmasını sağlar. Merkezi Mali İşler Komitesi'nde yer alır. Merkezi Mali İşler Sorumlusu'na ve İl Başkanı'na rapor verir.

İl Hukuk Sorumlusu:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İl düzeyinde tüm evrakların ve defterlerin tutulmasını

dan, partinin il düzeyindeki hukuki işlerinin yürütülmesinden sorumludur. Merkezi Hukuk Komitesi'nde yer alır. Merkezi Hukuk Sorumlusu'na ve İl Başkanı'na rapor verir.

İl Dağıtım Sorumlusu:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti yayınlarının ilde dağıtılmasından, yayınlarla ilgili gerekli gelir-gider hesaplarının tutulmasından sorumludur. Merkezi Dağıtım Komitesi'nde yer alır. Merkezi Dağıtım Sorumlusu'na ve İl Başkanı'na rapor verir.

İl Kadın Sorumlusu:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İl kadın örgütünü yönetir. Kadın örgütünün merkezi politikalarının il, ilçe ve beldeler düzeyinde hayata geçirilmesi görevini yürütür. İl düzeyinde EHP'li Kadınlar'ı temsil eder, Merkezi Kadın Sorumlusu'nun onayıyla açıklamalarda bulunur. İl kadın örgütü toplantılarının düzenli bir biçimde yapılmasından ve yönetiminden sorumludur. İlçe ve beldelerde kadın örgütü faaliyetlerinin hayata geçirilmesi, gerekirse sorumlular belirlenmesi görevlerini yürütür. Merkezi Kadın Sekreteryası'nda yer alır. İl Başkanı'na ve Merkezi Kadın Sorumlusu'na düzenli olarak rapor verir.

İl Gençlik Sorumlusu:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İl gençlik örgütünü yönetir. Gençlik örgütünün merkezi politikalarının il, ilçe ve beldeler düzeyinde hayata geçirilmesi görevini yürütür. Gerekli gördüğü durumlarda ilde bulunan üniversitelerde ve gençliğin diğer örgütlenme alanlarında sorumlular belirlenmesini sağlar. İl düzeyinde EHP Gençliği'ni temsil eder, Merkezi Gençlik Sorumlusu'nun onayıyla açıklamalarda bulunur. İl gençlik örgütü toplantılarının ve gençliğin örgütlü olduğu diğer alanlarda parti gençlik örgütü toplantılarının düzenli bir biçimde yapılmasından ve yönetiminden sorumludur. İlçe ve beldelerde gençlik örgütü faaliyetlerinin hayata geçirilmesi, gerekirse sorumlular belirlenmesi görevlerini yürütür. Merkezi Gençlik Sekreteryası'nda yer alır. İl Başkanı'na ve Merkezi Gençlik Sorumlusu'na düzenli olarak rapor verir.

İl İşçi Sorumlusu:

a) Seçimi: İlk İl Yönetim Kurulu toplantısında, il yönetim kurulunun salt çoğunluğunun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İl genelinde işçiler arasında partinin yayılmasını sağlayacak çalışmalar yürütür. İlde yaşanan gelişmeleri değerlendirerek işçilerin çalışma alanlarındaki sorunlara yönelik politikalar üretir. Merkezi İşçi Komite-

si'nde yer alır. Merkezi İşçi Örgütü Sorumlusu'na ve İl Başkanı'na rapor verir.

İL DANIŞMA MECLİSİ

18. Madde

İl Başkanı, İl Yönetim Kurulu, İl Disiplin Kurulu, İlçe Başkanları, İlçe Yönetim Kurulu üyeleri, Belde Örgütü yöneticileri, İl Kongresi ve İl Danışma Konferansı delegeleri, İl Milletvekilleri, Merkez Komite üyeleri, İl Büyük Kongresi ve Parti Danışma Konferansı delegeleri, partili Belediye Başkanları, Büyükşehir Belediye Meclis üyeleri ve İl Genel Meclis üyeleri, toplumsal ve mesleki kurumlarda yönetici ve temsilcilik yapan parti üyeleri, parti örgütleri tarafından tespit edilip çağrılacak partisiz yurttaşların katılımıyla ve İl Yönetim Kurulu kararıyla ihtiyaç duyulduğunda toplanır. İl Danışma Meclisi, İl Yönetim Kurulu'na tavsiye niteliğinde kararlar alır ve ilin çeşitli sorunları üzerine görüş ve öneriler oluşturur.

İL ÜYELERİ VE PARTİSİZ YURTTAŞLAR KONFERANSLARI

19. Madde

İl Yönetim Kurulu, tartışacağı ve karar alacağı konularda gerekli gördüğü uzman, bilim insanı, gazeteci, yazar, vb. kişilerin de bilgisine başvurulamak üzere çağrılı olduğu, tüm parti üyeleri ile isteyen partisiz yurttaşların da tartışmacı ve izleyici olarak katılacağı, İl Üye ve Partisiz Yurttaşlar Konferansları toplayabilir. Bu konferansların görüş alışverişi, tartışma ve kararları İl Yönetim Kurulu için tavsiye niteliğindedir. Konferanslar için gerekli yönetmelik MK tarafından çıkarılır.

PARTİ İL ÖRGÜTÜ TOPLANTISI

20. Madde

İl Yönetim Kurulu ve İlçe Yönetim Kurulu üyelerinin ve MK'nin ildeki üyelerinin katılımı ile en az üç ayda bir toplanır. İl ve İlçe Örgütlerinin çalışmalarını değerlendirir ve MK'nin kararları ışığında yerel politika önerilerini oluşturur.

İLÇE KONGRESİ

21. Madde

İlçe Kongresi o ilçeye bağlı tüm üyelerden oluşur. Eğer ilçe üyelerinin toplam sayısı 400'ü aşacak olursa, İl Yönetimi o ilçede kaç ilçe kongresi delegesi seçileceğini ve seçim şeklini belirler. İlçe Yönetimi Kurulu üyeleri İlçe Kongresinin doğal delegeleridir.

İlçe Kongresi İlçe Başkanı ve İlçe Yönetimi ve İl Kongresi'ne gönderilecek delegeleri seçer.

İlçe Kongresi olağan olarak iki yılda bir, İl Yönetimi tarafından belirlenen kongre dönemi içinde toplanır. İlçe Kongresi'nin gün, yer ve gündemi İlçe Yönetimi tarafından belirlenir. Olağanüstü İlçe Kongresi ise İlçe Yönetimi'nin kararı ve bu kararın İl Yönetimi ve Merkez Komite tarafından onaylanmasıyla toplanır.

İLÇE BAŞKANI VE İLÇE YÖNETİM KURULU

22.Madde

a.İLÇE BAŞKANI:

1. Seçimi: İlçe Kongresi'nde gizli oy ve kongrede hazır bulunan delege sayısının salt çoğunluğu ile seçilir. İlk oylamada sonuç alınmaz ise ilk oylamada en çok oyu alan iki adayın katılacağı ikinci oylamada en çok oyu alan seçilir.

2. Görev ve Yetkileri: Merkez Komite ve İl Yönetim Kurulu kararları ışığında ilçe örgütündeki faaliyetlerin yürütülmesinden sorumludur. İlçe düzeyinde partiyi temsil eder. Resmi kurumlarla kurulacak ilişkilerden, parti defterlerinin ve evraklarının, yapılacak kongrelerin, üyelik kayıtlarının usulüne uygun şekilde düzenlenmesinden İlçe Başkanı sorumludur. Haftada en az bir kere toplanır. İlçesine bağlı olan beldelerde ilçe başkanları ile bu konuları denetler. İlçe Yönetim Kurulu toplantılarına başkanlık eder, toplantı tarihi, yeri ve gündemlerini hazırlar. İl Başkanı'na düzenli raporlar verir.

b.İLÇE YÖNETİM KURULU

1. Seçimi ve Oluşumu: İlçe Başkanı, İlçe sekreterlik, örgütlenme, propaganda, mali sorumluluk görevlerinden sorumlu İlçe Başkan Yardımcıları'ndan oluşur. İlçe yönetim kurulu ilçe kongresi tarafından seçilir, 5 asil üyeden oluşur. İlçe Yönetim Kurulu üye sayısı, alan örgütlerinin örgütlü bulunduğu ilçelerde gerekli görülen lüzum üzerine Merkez Komite tarafından artırılabilir.

İlçe Yönetim Kurulu seçildikten sonra yapılacak ilk İlçe Yönetim Kurulu toplantısında ilçe sekreteri, ilçe saymanı, ilçe örgütlenme sorumlusu ve ilçe propaganda sorumlusu görev dağılımı yapılır.

2. Görev ve Yetkileri: İlçede yürütülecek parti faaliyetlerinin, merkezi politikalar ışığında planlanmasından sorumludur. İlçe Başkanı ile birlikte çalışacak İlçe Başkan Yardımcıları'ndan oluşur.

İlçe Yönetim Kurulu ilçedeki parti çalışmalarını Tüzük, Program, Büyük Kongre, MK, Parti İl ve İlçe Konferansları ışığında değerlendirir, tam yetki ve inisiyatifle karar alıp yürütür. Bu bağlamda İl Yönetim Kurulu ve Merkez Komite'nin onayıyla yerel politikalar oluşturup uygulamaya koyar. Toplumsal alanlara ilişkin parti çalışmalarının yürütülmesi ve politikaların oluşturulmasının araçları olarak komite, komisyon, çalışma grupları kurar. Partinin günlük etkinliklerini gerçekleştirmek, düşünce ve politika üretmek amacıyla komiteler kurar. Gereksinim duyulan konularda parti üyesi olan veya olmayan kişilerin katıldığı Danışma Kurulları oluşturur.

İlçe Sekreteri:

a)Seçimi: İlçe Yönetim Kurulu oluştuktan sonra yapılan ilk İlçe Yönetim kurulu toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri:

İlçe Başkanı'nın bulunmadığı durumlarda İlçe Başkanı'nı temsil eder. İlçe Yönetim Kurulu'nun koordineli çalışmasını sağlar. İlçe örgütünün merkezi or-

ganlar, il örgütü ve ayrıca ilçedeki belde örgütleri ile irtibatını sağlar. İlçe Başkanı'na rapor verir.

İlçe Örgütlenme Sorumlusu:

a) Seçimi: İlçe Yönetim Kurulu oluştuktan sonra yapılan ilk İlçe Yönetim kurulu toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İlçe örgütüne ve mevcut belde örgütlerine yeni üyeler kazanmak üzere yapılacak faaliyetleri yürütür. Belde örgütü bulunmayan yerlerde belde örgütünün kurulması için gerekli çalışmaları yürütür. İlçe Başkanı'na ve İl Örgütlenme Sorumlusu'na rapor verir.

İlçe Propaganda Sorumlusu:

a) Seçimi: İlçe Yönetim Kurulu oluştuktan sonra yapılan ilk İlçe Yönetim kurulu toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Merkezi propaganda materyallerinin ve merkezi yayın organlarının ilçe ve beldelerde yaygın bir şekilde kullanılmasını sağlar. İlçede yürütülen faaliyetlerin parti web sitesinden ve partinin basılı yayın organlarından propaganda edilmesini sağlar. İlçe Başkanı'na ve İl Propaganda Sorumlusu'na rapor verir.

İlçe Mali Sorumlusu:

a) Seçimi: İlçe Yönetim Kurulu oluştuktan sonra yapılan ilk İlçe Yönetim kurulu toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İlçe düzeyindeki gelir giderlerin planlanmasından sorumludur. Aidatların disiplinli bir biçimde toplanmasını sağlar. İlçe Başkanı'na ve İl Mali Sorumlusu'na rapor verir.

İlçe Alan Örgütü Sorumluları:

a) Seçimi: İlçede alan örgütlerinin varlık koşullarına göre uygun görülürse İlçe Yönetim Kurulu üyeleri arasından seçilirler.

b) Görev ve Yetkileri: İl alan örgütü sorumlularının tanımı ışığında ilçe alan örgütü sorumlularının görev tanımları MK tarafından yapılır.

İLÇE DANIŞMA ORGANLARI

23. Madde

a. İlçe Danışma Meclisi:

İlçe Başkanı, İlçe Yönetim Kurulu üyeleri, Belde Örgütü yöneticileri, partili Belediye Başkanı, Belediye Meclisi ve İl Genel Meclisi üyeleri, ilçenin İl Kongresi ve İl Danışma Konferans delegeleri, yerleşim ve çalışma birimi temsilcileri, toplumsal ve mesleki örgütlerde yönetici ve temsilci olan partililer ve parti örgütleri tarafından tespit edilip çağrılacak partisiz yurttaşların katılımıyla ve İlçe Yönetim Kurulu kararıyla ihtiyaç duyulduğunda toplanır. İlçe Danışma Meclisi,

ilçe sorunları üzerine görüş ve öneriler oluşturur.

b.Yerleşim ve Çalışma Organları:

Parti, Tüzüğün 4. Maddesi çerçevesinde faaliyetlerini yerleşim ve çalışma alanlarını (sokak, mahalle, köy, işyeri vb.) temel alarak sürdürür. Parti çalışmalarını bu alanlarda yürüten en küçük parti birimi komitelerdir. Bu komiteler çalışma alanlarında (işyerleri) konseyler, yerleşim alanlarında ise meclisler oluşturmak üzere faaliyet yürütür. Çalışma ve yerleşim alanlarında oluşturulacak bu danışma organlarının çalışma esasları Merkez Komite tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

PARTİ İLÇE ÖRGÜTÜ TOPLANTISI

24.Madde

İlçe Yönetim Kurulu, Belde Örgütü yöneticileri, İlçe Üyesi Merkez Komite üyeleri ve İl Yönetim Kurulu üyeleri, Mahalle Komite ve Meclis Temsilcileri ile, İşyeri Komite ve Konsey Temsilcilerinden oluşur. 3 ayda bir toplanır. İlçe Örgütünün çalışmalarını değerlendirir ve İlçe Kongresi, İlçe Danışma Meclisi ve İlçe Danışma Konferansı kararları ışığında yerel politika önerileri oluşturur.

İLÇE ÜYELERİ VE PARTİSİZ YURTTAŞLAR KONFERANSLARI

25.Madde

İlçe Yönetim Kurulu, tartışacağı ve karar alacağı konularda gerekli gördüğü uzman, bilim insanı, gazeteci, yazar vb. kişilerin de görüşüne başvurulmak üzere çağrılı olduğu, tüm parti üyeleri ile isteyen partisiz yurttaşların da tartışmacı ve izleyici olarak katılacağı İlçe Üyeleri ve Partisiz Yurttaşlar Konferansları toplayabilir. Bu konferansların görüş alışverişi, tartışma ve kararları İlçe Yönetim Kurulu için tavsiye niteliğindedir.

BELDE ÖRGÜTÜ

26.Madde

İlçeye bağlı belediye örgütü kurulmuş beldelerde 3 parti üyesi tarafından oluşturulur. Belde Örgütü tümüyle İlçe Yönetim Kurulunun sorumluluğu altında, ona bağlı olarak çalışır. Doğrudan ilçenin üyesidir. Kongre yapmaz, zorunlu defterleri tutmaz.

BELDE ÜYELERİ VE PARTİSİZ YURTTAŞLAR KONFERANSLARI

27.Madde

Belde Örgütü, tartışacağı ve karar alacağı konularda gerekli gördüğü uzman, bilim insanı, gazeteci, yazar vb. kişilerin de görüşüne başvurmak üzere çağrılı olduğu, tüm parti üyeleri ve isteyen partisiz yurttaşların da tartışmacı ve izleyici olarak katılacağı Belde Üyeleri ve Partisiz Yurttaşlar Konferansları toplayabilir. Bu konferansların görüş alışverişi, tartışma ve kararları İlçe Yönetim Kurulu için tavsiye niteliğindedir.

PARTİ TEMSİLCİLİĞİ VE LOKALLERİ

28.Madde

a.Parti Temsilciliği:

Genel Merkez ya da ilgili yönetim kurulu, henüz İl, İlçe ve Belde Örgütü kurulmamış il veya ilçe merkezlerinde ve beldelerde başvuran yurttaşlara ilk elden parti hakkında bilgi vermek, Tüzük, Program ve parti yayınları ile rozet, flama vb. parti sembollerini satmak, dağıtmak, üyelik için başvuran yurttaşların giriş belgelerini kabul etmek ve böylece o yerde parti örgütünün kurulmasına olanak sağlamak amacı ile, bütünüyle ilgili yönetim kurulunun sorumluluğunda olmak üzere görevlendireceği bir parti üyesi eliyle Parti Temsilciliği oluşturabilir. O il, ilçe veya beldede parti örgütü kurulduğu anda temsilciliğin görevi sona erer. Ancak o il, ilçe veya belde örgütleri gerekli gördüğü mahalle vb. birimlerde parti temsilcilikleri açabilir.

b.Parti Lokali:

Partinin Genel Merkez, İl ve İlçe Örgütleri ihtiyaç duymaları halinde, buldukları bölgelerde lokal açabilirler.

c.Parti İrtibat Büroları

Temsilcilik, Lokal, İrtibat Büroları merkez komite tarafından açılır. Merkez Komite tarafından fesh edilebilir.

Yurtdışı Temsilcilikleri

Merkez Komite yurt dışındaki ülkelerde parti temsilcilikleri açabilir. Türkiye'deki örgütlenme anlayışı, Yurtdışı temsilcilikleri aracılığıyla partiye üye olanlar için de geçerlidir. Yurtdışı üyelikleri Merkez Komite bilgisi doğrultusunda kesinleşir. Yurtdışı temsilcilikleri üye aidatlarını Merkezi Mali İşler Sorumlusu'na iletirler.

Yurtdışı temsilcilikleri önceden Merkez Komite tarafından bildirilecek sayıda delege seçerek parti konferans ve kongrelerine gönderirler. Yurtdışıdaki üyeler de yurt içindeki üyeler kadar seçme ve seçilme hakkına sahiptirler.

Merkez Komite kendi içinde bir üyeyi Yurtdışı temsilcilikleri ile olağan teması yürütmek üzere görevlendirir.

YÖNETMELİKLER

29.Madde

- Büyük Kongre, İl ve İlçe Kongreleri'nde yapılacak seçimler ile Danışma Konferansları'nın çalışma esasları,
- Siyasi Partiler Kanunu'na ve Parti Tüzüğü'ne göre parti içinde yapılacak her kademedeki seçimlerin kural ve yöntemleri,
- Merkez Komite'nin iş bölümü, çalışma esasları ve usulleri,
- İhtiyaç duyulan diğer yönetmelikler, genelgeler, MK tarafından hazırlanır.

PARTİ DANIŞMA KONFERANSLARI

30.Madde

Parti Büyük Kongresi'ne, İl ve İlçe Kongreleri'ne siyasal kararlar ve seçimlerle ilgili tavsiyelerde bulunmak üzere toplanan merkez, il ve ilçe düzeyindeki danışma organlarıdır. Parti danışma konferanslarına Üyeler ve Fahri Üyeler katılır. Parti danışma konferanslarının amacı parti politikalarının en geniş üye katılımıyla oluşturulması ve bir tavsiye seçim listesinin Büyük Kongreye, İl ve İlçe Kongreleri'ne sunulmasıdır. Parti Danışma Konferansları'na Üyelerin ve Fahri Üyelerin hangi esaslar dahilinde katılacağı ve Parti Danışma Konferansları'nın çalışma şekli 27. maddede belirtilen seçim yönetmeliğince saptanır. Parti Danışma Konferansları; Büyük Kongre, İl ve İlçe Kongreleri öncesinde toplanır.

MECLİS GRUPLARI

31.Madde

TBMM Parti Grubu:

Partili Milletvekilleri'nce oluşturulur. Büyük Kongre kararları ve Parti Programı ve Merkez Komite kararları doğrultusunda yasama çalışması yapar. Genel Başkan meclis üyesi ise Grup Başkanı'dır. Görev ve yetkileri Grup İç Tüzüğü ile belirlenir.

Belediye ve İl Genel Meclisi Grupları:

Belediye Meclisleri ve İl Genel Meclisleri'ndeki partili üyeler kendi aralarında bir grup oluştururlar. Partili Belediye Başkanı bu grubun başkanıdır. Belediye Başkanı partili değil ise İl Başkanı, yokluğunda İlçe Başkanı grubun doğal başkanıdır. Meclis Grupları kendi içlerinde Başkan Vekili ve Sözcülerini seçer. İl ve İlçe Başkanları parti gruplarını bütçe, yıllık program ve faaliyet raporları görüşmeleri öncesi olmak üzere, bir yıl içinde en az üç kez toplantıya çağırırlar ve toplantıyı yönetirler.

PARTİ KADIN ÖRGÜTÜ

32.Madde

Emekçi Hareket Partisi, kadın kurtuluş mücadelesinde bütün farklı yaklaşımları kadın hareketinin zenginliği olarak görür. Kadın hareketinde faaliyet yürütmek amacıyla kadın örgütü kurar. Bu örgütün adı, Emekçi Hareket Partili Kadınlar'dır.

Kadın Örgütü'nün işleyiş yönetmeliği bizzat o örgüt tarafından hazırlanır, Merkez Komite tarafından onaylanarak yürürlüğe girer.

EHP'li Kadınlar, ayrı bir alan örgütü olarak kendi yönetim organlarını kurar. Bu yönetim organları kendi kararlarını alarak parti kadın örgütünü yönetir, ancak nihai olarak Merkez Komite'nin alacağı kararlar esastır.

PARTİ KADIN ÖRGÜTÜ YÖNETİM ORGANLARI:

1. Merkezi Kadın Örgütü Sorumlusu: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin tüm hususlar parti tüzüğünün “Merkez Komite” başlıklı 11. maddesinde belirtilmiştir.

2. Merkezi Kadın Sekreteryası:

a) Seçimi ve Oluşumu: Merkezi Kadın Örgütü Sorumlusu, Merkezi Kadın Örgütlenme Sorumlusu, Merkezi Kadın Propaganda Sorumlusu, Merkezi Kadın Mali Sorumlusu, Merkezi Kadın Hukuk Sorumlusu, İl Kadın Sorumlularından oluşur. Merkezi Kadın Sorumlusu ve İl Kadın Sorumlularının seçimi tüzüğün ilgili bölümlerinde belirtilmiştir. Merkezi Kadın Sorumlusu ve İl Kadın Sorumluları dışında kalan 4 Merkezi Kadın Sekreteryası üyesi ise, MK tarafından görev getirilir.

b) Görev ve Yetkileri: Kadın örgütünün merkezi yönetim organıdır. Ayda en az bir kere toplanır. Kadın hareketinin önemli günleri olan 8 Mart, 25 Kasım’larda ve kadın hareketi açısından önemli tüm diğer gündemlerde EHP’li Kadınlar’ın merkezi politik hattını oluşturur ve illerdeki faaliyetleri denetler.

Merkezi Kadın Örgütlenme Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi Kadın Sekreteryası’na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi Kadın Sekreteryası toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti kadın örgütünün var olduğu tüm il, ilçe ve beldelelerde merkezi politikalar ışığında yürütülecek faaliyetlerin yeni kadın üyeler kazanacak biçimde yürütülmesini sağlar. Kadın üyelerimizin bulunmadığı il, ilçe ve beldelerde parti kadın örgütünün kurulması için gerekli çalışmaları yürütür. Merkezi Örgütlenme komitesinde çalışır. Merkezi Örgütlenme Sorumlusu’na ve Merkezi Kadın Sorumlusuna rapor verir. İllerdeki il kadın örgütlenme sorumlularını denetler.

Merkezi Kadın Propaganda Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi Kadın Sekreteryası’na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi Kadın Sekreteryası toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti kadın örgütünün merkezi politikalarının propaganda edilmesinden sorumludur. Yazılı ve görsel propaganda materyallerinin hazırlanması ve dağıtımı, Feminist Hareket Dergisi’nin hazırlanması ve dağıtımını, parti web sitemizdeki EHP’li Kadınlar bölümünün sorumluluğu görevlerini yürütür. Merkezi Propaganda komitesinde çalışır. Merkezi Propaganda Sorumlusu’na ve Merkezi Kadın Sorumlusuna rapor verir. İllerdeki il kadın Propaganda sorumlularını denetler.

Merkezi Kadın Mali İşler Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi Kadın Sekreteryası’na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi Kadın Sekreteryası toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Kadın örgütünün merkezi gelir giderlerinin planlanmasından sorumludur. Merkezi Mali İşler Komitesi’nde çalışır. Merkezi Mali İşler

Sorumlusuna ve Merkezi Kadın Sorumlusu'na rapor verir. İl kadın mali sorumlularını denetler.

İl Kadın Sorumluları: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin hususlar, parti tüzüğünün "İl Başkanı ve İl Yönetim Kurulu" başlıklı 16. maddesinde belirtilmiştir.

Merkezi Kadın Hukuk Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi Kadın Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi Kadın Sekreteryası toplantısında salt çoğunluğunla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Kadın örgütünün merkezi hukuk işlerinin planlanmasından sorumludur. Merkezi Hukuk Komitesi'nde çalışır. Merkezi Hukuk Sorumlusuna ve Merkezi Kadın Sorumlusu'na rapor verir. İl kadın hukuk sorumlularını denetler.

İl Kadın Sorumluları: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin hususlar, parti tüzüğünün "İl Başkanı ve İl Yönetim Kurulu" başlıklı 16. maddesinde belirtilmiştir.

PARTİ GENÇLİK ÖRGÜTÜ

33. Madde

Emekçi Hareket Partisi, gençlik sorunları konusunda çalışma yapmak ve gençlerin sorunlarına çözüm bulmak amacıyla Gençlik örgütü kurar. Bu örgütün adı Emekçi Hareket Partisi Gençliği'dir.

Gençlik örgütü kurulmasına partinin merkez karar ve yönetim organı olan Merkez Komite karar verir.

Gençlik örgütü'nün işleyiş yönetmeliği bizzat o örgüt tarafından hazırlanır, Merkez Komite tarafından onaylanarak yürürlüğe girer.

EHP Gençliği, ayrı bir alan örgütü olarak kendi yönetim organlarını kurar. Bu yönetim organları kendi kararlarını alarak parti gençlik örgütünü yönetir, ancak nihai olarak Merkez Komite'nin alacağı kararlar esastır.

PARTİ GENÇLİK ÖRGÜTÜ YÖNETİM ORGANLARI:

1. Merkezi Gençlik Örgütü Sorumlusu: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin tüm hususlar parti tüzüğünün "Merkez Komite" başlıklı 11. maddesinde belirtilmiştir.

2. Merkezi Gençlik Sekreteryası:

a) Seçimi ve Oluşumu: Merkezi Gençlik Örgütü Sorumlusu, Merkezi Gençlik Örgütlenme Sorumlusu, Merkezi Gençlik Propaganda Sorumlusu, Merkezi Gençlik Mali İşler Sorumlusu, İl Gençlik Sorumluları'ndan oluşur. Merkezi Gençlik Sorumlusu ve İl Gençlik Sorumluları'nın seçimi tüzüğün ilgili bölümlerinde belirtilmiştir. Merkezi Gençlik Sorumlusu ve İl Gençlik Sorumluları dışında kalan 4 Merkezi Gençlik Sekreteryası üyesi ise, MK tarafından göreve getirilir.

b) Görev ve Yetkileri: Gençlik örgütünün merkezi yönetim organıdır. Ayda en az bir kere toplanır. Gençliğin önemli eylem günü olan 6 Kasım'larda ve gençlik mücadelesi içindeki diğer tüm gündemlerde EHP Gençliği'nin merkezi politik

hattını oluşturur ve illerdeki faaliyetleri denetler.

Merkezi Gençlik Örgütlenme Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi Gençlik Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi Gençlik Sekreteryası toplantısında salt çoğunlukla oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti gençlik örgütünün var olduğu tüm il, ilçe ve beldelede merkezi politikalar ışığında yürütülecek faaliyetlerin yeni genç üyeler kazanacak biçimde yürütülmesini sağlar. Genç üyelerimizin bulunmadığı il, ilçe ve beldelede parti gençlik örgütünün kurulması için gerekli çalışmaları yürütür. Merkezi Örgütlenme komitesinde çalışır. Merkezi Örgütlenme Sorumlusu'na ve Merkezi Gençlik Sorumlusu'na rapor verir. İllerdeki il gençlik örgütlenme sorumlularını denetler.

Merkezi Gençlik Propaganda Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi Gençlik Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi Gençlik Sekreteryası toplantısında salt çoğunlukla oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti gençlik örgütünün merkezi politikalarının propaganda edilmesinden sorumludur. Yazılı ve görsel propaganda materyallerinin hazırlanması ve dağıtımı, Genç Hareket Dergisi'nin hazırlanması ve dağıtımı, parti web sitemizdeki EHP Gençliği bölümünün sorumluluğu görevlerini yürütür. Merkezi Propaganda komitesinde çalışır. Merkezi Propaganda Sorumlusu'na ve Merkezi Gençlik Sorumlusu'na rapor verir. İllerdeki il gençlik Propaganda sorumlularını denetler.

Merkezi Gençlik Mali İşler Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi Gençlik Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi Gençlik Sekreteryası toplantısında salt çoğunlukla oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Gençlik örgütünün merkezi gelir giderlerinin planlanmasından sorumludur. Merkezi Mali İşler Komitesi'nde çalışır. Merkezi Mali İşler Sorumlusuna ve Merkezi Gençlik Sorumlusu'na rapor verir. İl gençlik mali sorumlularını denetler.

İl Gençlik Sorumluları: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin hususlar, parti tüzüğünün "İl Başkanı ve İl Yönetim Kurulu" başlıklı 16. maddesinde belirtilmiştir.

Merkezi Gençlik Hukuk Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi Gençlik Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi Gençlik Sekreteryası toplantısında salt çoğunlukla oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Gençlik örgütünün merkezi hukuk işlerinin planlanmasından sorumludur. Merkezi Hukuk Komitesi'nde çalışır. Merkezi Hukuk Sorumlusuna ve Merkezi Gençlik Sorumlusu'na rapor verir. İl gençlik hukuk sorumlularını denetler.

İl Gençlik Sorumluları: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin hususlar, parti

tüzüğünün “İl Başkanı ve İl Yönetim Kurulu” başlıklı 16. maddesinde belirtilmiştir

PARTİ İŞÇİ ÖRGÜTÜ

34.Madde

Emekçi Hareket Partisi, emek sürecinde bedenen efor sarfeden işçilerden oluşan, işçilerin sorunları konusunda çalışma yürütmek ve çözüm üretmek amacıyla İşçi Örgütü kurar. Bu örgütün adı Emekçi Hareket Partisi İşçi Örgütü'dür.

İşçi örgütü kurulmasına partinin merkez karar ve yönetim organı olan Merkez Komite karar verir.

İşçi örgütü'nün işleyiş yönetmeliği bizzat o örgüt tarafından hazırlanır, Merkez Komite tarafından onaylanarak yürürlüğe girer.

EHP İşçi Örgütü, ayrı bir alan örgütü olarak kendi yönetim organlarını kurar. Bu yönetim organları kendi kararlarını alarak parti işçi örgütünü yönetir, ancak nihai olarak Merkez Komite'nin alacağı kararlar esastır.

PARTİ İŞÇİ ÖRGÜTÜ YÖNETİM ORGANLARI:

1. Merkezi İşçi Örgütü Sorumlusu: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin tüm hususlar parti tüzüğünün “Merkez Komite” başlıklı 11. maddesinde belirtilmiştir.

2. Merkezi İşçi Sekreteryası:

a) Seçimi ve Oluşumu: Merkezi İşçi Örgütü Sorumlusu, Merkezi İşçi Örgütlenme Sorumlusu, Merkezi İşçi Propaganda Sorumlusu, Merkezi İşçi Mali Sorumlusu, Merkezi İşçi Hukuk Sorumlusu, İl İşçi Sorumluları'ndan oluşur. Merkezi İşçi Sorumlusu ve İl İşçi Sorumluları'nın seçimi tüzüğün ilgili bölümlerinde belirtilmiştir. Merkezi İşçi Sorumlusu ve İl İşçi Sorumluları dışında kalan 3 Merkezi İşçi Sekreteryası üyesi ise, MK tarafından göreve getirilir.

b) Görev ve Yetkileri: İşçi örgütünün merkezi yönetim organıdır. Ayda en az bir kere toplanır. İşçi mücadelesi içindeki tüm gündemlerde EHP İşçi Örgütü'nün merkezi politik hattını oluşturur ve illerdeki faaliyetleri denetler.

Merkezi İşçi Örgütlenme Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi İşçi Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi İşçi Sekreteryası toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti işçi örgütünün var olduğu tüm il, ilçe ve beldelerde merkezi politikalar ışığında yürütülecek faaliyetlerin yeni işçi üyeler kazanacak biçimde yürütülmesini sağlar. İşçi üyelerimizin bulunmadığı il, ilçe ve beldelerde parti işçi örgütünün kurulması için gerekli çalışmaları yürütür. Merkezi Örgütlenme komitesinde çalışır. Merkezi Örgütlenme Sorumlusu'na ve Merkezi İşçi Sorumlusuna rapor verir. Illerdeki il işçi örgütlenme sorumlularını denetler.

Merkezi İşçi Propaganda Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi İşçi Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi İşçi Sekreteryası toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: Parti işçi örgütünün merkezi politikalarının propaganda edilmesinden sorumludur. Yazılı ve görsel propaganda materyallerinin hazırlanması ve dağıtımı, Merkezi Propaganda komitesinde çalışır. Merkezi Propaganda Sorumlusu'na ve Merkezi İşçi Sorumlusuna rapor verir. İllerdeki il İşçi Propaganda sorumlularını denetler.

Merkezi İşçi Mali İşler Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi İşçi Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi İşçi Sekreteryası toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İşçi örgütünün merkezi gelir giderlerinin planlanmasından sorumludur. Merkezi Mali İşler Komitesi'nde çalışır. Merkezi Mali İşler Sorumlusuna ve Merkezi İşçi Sorumlusu'na rapor verir. İl işçi mali sorumlularını denetler.

İl İşçi Sorumluları: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin hususlar, parti tüzüğünün "İl Başkanı ve İl Yönetim Kurulu" başlıklı 16. maddesinde belirtilmiştir.

Merkezi İşçi Hukuk Sorumlusu:

a) Seçimi: MK tarafından Merkezi İşçi Sekreteryası'na seçilen 4 kişi arasından, yapılacak ilk Merkezi İşçi Sekreteryası toplantısında salt çoğunluğun oyuyla seçilir.

b) Görev ve Yetkileri: İşçi örgütünün merkezi hukuk işlerinin planlanmasından sorumludur. Merkezi Hukuk Komitesi'nde çalışır. Merkezi Hukuk Sorumlusuna ve Merkezi İşçi Sorumlusu'na rapor verir. İl işçi hukuk sorumlularını denetler.

İl İşçi Sorumluları: Seçimi ile görev ve yetkilerine ilişkin hususlar, parti tüzüğünün "İl Başkanı ve İl Yönetim Kurulu" başlıklı 16. maddesinde belirtilmiştir

SEÇİMLERE İLİŞKİN ORTAK HÜKÜMLER

36.Madde

- Partinin merkez, il ve ilçe organları seçimi ile İl Büyük Kongresi ve Büyük Kongre Delegeleri'nin seçimleri SPY doğrultusunda gizli oy, açık ve aralıksız sayım ilkelerine göre yapılır.
- Seçimler, SPY'nin 21. Maddesi gereğince örgüt binasına asılan ve üyelere duyurulan kesinleşmiş delege listeleri esas alınarak yapılır. Bu listelerde adı olmayanlar oy kullanamazlar.
- Büyük Kongre'de adaylar, seçimlere geçilmeden önce saptanır. Adaylık önerileri yazılı ve sözlü olarak Büyük Kongre Divanı'na yapılır. Seçim başladıktan sonra adaylık önerilemez. Aday olmayanlar seçilemezler.
- Aday olanların seçimine ilişkin itirazlar Büyük Kongre divanı tarafından incelenerek sonuçlandırılır. İtiraz karara bağlanmadan seçimlere geçilemez. Kongre başkanı seçimi başlatmadan önce, seçimde uygulanacak

kuralları açıklar.

- Büyük Kongre'de yapılacak seçimler için hazırlanacak oy pusulalarında, her organın adayları ayrı bölümlerde gösterilir.
- Seçimlerde aday sayısının, seçilmesi zorunlu olan asil ve yedek üye sayısından az olmaması gözetilir.
- Seçme ve seçilme hakkının kullanılması, üye başvurusundan sonra en az 2 ay geçmesi, giriş ödentisi ve üye aidatlarının ödenmiş olması koşullarına bağlıdır.
- Her örgütün kongresine bir üst örgüt tarafından kongrenin Tüzük'e, yasa-ya ve yönetmeliğe uygunluğu ile idari ve mali işlerin denetimi için denetçiler gönderilir.
- Organ seçimlerinde kota uygulaması yapılırken, 0.5'ten küçük küsuratlar bir üst sayıya tamamlanır.
- Tüm organ seçimlerinde aday olan kadın yoldaşlarımız var ise %30 kadın kotası uygulanacaktır.
- İl yönetimi seçimlerinde aday olan genç yoldaşlarımız var ise %50 gençlik kotası uygulanacaktır.
- Lezbiyen, biseksüel, travesti, transseksüel kadın üyelere aday olmaları halinde kadın örgütü organlarında %10, gey, biseksüel, travesti, transseksüel erkek üyelere diğer parti organlarında aday olmaları halinde %10 lehte ayrımcılık uygulanır.
- Tüm il, ilçe, alan örgütleri veya birimlere yönetici seçilebilmesi için 5 üye şartı gerçekleşmelidir.
- Görevden Alma veya Geri Çağırma: Siyasi Partiler Kanunu, Parti Tüzüğü ve yönetmelikleri uyarınca tutulması gerekli defter ve kayıtların usulüne uygun olarak tutulmaması, defter ve belgelerin muhafaza edilmemesi, kayıtlar üzerinde kasıtlı olarak tahrifat yapılmış olması, muhasebe ile ilgili belgelerin zamanında Genel Merkez' e gönderilmemiş olması, Organlara seçilenlerin kimliklerini içeren belgenin süresi içinde ilgili mülki amirliğe gönderilmemiş olması durumlarında Merkez Komite, ilçe ve il başkanı ile yönetim kurullarına kısmen veya tamamen görevden almaya yetkilidir. Belde başkan ve yönetimi hakkında aynı yetki Merkez Komitenin yanı sıra il yönetim kurulunca kullanılır. Organlara seçilenlerin ilerleyen zamanlarda Merkez Komite'nin değerlendirmesi doğrultusunda görevden alınması söz konusu olabilir. Yeni görevlinin tayininde Merkez Komite usul ve işleşişi belirler.

SEÇİMLERDE ADAYLARIN BELİRLENMESİ MİLLETVEKİLİ ÖN SEÇİMİ

37.Madde

Milletvekili adayı olacak partililer, o seçim bölgesindeki parti üyelerinin tümünün katılacağı ön seçim sistemiyle belirlenir. Ön seçimler SPY ve MK tarafından hazırlanacak ön seçim usulünü gösterir yönetmeliğe göre yapılır. Ancak

zorunlu hallerde MK, üye tam sayısının 2/3 çoğunluğu ile SPY'de gösterilen diğer aday belirleme yöntemlerine başvurma kararı alabilir.

YEREL SEÇİMLERDE PARTİ ADAYLARININ BELİRLENMESİ

38.Madde

Yerel seçimlerde aday olacak partililer SPY ve bu konuda hazırlanacak yönetmeliğe göre yapılacak ön seçimlerde belirlenir. Ön seçimlere o seçim bölgesindeki parti üyelerinin tümü katılır. Ancak zorunlu hallerde MK, üye tam sayısının 2/3 çoğunluğu ile SPY'de gösterilen diğer aday belirleme yöntemlerine başvurma kararı alabilir.

YAPTIRIM GEREKTİREN KONULAR

39.Madde

Yasa ve Tüzük gereklerini yerine getirmeyen, alınan kararlar doğrultusunda görevini yapmayan üst kurulların ve disiplin kurullarının sürekli yazılarını zamanında yanıtlamayan il ve ilçe yönetim kurulları başkan ve üyeleri, merkezi alan sorumluları ve komite üyeleri, üst yönetim kurullarınca yazı ile uyarılır. Verilen en çok 30 günlük süre içinde uyarı gereklerini yerine getirmeyen başkan ve yönetim kurullarının yenilenmesi amacıyla ilçe ve il kongreleri bir üst kurul tarafından 30 gün içinde toplantıya çağrılır. İl ve ilçe yönetim kurulları bu konuda kongre çağrısı yapan üst kurula yardımcı olmakla yükümlüdür. Kongreyi toplamayan başkan ve yönetim kurulları bir üst kurulca görevden alınır. Benzeri durumlarda 1/5 oranında kongre delegesinin, 1/10 oranında üyenin yazılı başvurusuyla olağanüstü kongreye gidilir.

DISİPLİN KURULLARI

40.Madde

› Merkez Disiplin Kurulu (MDK):

Büyük Kongre'de gizli oyla seçilen yedi asil, iki yedek üyeden oluşur.

› İl Disiplin Kurulu:

İl Kongresi'nde gizli oyla seçilen üç asil üyeden oluşur.

› TBMM Grup Disiplin Kurulu:

Grup Genel Kurulu'nca seçilen beş asil, bir yedek üyeden oluşur.

Bu kurullarda görev alanlar partinin diğer organlarında görev alamazlar.

Yetkileri:

MDK, partinin merkez organlarında görevli olanlar, İl Başkanları, İl Yönetim Kurulu Üyeleri'nin disiplin suçlarını karara bağlar. Yukarıda sayılan kurul üyelerinin dışındaki disiplin suçları ilgili disiplin kurullarınca karara bağlanır. Ayrıca İl Disiplin Kurulu Üyeleri'nin disiplin suçları da MDK'da karara bağlanır. MDK aynı zamanda il disiplin kurullarının üst itiraz organıdır. Disiplin kurulları SPY'nin 55. Maddesine göre çalışır.

Disiplin Kurulu'na Başvuru:

Genel Başkan, MK üyeleri ve Parti Meclisi üyeleri, Siyasi Büro, MDK Üyeleri, İl Başkanları, İl Yönetim Kurulu üyeleri ve İl Disiplin Kurulu üyeleri hakkında, görevleri ile ilgili disiplin suçları nedeniyle üyesi oldukları organ veya üst organ tarafından resen veya şikayet üzerine MDK'ya başvurulabilir.

Yukarıda sayılan partililerin görevleri dışındaki disiplin suçları ilgili İl Disiplin Kurulları'nca karara bağlanır. Organların üyeleri kendileri ile ilgili sevk oylamasında oy kullanamaz. İl Yönetim Kurulları, İlçe Başkanları ve İlçe Yönetim Kurulları hakkında; İlçe Yönetim Kurulları ise Belde Başkanları ve tüm üyeler hakkında resen veya şikayet üzerine il disiplin kuruluna başvurulabilir. İlgiliyi disipline sevk eden organ sevk işlemini ilgili yasalara, Parti Tüzüğü'ne ve yasalara uygun düzenler. Başvuru veya sevk işleminde bulunan kişi veya örgüt başvurusuna esas teşkil eden tüzük hükümlerini, ihlal edilen tüzük maddesini ve iddiasını destekleyen bilgi, belge, tanık ve her türlü kanıtı bir dilekçeyle ilgili organa iletmek durumundadır.

Çalışma Yöntemi:

Disiplin Kurulu kendisine yapılan başvuru veya sevki en geç iki ay içinde sonuçlandırır. Ancak Disiplin Kurulu ilgiliyi tedbiren görevinden alırsa 1 ay içinde karar verir. Disiplin Kurulu karar verinceye kadar toplantılarını kapalı yürütür. Disiplin kurulunun görüştüğü bir olayla ilgili olarak parti organ ve toplantılarında görüşme açılmaz. Söz alınmaz, yayın yapılamaz. Disiplin Kurulu'nca verilen kararlar ile disiplin cezaları hakkında her kademedeki parti kongresinde görüşme yapılamaz ve karar alınmaz. Ancak MDK'nın vermiş olduğu kararlar MK veya Büyük Kongre'de kaldırılabilir. Bunun için ilgilinin şahsen veya il yönetim kurulununun 1/5'inin; MK veya Büyük Kongre'nin 1/20'sinin başvurusu gereklidir. Parti disiplin kuruluna sevk edilen üye Disiplin Kurulu'nun kesin kararı olmadığı sürece masumdur. Ancak Disiplin Kurulu gerekli görürse tedbir niteliğinde olmak üzere disiplin kuruluna sevk edilen üyeyi parti içindeki görevlerinden derhal alabilir. Üye, bu tedbir kararının kaldırılmasını sevk edildiği Disiplin Kurulundan isteyebilir. Bu istek, Disiplin Kurulu tarafından 7 gün içinde karara bağlanır. Disiplin Kurulu'nca hakkında uzaklaştırma cezası verilen üye parti faaliyetine katılamaz ve parti organlarına teklifte bulunamaz. Ancak uzaklaştırılma süresinde Partinin Programı, Tüzüğü ve parti organlarının bağlayıcı kararlarına uymakla yükümlüdür.

Partiden ihraç için Disiplin Kurulu'nun üye tamsayısının yarısından bir fazlasının kararı gereklidir. Disiplin Kurulu'na sevk edilen üye yazılı ve sözlü savunma hakkına sahiptir. Sevk edilen üyeye savunması için yazılı çağrı yapılır. Bu çağrıya 15 gün içinde yanıt vermeyen üye savunma hakkından vazgeçmiş sayılır. Bu süre seçim dönemlerinde SPY'nin 55. Maddesi çerçevesinde 7 güne indirilebilir. Kasıtlı suç isnadı ve asılsız tanıklık disiplin suçu olarak değerlendirilir ve bu konuda Disiplin Kurulu resen işlem yapar. Disiplin Kurulu kararı alınmadan parti içinde ve dışında yazılı veya sözlü görüş açıklanamaz. Kadın, genç, lezbiyen, gey, biseksüel, travesti ve transseksüellere yönelik suçların disiplin kurullarında görüşülmesine öncelik verilir. Disiplin Kurullarında görev alanlar partinin diğer organlarında görev alamazlar.

Karar Düzeltme ve Yeniden Yargılama Talebi:

MK, MDK kararlarına karşı düzeltme ve yargılanmanın yenilenmesi talebiyle MDK'ya başvurabilir. Karar düzeltme talebi her zaman yapılabilir. Her iki başvuruda da gerekçeler gösterilir. Bu başvurular Tüzük ve SPY'de belirtilen itiraz yolları arasında değerlendirilmez. MDK bu talebi en geç 30 gün içinde karara bağlar. Karar düzeltme talebi sonuçlanıncaya kadar Disiplin Kurulu kararı uygulanmaya sokulmaz.

DISİPLİN SUÇ VE YAPTIRIMLARININ İŞLEYİŞİ

41.Madde

- Disiplin yaptırımları uyarı, kınama, üyelikten uzaklaştırma ve üyelikten ihraçtır.
- Uyarma cezası üye ile ilgili yönetim kurulu tarafından görüşülerek dikkatinin çekilmesidir.
- Kınama cezası üyenin yazılı olarak kusurunun bildirilmesidir. Kınama cezası alan üyeler altı ay süre parti organlarına seçilemezler, seçilmiş iseler görevden alınır. Kınama cezası alanların bilgileri bağlı buldukları organa iletilir.
- Uzaklaştırma cezası üyenin partiden üç aydan bir yıla kadar ilişkisinin kesilmesidir. Uzaklaştırma cezası alan üyeler bu süre içerisinde parti üyelerine tanınan hakları kullanamazlar ve cezalarının tamamlanmasından itibaren altı ay süre ile parti organlarına yönetici olarak seçilemezler. Ancak bu durum, ceza alan üyelerin parti programına tüzüğüne yönetmeliklerine ve kararlarına uyma yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz. Üyelikten uzaklaştırma cezası alan üyelerin bilgileri bütün parti örgütüne duyurulur. Üyelikten uzaklaştırma cezası alan üye, kendisinde bulunan parti evrak ve mallarını ve çalışma yaptığı alanla ilgili tüm bilgi ve belgeleri bağlı bulunduğu organa teslim eder. Bu süre zarfında partiye bağlı tanımlanmış bir yönetici tarafından sağlanır. Parti üye kartı bağlı bulunduğu yönetici kurul tarafından tutulur.
- İhraç cezası, üyenin parti ile ilişkisinin kesilmesidir. İhraç cezası alanların bilgileri bütün parti örgütüne duyurulur. Partiden ihraç edilen kişi parti üye kartını, kendisinde bulunan parti evrak ve mallarını ve çalışma yaptığı alanla ilgili tüm bilgi ve belgeleri partiye teslim eder. Merkez Komite tarafından ihraç kararı alınan üyenin herhangi bir şekilde talep edeceği bir hakkı kalmamış olacaktır.
- Parti üyeleri Merkez Komite tarafından üyelikten ihraç kararı alınan üyeler ile Merkez Komite'nin görevlendirdiği durumlar dışında herhangi bir görüşme yapmamalıdır. Aksi takdirde disiplin soruşturmasına tabi tutulurlar.
- Partiden uzaklaştırma ya da ihraç talebiyle disiplin kuruluna sevk edilen üyeler, karar alınana kadar parti çalışmalarına katılamaz, parti organ ve kurullarına öneride bulunamaz, partide görev alamaz ve partiyi temsil edemez. Ancak bu süre boyunca program, tüzük, parti organlarının kararlarına uymak zorundadır.

- Tüm disiplin cezalarında nihai karar mercii MK'dir. Karar, MK tarafından ilgili organ ve yönetim tarafından görevlendirilerek uygulanır.
- Cezaların Kaldırılması: Kesinleşen cezaların bağışlanması yetkisi Merkez Komite'dedir. Uzaklaştırma cezası için 3 ay, ihraç cezası için 6 ay süre geçtikten sonra cezanın kaldırılması Merkez Komite tarafından gündeme alınabilir. İhraç cezası alan üyenin yazılı başvurusu doğrultusunda Merkez Komite tarafından değerlendirmeye alınır.

DİSİPLİN SUÇLARI

42.Madde

Aşağıda sayılan disiplin suçlarında, Merkez Komite'nin değerlendirmesi esas olacak şekilde, üstte belirtilen uyarı, kınama, üyelikten uzaklaştırma veya üyelikten ihraç cezalarından biri verilir. Suçun tekrarı halinde bir üst ceza verilir.

1. Parti çalışmalarını mazeretsiz olarak aksatmak veya aksatılmasına neden olmak.
2. Parti işlerinde özel çıkar sağlamak.
3. Temel insan hakları ihlallerinde bulunmak.
4. Özel alan dahil kadınlara, lezbiyen, gey, biseksüel, travesti, transseksüellere, gençlere yönelik her türlü ayrımcılık, şiddet ve tacizde bulunmak.
5. Parti üyesi erkeklerin para karşılığı cinsel ilişkiye girmek zorunda bırakılan kadınlarla, para karşılığında cinsel ilişkide bulunması.
6. Başka bir siyasi partiye üye olmak, oy vermek.
7. Görev ve yetkilerini aşacak şekilde beyanda bulunmak, hareket etmek.
8. Üye ve yöneticiler hakkında yanlış beyanda bulunmak.
9. Parti örgütünü zor durumda bırakacak davranışlarda bulunmak.
10. Parti kolektif ilişkilerini kullanarak maddi suistimalin ortaya çıkmasına neden olmak.
11. Parti iç toplantılarındaki konuşma ve değerlendirmeleri, alınan kararları yetkili organ kararı olmaksızın açıklamak.
12. Parti Merkez Komitesi veya Merkez Komite'nin yetkilendirdiği organlar tarafından verilen parti görevini mazeretsiz yerine getirmemek.
13. Parti Merkez Komitesi tarafından alınmış kararlar doğrultusunda parti işleyişine uymamak.
14. Parti Merkez Komite kararlarına, parti program ve tüzüğüne aykırı siyasal çalışmalara ve eylemlere katılmak, katkıda bulunmak.
15. Parti eylemlerine karşı eylemlerde bulunmak.
16. Parti Merkez Komite kararlarına, parti program ve tüzüğüne karşı, partinin seçilmiş organlı işleyişinin dışında bir platforma dönüşmek üzere kalıcı ilişkiler kurmaya kalkışarak hizip oluşturmak.
17. Parti yönetim organları tarafından karar altına alınan ve uygulanan eylem işleyiş ve yönetmeliğine uymamak.

18. Parti Merkez Komitesi tarafından karar altına alınmış eylemlere mazeretsiz katılmamak.
19. Partiye ait tüm il, ilçe, belde örgütü, lokallerde alkol veya uyuşturucu türü madde kullanmak.
20. Parti araç, gereç, binalarını gerektiği gibi kullanmamak, korumamak, suistimal etmek veya kaybetmek.
21. Parti defter ve evraklarında tahrifat yapmak.
22. Parti aidatını geçerli bir neden olmaksızın 4 ay ödememek.
23. Parti parasına ve malına kasıtlı zarar vermek.
24. Yayın yolu ve medya aracılığıyla parti aleyhinde konuşmak.
25. Partinin veya partililerin güvenliğini tehdit etmek.

MALİ HÜKÜMLER

43. Madde

Partinin gelirleri, Parti bayrağı, flaması, rozeti, yayınları ve rumuzlarının sağından sağlanacak gelirler, partice düzenlenen tiyatro, film gösterimi, konser ve yemeklerinden sağlanacak gelirler ve SPY'de belirtilen diğer kaynaklardır.

Partiye üye olan herkesten en az 1 TL en çok 5.000 TL giriş ve aylık aidat alınır. Giriş aidatı Genel Merkeze aktarılır. Bu miktar üye tarafından belirlenir ya da değiştirilir. Genel ve yerel seçimlerde adaylık için başvuru ödentisi MK tarafından belirlenir. Partinin bütçesi, bilançoları, gelir ve gider cetvelleri ile kesin hesaplarının nasıl düzenleneceği ve gelirlerin sağlanması ile giderlerin yapılmasına ilişkin usuller SPY'nin ilgili hükümleri ve Tüzük doğrultusunda hazırlanacak Mali İşler Yönetmeliği ile gösterilir. Partinin her türlü gelir ve gideri SPY hükümleri ve yönetmelikler çerçevesinde belgelendirilir ve muhasebeleştirilir. Partinin bütün organları görev alanlarındaki mali işlemlerin belgelendirilmesi ve muhasebesinin tutulmasından birinci dereceden sorumludur.

PARTİNİN GELİRLERİ

44. Madde

Partinin gelirleri ve gelir kaynakları şunlardır;

› Giriş ve Üyelik Aidatı

Giriş ve üyelik aidatının taban ve tavan miktarlarıyla ilgili olarak uygulama yapmaya MK yetkilidir.

Üye adayı üyelik formunu imzalarken, yukarıdaki limitler arasında ne kadar aidat ödemeyi taahhüt ettiğini belirtir. Üye başvuru formlarının ilk nüshası üye yapıldıktan en fazla bir hafta sonra Merkezi Mali İşler Sorumlusu'na gönderilmelidir.

› Milletvekilliği Aidatı

Partili milletvekillerinin ödeyeceği aidattır. Bu aidatın miktarı ile ne kadarının grup giderlerine, ne kadarının parti genel merkezine ayrılacağına TBMM

Parti Grubu'nca öneri geliştirilir MK tarafından karar verilir.

Parti grubunun olmaması halinde aidat miktarı, MK tarafından planlanır, kararlaştırılır. Ancak bunun yıllık miktarı, milletvekillerine ödenen aylık net ödenek tutarının yarısını aşamaz.

› Propaganda Malzemeleri ve Yayınların Satışından Sağlanacak Gelirler

Rozet ve parti yayınları benzeri propaganda malzemelerinin satışı karşılığında elde edilecek gelirlerdir.

› Etkinliklerden Sağlanacak Gelirler

Genel merkezin oluru ile parti kademe organları tarafından düzenlenecek faaliyetlerden elde olunacak gelirlerdir. Bu faaliyetlerin nasıl gelir temin edileceği vb. mali hususlar, faaliyeti veya etkinliği düzenleyen kademe yönetim organınca planlanır MK tarafından karara bağlanır.

› Aday Adaylarından Alınacak Özel Aidat

Milletvekili, belediye başkanlığı, belediye meclisi üyeliği ve il genel meclisi üyeliği aday adaylarından alınacak özel aidattır. Bu aidatın miktarı MK tarafından karara bağlanır.

› Mal Varlığından Elde Edilecek Gelirler

MK, amaç ve çalışmalar için gerekli olan taşınmazları satın almaya, maliki olduğu taşınır ve taşınmaz mal varlığını satmaya, kiralamaya, her çeşit taksit yaptırmaya mezun ve yetkilidir. Bu faaliyetlerden elde edilecek gelirler, parti gelirleridir.

› Bağışlar

2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 66. maddesi hükümlerine uygun olarak yapılacak bağışların kabulü ile elde edilecek gelirlerdir.

› Hazine Yardımları

Şartları taşınması halinde hazinece partiye yapılacak yardımlardır.

Gelirlerin Sağlanması Usulü

Partinin bütün gelirleri, parti tüzel kişiliği adına yapılır ve kabul edilir.

Partinin genel merkezi ile bütün teşkilat kademe organlarıncaya kabul ve tahsil edilecek gelirler, Merkez Komite seri ve sıra numaraları belli olan makbuz karşılığı sağlanır. Bastırılan bütün tahsilat makbuzları ile alt kademe organlarına gönderilecek tahsilat makbuzlarının seri ve sıra numaraları, Merkezi Mali İşler Sorumlusu tarafından bir deftere yazılarak takip edilir.

Tüm yönetim organları aldıkları ve kullandıkları makbuzlar nedeniyle MK'ye karşı mali sorumluluk taşırlar.

Sağlanan gelirin türü ve miktarıyla, gelirin sağlandığı kimsenin adı, soyadı ve adresi, makbuzu düzenleyeninin sıfatı, adı, soyadı ve imzası, makbuz ile dip koçan veya kopyasında yer alır.

Makbuzların asıl kısımlarıyla kopyalarında ve dip koçanlarında aynı seri ve sıra numarası bulunur. Makbuz dip koçan veya kopyalarını saklama süresi, Anayasa Mahkemesi'nin ilk inceleme kararının partiye bildirim tarihinden itibaren beş yıldır.

Harcamaların Yapılmasında Gözetilecek Usul

Partinin amaçlarına aykırı harcama yapılamaz. Partinin bütün giderleri parti tüzel kişiliği adına yapılır.

Siyasi Partiler Kanunu'nun 70. maddesinde yazılı miktarı aşan bütün harcamaların makbuz veya fatura gibi bir belge ile tevsiki gereklidir. Harcamalar, gideri yapan sorumlulara göre yetkili organın kararıyla yapılır Merkezi Mali İşler Sorumlusu'na düzenli olarak rapor edilir. Merkezi Mali İşler Sorumlusu her kademeyi ve görevliyi denetleme uygulamayı yeniden düzenleme yetkisine sahiptir. Parti organları, bağlı buldukları üst organa, gelir ve giderleri hakkında her ay hesap bildirimini yapmak, mali rapor vermek zorundadırlar. Bu raporların her ay merkezi mali sorumlular, il başkanları veya il mali sorumluları tarafından Merkezi Mali İşler Sorumlusu'na gönderilmesi zorunludur.

MUHAFAZA VE HARCAMALARDAN DOĞAN MALİ SORUMLULUK

45.Madde

Elde edilen gelirlerin, demirbaş eşya ve malzemelerin muhafazası ile yapılacak harcamalar, sözleşmeler ve girişilecek yükümlülükler; genel merkezde parti tüzel kişiliği adına, illerde il yönetim kurulu, ilçelerde ilçe yönetim kurulu, beldelerde belde yönetim kurulu adına bu tüzükte yetkili kılınmış veya adına iş yapılan organca işin niteliğine göre yetkilendirilmiş kişi yahut kurulca sağlanır ve yapılır.

Parti yönetim organları, üst kademe ve genel merkeze karşı muhafaza ve harcamadan ötürü şahsen ve her durumda sorumludurlar.

Parti tüzel kişiliği adına sözleşme yapılmasına ve yükümlülük altına girilmesine ilişkin usul ve esaslar, MK tarafından tespit edilir. Bu esaslara aykırı olarak veya MK'nin yazılı oluru ile yetkili kılmadığı yahut sonradan bir kararla onaylamadığı organlarının yaptıkları sözleşmeler ve giriştikleri yükümlülüklerden dolayı parti tüzel kişiliği hiçbir surette sorumlu tutulamaz; MK veya genel başkan yahut parti tüzel kişiliği aleyhine sorumluluk yollarına başvurulamaz.

Yetkilendirilmeksizin veya oluru sağlanmamış işlem ve eylemlerden doğan sorumluluk, sözleşme veya yükümlülük getiren işlem altında imzası olan kişi veya kişilere aittir.

BÜTÇE VE KESİN HESABIN HAZIRLANMASI VE ONAYLANMASI:

46.Madde

Partinin hesapları bilanço esasına göre düzenlenir.

➤ Bütçenin Hazırlanması ve Onaylanması

Her il yönetimi, bağlı ilçeleri de kapsayacak şekilde gelir tahminleri ile gider miktarlarını gösteren bir yıllık bütçe hazırlar ve ilgili takvim yılından önceki ekim ayı sonuna kadar genel merkeze gönderir. İllerden gelen bütçeler ile aynı süre içinde hazırlanacak genel merkez bütçesi, en geç ilgili takvim yılından ön-

ceki aralık ayı sonuna kadar MK tarafından incelenir ve karara bağlanır. Yapılan bu işlemin bütünü, partinin yıllık tahmini bütçesini oluşturur.

› Kesin hesabın Hazırlanması ve Onaylanması

Her il kademe yönetimi, bağlı ilçeleri de kapsayacak şekilde bütçe yılını izleyen nisan ayı sonuna kadar, bir önceki yıla ait bütçe uygulama sonuçlarını gösteren kesin hesabını hazırlar ve evrakları ile birlikte Genel Merkeze gönderir. Merkezi Hukuk Sorumlusu aynı sürede kesin hesabını hazırlar ve illerden gelenlerle birlikte, incelenip birleştirilerek karara bağlanmak üzere, MK'ye sunar. Bu işlemlerin tamamı, partinin kesin hesabını oluşturur.

› Kesin hesabın Bildirimi

Parti genel merkezi, MK tarafından incelenerek birleştirilen ve karara bağlanan partinin kesin hesabı ile her il ile ait kesin hesap evrak örneğinin onaylı birer suretini, haziran ayı sonuna kadar Anayasa Mahkemesi'ne verir ve bir örneğini ise bilgi amacıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderir.

GİDERLERDE SORUMLULUK VE YETKİ

47.Madde

Partinin giderleri ve girişeceği yükümlülükler, Genel Merkezde parti tüzel kişiliği, illerde İl, ilçelerde İlçe Örgütü adına yapılır.

Yükümlülüklere girişmek, bankalardan para çekmek, bir mal veya hak üzerinde tasarrufta bulunmak ya da bu konuda temsil yetkisi vermek için merkezde Genel Başkan veya Genel Başkan Yardımcıları'nın, il ve ilçelerde ise Başkan ve Saymanın, Başkan bulunmadığında da Sekreter ile Saymanın imzalarının bulunması zorunludur.

TUTULACAK DEFTERLER

48.Madde

Her kademedeki parti organları, SPY'de gösterilen defter ve kayıtları tutmak zorundadır.

Tutulması Zorunlu Defterler:

- › Üye Defteri
- › Karar Defteri
- › Gelen giden evrak kayıt defteri
- › Gelir gider defteri
- › Demirbaş defteri
- › Üye Kayıt Defteri

Genel merkez, il, ilçe sayısı kadar, genel merkez tarafından hazırlanan üye kayıt defterleri tutulur. Üyelerin, mahalle ve köy esasına göre kayıt sıra numarası verilerek üye defterlerine yazımları yapılır.

Üye giriş formları üç nüsha düzenlenir ve üzerine üye defterinde yer alan kayıt sıra numarası yazılır. Üye giriş formunun asıl nüshası, ilçede bu işe ayrılmış

dosyada muhafaza edilir. Kopyası ise aynı şekilde muhafaza edilmek üzere il başkanlığına gönderilir. En üst nüsha üyelik gerçekleştiikten en fazla bir hafta sonra Merkezi Hukuk Sorumlusu'na gönderilir.

Mevzuatın müsait olduğu ölçüde üyelik işlemleri için bilgisayar programından yararlanılır.

➤ Karar Defteri

İlgili organ veya kurul kararlarının, tarih ve sıra numarasına göre yazıldığı defterdir. Kararlar, toplantıya iştirak edenler tarafından imzalanır.

➤ Gelen ve Giden Evrak Kayıt Defteri

Kademeye gelen ve giden evrakların, tarih ve numara sırası ile kayıtlarının yapıldığı defterlerdir. Gelen evrakın asılları ile giden evrakın suretleri, kayıt numara ve tarihleri şerh düşülerek dosyalarda saklanır.

➤ Gelir ve Gider Defteri

Parti adına elde edilen gelirin, alınış nedeninin ve yapılan giderlerin nereye harcandığının, yazılı belgelerinin bilgileri belli olacak şekilde işlendiği defterdir.

➤ Demirbaş Eşya Defteri

Parti adına alınan veya partiye bağışlanan demirbaş eşyalar, taşıt araçları ve taşınmaz malların, ilgili belgeleri de belirtilerek tarih sırasına göre yazıldığı defterdir.

Resmi kurumlarla yazışmaları takip etmek üzere evrak zimmet defteri yetkili organ tarafından tutulur. Yıl sonunda Merkezi Hukuk Sorumlusu'na teslim edilir. Defterin daha detaylı olarak nasıl tutulacağı, bu defterler dışında, hangi kurulların hangi defterleri tutacağı, teknik olanaklardan nasıl yararlanılacağı MK tarafından çıkarılacak yönetmeliklerle ayrıntılı olarak düzenlenebilir.

SPY VE DİĞER HÜKÜMLER

49.Madde

Parti tüzüğünde hüküm bulunmayan hallerde SPY ve siyasi partilerle ilgili diğer yasal düzenlemeler dikkate alınır. SPY ve diğer yasalar tarafından tanıyan hak ve yetkiler ilgili kurullarca kullanılır.

ÇEŞİTLİ HÜKÜMLER

50.Madde

- İl ve İlçe Yönetim Kurulları'ndan birinde üye olanlar, diğer bir İl ve İlçe Yönetim Kurulunun üyesi olamaz. İl ve İlçe Başkanları hakkında da aynı hüküm geçerlidir.
- Bu tüzükte üst organlar ve kurullar için öngörülen esaslar aksine hüküm olmadığı takdirde alt organ ve kurullar için de geçerlidir. Bu tüzükte hüküm bulunmayan hallerde genel hükümler uygulanır.

www.ehp.org.tr